

Marija Reljan

MORSKA VILA

www.ljubavusiframa

POGLAVLJE 1.

Svitanje se naziralo iako su se na nebu još vidjeli tragovi noći. Bilo je oko pet sati ujutro. Čuo se samo zvuk talasa kako zapljuskuju obalu. Tišina je bila divna, umirujuća. Miris mora, borova i soli su upotpunjavali tu atmosferu...

Odjednom se u trku stvori pas, mir i tišinu naruši njegov lavež. Začuje ženski glas kako zove "Lola, Lola, vrati se..."

Lola se nije obazirala, nastavi da trči i potpuno nestane iz ženina vidokruga.

- Lola, Lola... - tišinu opet naruši zvuk trčecih koraka.

Pas je napokon stao, oslušnuo i javio se lavežom.

Sva zapuvana, mokre kose, pojavi se žena na dijelu obale odakle se maloprije oglasio pas. Ali Lole nije bilo.

Okretala se oko sebe, ljuta što joj je dozvolila da ide bez povodca. Čim bi je Lola milo pogledala ona bi popustila. Zato je izašla s njom rano, da ne bi pravila probleme. Ali ni to nije pomoglo.

- Lola, Lola... - zvala je, ali tiše jer je bila na dijelu obale gdje su bile usidrene jahte. Bojala se da nekoga ne probude. Krenula je dalje, ali se ništa više nije čulo.

- Uhh... Lola, Lola... - nije smjela dalje jer se bojala da je onda neće naći. Kakve ti meni probleme stvaraš – mrmljala je Maja sebi u bradu.

A onda se opet oglasi lavež. Maja odahnu, znači tu je ipak. Kad se okrenula, ugleda je kako iskače sa neke jahte.

- Ne Lola, nevaljalice, ne smiješ na jahte! – reče joj ljutito i očajno.

Lola ju je gledala umilno i nestašno. Kako je samo umjela da se izvadi iz problema. Stajala je ispred jahte i dalje pogledavala prema unutrašnjosti.

Ona požuri prema njoj, da joj opet ne pobjegne misleći da je to samo igra – ulovi me, ulovi me...

- Bezobraznice jedna, bezobrazna! Šta misliš da je meni do trčanja u pet ujutro? Ajde, idemo kući! - šćepala je za ogrlicu.

Ali pas je veselo mahao repom, ne obazirući se na nju i dalje gledajući prema jahti. Očito je nešto spazila što je zainteresovalo.

- Idemo! – reče joj ljutito, zakačivši je na povodac. Sad više nije bilo mrdanja. Lola pokunjeno zacvili kad je dobila kaznu.

Dok se bavila oko Lole Maja primjeti neko kretanje na jahti. Samo im je to trebalo. Nekog su probudile, još će da zove policiju misleći da je neki uljez ili lopov. Sad nisu mogle da odu neprimjetno. Vidjele su da neko dolazi prema njima. Jahta je bila velika, tamna, bogataška... Cijelo pristanište je bilo puno luksuznih jahti.

Pojavi se čovjek iza staklenih vrata i izađe na terasu sa koje se silazilo s broda.

One su bile udaljene oko desetak metara od jahte.

- Lola, Lola - začuju kako muškarac sa jahte zove psa. Lola odmah sretno zalaje kad ču da je zove i htjede potrčati prema glasu.

Maja je začuđeno stala. Pa ko je to na jahti kad poznaje Lolu?! Ljutito je pogleda, cijelo mjesto ju je znalo, svi su je zafrkavali da joj pas naskače samo na zgodne tipove. U početku, kad ju je dobila uz to upozorenje, mislila je da joj se prijateljica šali. Ali je vremenom vidjela je to skroz istinito.

Lola je imala tri godine kad joj se stara gazdarica preselila u dom i nije nju mogla povesti sa sobom. Tražila joj je novog udomitelja. Pošto joj je prijateljica poznavala tu ženu, prilično ekscentričnu i otkačenu, a znajući njenu trenutnu situaciju, predložila joj je da ona udomi Lolu da joj pravi društvo.

Maja možda ne bi pristala, ali ju je ona povelala da vidi Lolu i gazdaricu. A niko nije mogao biti imun na Lolin šarm. Čim je vidjela Lola joj se obradovala.

Kao da je znala da joj budućnost zavisi od toga hoće li se dopasti jedna drugoj. Izlizala ju je i sjela joj u krilo. Stara gospođa je to vidjela i oduševila se. Tako je za prvo vrijeme Lola bila malo kod jedne, malo kod druge, dok se sve tri nisu navikle na novonastalu situaciju. I sada su često pričale preko Skajpa.

Čovjek siđe s broda, Lola skoči na njega, on je pomiluje smijući se i tepajuć joj Lola, Lola. Imao je čudan naglasak. Zvao je Lola ali je to zvučalo čudno.

Mlađi muškarac, između trideset i pet ili četrdeset godina, ocijenila je Maja, dosta visok, vitak, bio je u sportskoj majici i kratkim pantalonama. Kosa mu je bila u neredu od spavanja. Očito su ga probudile.

-Izvinite, molim Vas, stvarno mi je žao što smo vas probudile. Nadam se da Vas Lola nije jako preplašila – izvinjavala se Maja, ljuta na Lolu.

- Spik ingliš? – reče on.

Stranac... Pita govori li engleski.

-Da, govorim engleski. Oprostite meni i Loli što smo Vas probudile. Jako mi je žao – izvinjavala se ona.

On se osmjehnu i odmahnu glavom, nježno milujući Lolu.

- Ništa, ništa, za to. Ne brinite. Sve je u redu. Zaspao sam na klupi u dnevnoj sobi i ostavio vrata otvorena. Kad sam se okretao vidim Lola sjedi pored mene. Čim je vidjela da sam budan, poželjela mi je dobro jutro, skočivši na mene i izlizavši me – smijao se on, očito se ne ljuteći.

Po naglasku Maja shvati da mu engleski nije materinji jezik. Ljutito je gledala u Lolu i vrtjela glavom. On je i dalje milovao Lolu, a ona se kao izdajica prilijepila uz njega gledajući ga blesavo obožavajućim pogledom.

- Jedno od najljepših buđenja u zadnje vrijeme – osmjehnu se on.

- Dobro, oprostiću joj ovaj put pošto se ne ljutite. Ali, svako malo mi priredi neko iznenađenje da me izludi.

- Jel tako? – smijao se on. Jel' to radiš nestašna Lola – nježno joj je tepao. Koliko je stara?

- Četiri godine. Dobila sam je slučajno, jer je stara vlasnica otišla u dom, nije je mogla brinuti o njoj – reče mu.

- Govorite engleski mnogo bolje od mene – reče joj gledajući je.

Imao je crnu kosu, do vrata, malo valovitu, vrlo šarmantan osmijeh, uže lice sa dva krupna tamna ozbiljna oka, nekako se Maji učinio osjećajan i fin. Koža mu i nije bila baš preplanula.

Nije je pokušao šarmirati niti se ponašao kao muškarac prema zgodnoj ženi. Bio je fin ali bez ikakvih “dodatnih” upucavanja.

Bila je dosta lijepa i zgodna, kovrdžave smeđe-plave kose koja je na nekim dijelovima posvijetlila od sunca i mora. Svijetlih očiju i finih crta lica bila je često na udaru udvarača. Jutros je na sebi imala pantalone trikvart dužine i šarenu tuniku bez rukava.

- Engleski nije Vaš jezik?

- Nije, Francuz sam. Pričate li francuski? – upita je.

- Ne baš dobro. Naučila sam nešto od rodbine kad sam bila u Kanadi, da se svađam u prometu i da psujem – reče mu veselo.

On na to pogleda u nju podignutih obrva, smijući se od srca.

- Nije samo Lola interesantna, i gazdarica je zanimljiva – reče zafrkavajući je.

Ona se samo osmjehne.

- Hvala što se ne ljutite, ne bi Vas dalje zadržavale, možda sad da se vratite na spavanje, još je rano.

- A ne, neću spavati, dobro što me Lola probudila, sad ću na miru popiti kafu i malo prošetati dok nema gužve. Pretpostavljam da ovi vaši kafići još ne rade. Sinoć je zabava trajala do dugo u noć, pa nisam ni mogao da se odmorim. Imamo kuhinju i kuvara, ali je rano a i ja se ne znam snaći sa ovim aparatima... Vi ste ovdje mještanka?

- Da moglo bi se reći, šest do devet mjeseci provodim ovdje.

- Onda poznajete mjesto. Htio sam otići na tu kulu gore, iznad grada, (misleći na Kanli kulu), ali obično je gužva po danu pa nikako da uhvatim malo vremena i mira.

- Mjesto nije veliko, brzo ćete ga obići, ali ako želite do kule bolje da idete autom ili taksijem, jer je dosta naporno popeti se stepenicama.

On pogleda na sat. Bilo je pet i četrdeset. Već se razdanilo. Bilo je divno jutro. Onda pogleda u nju oklijevajući...

-Vi niste zauzeti da sad malo zajedno prošetamo sa Lolom? Ako ja krenem sam, vjerovatno ću se izgubiti pa će nastati potraga.

Ona se dvoumila. Bio je fin, ali stranac. Jahta je bila ogromna, ko zna kakve zabave su imali. Bogataši ko bogataši. Ali bio je fin prema Loli... A čim ga je Lola obožavala, znači da je bio OK. Da mu se oduži mogla bi ga malo provesti kroz mjesto.

- U redu, ako želite možemo još malo prošetati sa Lolom - složi se ona.

- Hvala, bilo bi divno, samo da uzmem telefon i naočale.

Ona klimnu da razumije, a on krenu na brod. Lola odmah htjede za njim.

- Kuda Lola, kuda... - ljutito se obrecnu Maja na nju.

Lola se pokunjeno vrati na mjesto a on ih pogleda i nasmiješi se nježno Loli kad je vidio koliko ga voli.

Došao je za dvije minute. Izgleda da se umio, počešljao, presvukao majicu i kratke pantalone, obuo patike. U ruci je nosio mobilni i naočale.

Lola sretno skoči. Vratio joj se miljenik. On se nonšalantno sagne, skine povodac, šeretski se smješkajući i gledajući u Maju hoće li se buniti.

Ona zavrti glavom, ali se ne pobuni. Opet slobodna Lola zalaje jednom i potrča žestoko, sretna što se uspjela osloboditi povodca. Maja mu očima pokaže na Lolu da vidi kakva je.

- Pošto sam je ja pustio, izgleda da je moj red da trčim za njom – smijao se on.

Maja se osmjehnu i reče da će tako i biti ako je izgube. Ali Lola je imala obožavatelja, od kojeg nije htjela da se odvoji. Malo bi otrčala, ali bi se brzo vratila k njemu. Krenuli su obalom lagano šetnjom, nogu pred nogu.

Nije znala šta bi mu pričala, pa je on pitao za pojedine kuće i objekte, kad su nastali, ko je tu živio... Malo mu je rekla o historiji grada, o tome kako su se osvajači smjenjivali, čak da su imali jedno vrijeme i Francuze, i da je to bio jako dobar period jer je Napoleon otvorio škole, ali je to kratko trajalo. Pitala je da li ga nešto posebno zanima.

Rekao joj je da živi u Parizu, da je arhitekta, da voli more i da je često zbog posla na putu. Sad je bio gost na jahti, a prijatelj mu je učestvovao na filmskom festivalu sa svojim filmom.

- Stanujete li u blizini? – upita je.

- Da, do kuće ima manje od dvadesetak minuta, šetnjom. Dio grada koji se zove Igalo. Ima finu plažu a poznato je kao morsko lječilište i banja.

On podignu obrve, htio je nešto pitati. Pogledi im se sretnu, njen mu reče da nastavi šta je htio.

- Pa da onda nastavimo do Vas? Da prošetamo i da Vas ispratim? – upita malo oklijevajući.

- Možemo u tom smijeru, možda neko bude u kafićima, pa uspijemo dobiti kafu - složi se s njim.

Zadovoljno joj se osmjehne. Prijalo mu je jako njeno i Lolino društvo. Bila je nekako pametna i smirena žena. Uz put mu je malo pričala o mjestu, doduše uz obalu se nije moglo vidjeti skoro ništa interesantno osim kafića, restorana i diskoteka.

Ona mu sa smjehom reče da uopšte ne voli more, i da joj liči na baru ali da je igrom sudbine dospjela tu.

On se iznenadi, živjela je tu a nije voljela more.

- Jeste li udati? – odvaži se da je upita.

- Razvedena - odgovori bez oklijevanja i nelagode, smireno.

- Imate djecu? – opet je bio radoznao.

- Nažalost, ne – u glasu joj se osjećalo žaljenje.

Očito je željela djecu. Sad je očekivao da ona njega isto pita. Ali ona nije ništa rekla. Nije željela da ga ispituje. Nisu se ni upoznali, nije mu znala ni ime.

Bilo je bolje tako. On je jutros izgledao loše raspoložen, očito je imao problema, sad se nekako oporavio u šetnji, pa Maja nije željela da to kvari. Bilo je bolje da ne šire priču. Uskoro će se rastati i ostaće samo uspomena na jednog turistu.

Sad su prolazili pored jedne male uvalice, Lola skoči u vodu, brčkajući se. On je to sa osmjehom i zanimanjem gledao. Krenu za Lolom i pozove je.

Kad je izašla iz vode otrese se ispred njih i poprska ih. On se smijao i čučnuo uz nju da je pomiluje. Kako je bila sretna. Sva se zalijepila za njega. Polizala ga je po obrazu, a on se oduševi i počeška je objema rukama po vratu dozvoljavajući joj da ga njuška i privija se uz njega. Ljubav je rođena. Lola je trebala biti žensko.

Već su došli do Igala, bilo je malo ljudi, radnici kafića i komunalci.

Ona opazi da u kafiću koji je bio blizu njene kuće ima osoblja, pa mu reče da ih poznaje i da će ih pitati za kafu. Pitala ga je da li će biti zadovoljan turskom kafom jer im sad vjerovatno aparati ne rade. On joj reče da je u redu, da nije izbirljiv.

Uspjela je dobiti kafu, mlijeko i šlag, ako bude htio, a u vitrini je vidjela kolače pa odluči da mu i to ponese. Izabrala je četiri različite vrste pa će mu valjda nešto odgovarati. Sebi naruči uz kafu i čaj. Reče ženi da joj samo mahne pa će ona doći po to, a da će oni sjesti preko puta, uz more, za neki od stolova koji pripadaju kafiću. On i Lola su je čekali na šetalištu.

- Dobićemo kafu, možemo da sjednemo ovdje uz more, stolovi su isto njihovi - reče mu.

On se složi, pa ona dozvoli njemu i Loli da izaberu stol. Čim je sio Lola nasloni glavu na njegovu nogu. On je opet nježno pomiluje. Izgleda da je baš zavolio.

Maji ovim opet dobije potvrdu onog što je već zapazila. Imao je neki težak period juče ili ovih dana i zato mu Lolino maženje odgovara, trebala mu je nježnost i razumijevanje.

"Ko danas nema problema? Ako ih i nemamo, sami ih izmislimo" pomisli ona.

Bili su opušteni kao da se znaju dugo, a opet na distanci ne želeći da požuruju stvari. Lola ih je spojila, ovog neobičnog jutra, kasnije kad se vrate u normalan život biće to samo jedna lijepa epizoda.

Djevojka je pozvala, dala joj punu tacnu, kolači, mlijeko, šlag, kafa. Čaj će biti za minut.

- Sladak ti je – reče joj ljubopitljivo i živahno.

Maja se samo osmjehnu. Daa joj novac, i to dobar, reče da je časti i namigne joj. Ova pomisli da je časti jer je "navatala" super tipa, pa joj odgovori smiješnim namigivanjem.

Došlo joj je da se valja od smijeha na curino zaključivanje.

Ali, nije joj smetalo, ko će sad objašnjavati da se ne poznaju. Ovako je interesantnije da je njen švaler nego neznani turista. Cura joj reče da joj liči na nekoga.

- I meni liči na nekoga samo ne znam na koga – zafrkavala se Maja dalje.

Cura prasnu u smijeh.

- Ajde bona (izgleda da je Bosanka na privremenom radu u Herceg Novom), “vatala” si se s njim a ne znaš ko je!

- Ne znam mu ni ime – reče Maja ladno znajući kakav će to efekat izazvati.

Mala se na to sva skupi od smijeha. Ihihihhi – smijala se.

Maju je dobro zabavilo ovo njihovo nadmudrivanje.

Utom i čaj bi gotov, pa ona uze tacnu i krenu prema njima. Lola se nije odvajala od njega. Ali spazi nju, pa htjede da joj potrči u susret. On shvati šta namjerava, pa je nježno opominjućim glasom zovne: Lola! Na tu komandu ona opet sjede mirno, zaljubljeno ga gledajući.

Maji je došlo da se nasmije. Napokon se našao neko da je smiri i da ga sluša. Stavila je tacnu na stol, kafu ispred njega.

- Uzela sam Vam kolače, možda volite, ako ne daćemo djevojci koja čisti.

On je pogleda nekim zamišljenim ozbiljnim pogledom, nasmiješi se i zahvali. Uzeo je kafu i jedan kolač. Vidio je čaj i kafu u nje. Reče mu da je obožavateljica čaja, da dnevno popije skoro litru. Mirno su pijuckali, ćuteći, obraćajući pažnju samo na okolinu i Lolu. Gledali su brodice na moru, rijetke prolaznike...

Tišina nije bila nimalo neprijatna, kao da su znali sve jedno o drugom, i da su na takvom stepenu poznanstva da se razumiju bez riječi.

Kad je vidjela da neće šlag, ona uzme na prst i pruži Loli, koja odmah halapljivo poliže sve. On je sa čuđenjem to gledao i nasmijao se gledajući u Maju.

I ona se nasmijala, htjela je da ga malo trgne i razveseli, i da mu daa ideju. On to odmah prihvati, uzme šlag prstom i pruži Loli. Ona sva sretna poliže šlag sa njegovog prsta gledajući ga s obožavanjem i mašući repom.

On opet uzme na prst šlag, ali Lola krenu prema njemu glavom pa se sudare a šlag završi na njegovim pantalonama. Oboje su se smijali, a Lola je pogledavala čas jedno, čas drugo...

Maja izvadi iz džepa maramicu i pruži mu. On pokuša obrisati ali ostane bijela mrlja, ona onda na drugu maramicu kapne malo čaja od kamilice i pruži mu.

- Čajem? – čudio se on.

- Kod mene čaj rješava sve – smijala se ona.

On uzme maramicu i klimne glavom zadivljen rezultatima.

- Mogu li probati čaj? – upita odjednom.

Maja se iznenadi. Kako da proba? Imaju samo jednu šoljicu.

On pokaže rukom na njenu šoljicu, ona slegne ramenima i gurne mu čaj. Otpio je malo i namrštio se.

- Nema šećera? – upita.

- Ne – ona se nasmije - ja zaslađujem medom.

On sa zanimanjem diže obrve. Uto ga Lola gurnu gledajući ima li još šlaga. On spusti posudu bliže Loli da im se opet ne desi isto, pa onda uze na prst šlag i pruži joj.

- Idete li na posao? - upita je.

- Ne, slobodno sama određujem radno vrijeme - reče mu.

- Ako imate još vremena možemo li malo prošetati po gradu, sad je divno, nije vruće i nema gužve a ja poslije neću imati ni vremena.

- U redu, Vi ste gost našeg grada, i Lolin naravno, pa ja moram biti dobra domaćica – osmjehnu mu se zadirkujući ga.

On je zahvalno i nježno pogleda. Od tog pogleda kroz nju prođe neka struja. Ali da priča ne bi otišla u krivom smjeru, ona ustade, pokupi sve sa stola i odnese maloj Bosančici. On i Lola su je slijedili. Odjednom, on je zaustavi dotakavši je po ruci.

- Kome da platimo?- upita je.

- Ne brinite, sve je sređeno - umiri ga ona.

Bosančica ih je gledala razgoračenih očiju kako stoje nasred šetališta. Vidjela je da tip dodiruje i nešto govori komšinici. "Ala je dobrog upecala. Ja mislila da komšinica živi ko kaluđerica, kad ono... Upecala zgodnog tipa, ne zna mu ni ime, i sredila ga za jednu noć. A on blene u nju ko tele, zaljubljen do ušiju. C,c,c, baš je sretnica. Da je meni jedan takav" – uzdisala je mala...

On klimnu da shvata, a ona vrati poslužavnik djevojci. Dva kolača su ostavili da je počaste. Slatko im se smješkala, dižući i spuštajući obrve i pogledavajući u njega pa u nju. Kad je Maja došla do njega vidi mala im maše. On dignu ruku i ljubazno joj mahnu.

- Ljubazna djevojka – reče joj, gledajući je.

Maja se nasmiješi na to.

- Nije ljubazna, nego neiskusna i radoznala. Misli da sam upecala frajera za jednu noć – objasni mu Maja "stanje stvari"...

E, sad se na to on nasmija tako iskreno i veselo da je Maja željela da to traje što duže jer je prvi put izgledao opušteno i srećno. Krenula je da se smije zajedno sa njim. Nije mogla da razumije sebe zašto joj je važno da jedan nepoznat čovjek bude srećan. Lola i Bosančica su napeto gledale u njih kako se smiju.

- Pošto želite da vidite kulu, ići ćemo autom gore. Ima dosta do gore, a prilično je naporno.

On se složi. Kad su došli ispred kuće, on je stao i razgledavao okolinu. Ona mu reče da on i Lola sačekaju da ona doveze auto. Iz dvorišta je primjetila da on slika kuću i Lolu.

- Ja sam spremna, dođite!

- Možete li da me uslikate sa Lolom?

Maja napravi nekoliko slika i pruži mu telefon. Vidjela je da je gleda nekoliko trenutaka, osjetila je da crveni od tog pogleda.

- A jednu Vašu sliku sa Lolom? – upita je.

- A joj, ne volim da se slikam, nisam fotogenična – reče ona.

On samo klimne glavom, nije insistirao ali joj se učini da je razočaran. Maji bi žao zašto mu nije udovoljila.

Krenuli su do kola. On je zbunjeno pogledao u mali čudni autić. Maja je navikla na reakcije ljudi kad bi vidjeli njen “Prgavi Jugić”.

Otvorila je vrata i pustila Lolu na stražnje sjedalo, a onda pomjeri prednje sjedalo nazad da bi on mogao da stane.

- Da Vas upoznam, ovo je moj autić, ja ga zovem Prgavi Jugić, marke je Yugo, auto koji je prestao da se proizvodi.

Prilikom kretanja Jugić se malo zakašljuca pa on začuđeno pogleda u Maju. Maji je došlo da se prospe od smijeha vidjevši mu pogled. Ulice su bile uske, čudne, njemu se činilo bez ikakvog reda. Ona mu reče da svi koji dođu u Herceg Novi imaju problema sa njihovim saobraćajem.

Jedan poznati umjetnik im je rekao “da im je dobar kružni tok”, jer su ulice bile većinom jednosmjerne, uske i ako pogrešiš morao si opet u krug ispočetka.

Maja ga je pogledavala i pitala kako će se oporaviti od hercegnovskih ulica, njenog Jugića i njene vožnje. Kad je htjela parkirati, on je začuđeno pogledao kud je krenula, a ona se slatko smijala i mrtva ladna utjerala Jugića u rupu koja je bila namjenjena za kontejner.

Faca mu je bila komična. Ona mu namignu zafrkavajući ga. On onda shvati da ga zafrkava i da želi da ga nasmije. Nježno je i tužno pogleda smijući se. Maji srce preskoči od te nježnosti u njegovom pogledu. Odjednom se upita gdje se do sada skrivao i zašto nije zapao njoj...

Odozgo se pružao pogled na more i na grad. Povede ga sporednom stazom jer je ulaz bio zaključan ljeti, naplaćivali su ulaznice turistima, ali ona je znala sve ulaze u kulu i kuda da se provuče.

On se pope prije nje na zid i pruži joj ruku da joj pomogne.

Bilo je oko sedamdeset santimetara visine pa je on skoro podignu k sebi. Zid je bio uzak, pa su pažljivo hodali po njemu, išao je ispred nje cijelo vrijeme i dalje je držeći za ruku.

Pitala se osjeća li se on tako mirno i lebdeće kao ona dok je drži za ruku. Sad se već pitala šta će se dalje desiti, polako je gubila kontrolu.

Došli su do dijela gdje su se održavale predstave, koncerti, puštali filmovi. Stepenicama se popne na malu kulu, željela je da se malo odmakne i ohladi, njegova blizina je počela čudno djelovati na nju.

On je sve to slikavao a onda vidjevši nju gore iskoristi priliku da je uslika bar tako iz profila, na visini, usamljenu, zagledanu u more.

Divan prizor, stajala je mirno, zamišljena dok joj se vjetar igrao s kosom. Nije mu rekla ime, nije ni on njoj svoje. A opet je osjećao da se razumije s njom bolje nego i sa kim do sada u životu.

Bila je lijepa, smirena, vrlo razumna i pristojna.

Iako im je susret bio čudan ona ništa nije umišljala, niti ispitivala zašto jedan stranac želi njeno društvo. Ugostila ga je kao gosta njenog grada.

Neka strašno jaka veza je bila među njima, on nije mogao da shvati šta ga toliko vuče toj ženi, ali nije bilo dileme da mu se to do sada nikad prije nije desilo. Vidio je na njoj da ga razumije, iako mu nije znala ni ime, ni problem, ništa... Ali opet je imao utisak da ona o njemu zna baš sve.

Sišla je sa kule i pozvala ga da se popne on, da bi slikao pogled na grad. Ona je razgledala pano na kojem su bila napisana imena filmova i rasporedi projekcija. Bio je istaknut i natpis za film njegovog prijatelja sa kojim je došao.

Bili su dugogodišnji prijatelji. Vidjevši u kakvoj je situaciji sa ženom, pozvao ga je da ide s njim. Da se malo odmakne od problema.

Nekako jutros uz nju on se oporavio, povratila mu se mentalna snaga i volja. Sad je razmišljao da svaki problem ima rješenje i da on treba da se suoči sa svojim problemom.

Juče ga je zvala žena, opet praveći ispade i vrišteći da iako je on otišao od nje, još uvijek su u braku, i da ne može da radi šta ga volja, mora da pita nju.

Htjela je da se odmah vrati, vikala je šta radi sa tim ženama na brodu (iako su na brodu bile samo dvije žene, i to supruga od jednog filmaša i djevojka od drugog).

Davno je shvatio da je jako pogrešio oženivši se njome. Imao je godina, nije se zaljubio i smatrao je da je vrijeme da nastavi porodičnu tradiciju.

Ona je bila dosta mlađa i “favorit” njegove majke. Bila je kćerka nekih porodičnih prijatelja, opsesivna, sebična i sklona manipulacijama. Život im se pretvorio u pakao. Sad su bili pred razvodom.

Njegovi nisu bili voljni da se razvede, ali njemu je bilo dosta svega. Juče joj je rekao kad se vrati da će podnijeti zahtjev za razvod. Prijetila je da će mu sve uzeti i zagorčati život. Nije ga bilo briga samo da ovaj pakao prestane.

Lola ga gurne njuškom, gledajući kud je otplovio.

Nježno joj se osmjehne milujući je po glavi. Njegova iscjeliteljica. On napravi još nekoliko slika krišom slikajući nju. Bi mu žao što se ne usuđuje da traži njenu fotografiju.

Obišli su tvrđavu, pa se spuste autom do centra grada. Sad je već grad počeo da se budi, bilo je blizu osam.

Parkirala je ovaj put se popevši skoro na žardinjeru sa cvijećem. On se smijao samo gledajući u nju i ništa ne komentarišući. I ona se veselo smijala, nije joj smetalo što je začikava.

Opet krenuše uz stepenice. Izbili su na neki trg ,ona mu reče da se zove Belavista. Vrlo lijep trg. Produže dalje do Sahat kule.

- Jeste li se umorili?- upita ga.
- Ne, fino mi je. Nije vruće i nema još puno ljudi.
- Odvešću Vas do broda kad zaželite. Samo mi recite.
- Možemo autom do broda?
- Ne baš do broda, možemo do male uličice blizu.

- A ja mislio da se Vaš Prgavi Jugić može popeti i na brod – šalio se on.

Ona se smijala veselo na njegove komentare.

- Pa da znate, kad bolje razmislim, mislim da bi i to mogao. Nema prepreke koju nije savladao, samo ne voli slanu vodu kao ni ja. Odmah zarđa...

Sad su se zajedno smijali i gledali jedno u drugo.

- Možemo li još malo da prošetamo? – upita je oklijevajući.

Nije mu se rastajalo od nje. Svi drugi su mu smetali, htio je mir i tišinu. Zato je sinoć i zaspao napolju dok su se drugi kartali i provodili, i zato ga je Lola našla skočivši na brod.

Nastavili su svoju šetnju po gradu, a onda stadoše ispred jedne kuće. Ona izvadi ključ i otključa kapiju. Kad su ušli, krenuše stazom obraslom mirisnim puzavicama, i izbiše na ogromnu kamenu terasu.

Predivan pogled se ukaza pred njima. Dobar dio šetališta uz obalu se vidio s terase. More se već počelo presijavati na suncu.

Divan jedrenjak je lagano klizio po vodi, male brodice načičkane jedna uz drugu su se lagano ljuljale a do njih je “odozdo” dopirao miris mora.

Kuća je bila ne nekoj strmini. Došli su ulicom koja je bila u ravnini s kućom, ali sa terase je vidio da do mora ima bar sto metara.

Oko terase je sa dvije strane bila strmina obrasla palmama, cvijećem i nekim drugim mirišljivim mediteranskim biljkama koje on nije poznao.

- Je li i ovo vaša kuća? - upita.

- Ne, to je apartman u vlasništvu mojih prijatelja. Oni to iznajmljuju a ja brinem o tome.

Otključala je velika vrata i pustila ga unutra.

Apartment je bio predivno uređen. Kao arhitekta on je raspoznao svaki detalj. Starinska kuća uređena u morskom stilu, pločice na podu, drvo, kamen. Jako mu se svidjelo.

- Predivan je - reče joj.

- Pošto ima predivan pogled, a bili smo blizu, onda je bilo zgodno da Vam i to pokažem.

On je slikao pogled, ali slikao je i natpis i ime vile, i ulicu u kojoj se nalazi.

Nije više mogao da je zadržava. Znao je da će ga uskoro tražiti. Reče joj da je dosta deranžirao. Iako mu se ne rastaje od nje i Lole.

Pozvao ju je na doručak na brod. Iako će se svi pitati ko je ona, nije ga bilo briga a nije želio da se rastane od nje.

- Hvala, nema potrebe za tim. Morale smo se ja i Lola nekako odužiti što smo Vas probudile.

On nježno pomilova Lolu i osmjehnu se njoj.

Oklijevajući joj reče da on ima karte za večerašnji film, da mu je prijatelj sa kojim je brodu učesnik na filmskom festival pa da su dobili karte ako žele da nekoga povedu. Ili nekom poklone. I da bi njemu bilo drago da ona sa još nekim bude njegova gošća.

Maja nije razumjela šta on pokušava. Očito nije želio da se rastanu, ali opet je nekako osjećala da ne treba da pristane na to i da treba da ga pristojno odbije jer joj se činilo da i on sam nije siguran da želi da dođe.

Više joj je ličilo da joj to nudi iz pristojnosti.

Postojalo je neko oklijevanje. S obzirom u kakvom je bio stanju jutros, bilo je očito da ima neki veliki problem.

- Nema potrebe, hvala Vam. Bolje da to date nekom ko nije uspio naći karte, jer ja imam preplatu za cijelu sezonu. Nekad idem ja, nekad naši gosti, tako da stvarno nema potrebe.

Odbila ga je, možda je vidjela da je neodređen i da to nije ponudio od srca. Sad nije znao kako da omogući sebi priliku da je opet sretno. To ga je oneraspoložilo i vratilo u ono crnilo u kojem je bio prije nje i Lole.

- Nećeš mi reći ni ime? - izleti mu...

Primjeti da je pocrvenjela.

- Naravno da hoću, ne krijem ga – reče kad se malo sabrala. Ja sam Maja...

- A ja sam Filip...

- Nisi Fransoa, Rene ili Žil? – zafrkavala ga je.

On se slatko nasmija na to.

Vidjela je da se s njim nešto dešava, pa da ne bi krenuli u vode u koje ne trebaju, ona krene prema autu. Lola i on su je slijedili.

On je krišom gledao, imala je dužu kosu, ne dugačku, do ramena, svu kovrdžavu. Visoka oko 175 cm, vitka a opet nije bila mršava. Imala je malo punije grudi koje je očito skrivala jer je nosila tuniku čiji je kroj dosta pokrivaio njeno poprsje.

Lijepa, smirena. Kao neka boginja. Kao da unaprijed zna šta će se desiti i kao da je sišla iz nebeskih visina samo da bi njemu pomogla i pokazala mu pravac, izbavila ga. Pitao se čime je zaslužio toliku milost.

U jednom izlogu je vidio njenu i svoju siluetu, i zaključio da jako lijepo izgledaju kao par.

Odvezli su se do uličice blizu broda. Dok je zaključavala kola on je stajao i gledao u nju. Pogled mu je bio jako čudan. Kao da je govorio tužan sam, ranjen, usamljen, nemam volje nizašta...

Ona na to uzdahnu, pitajući se šta mu je. Opet se vratio u jutrošnje raspoloženje.

Nije željela da ga ostavi takvog. Stane ispred njega vučena nekom čudnom silom i pogleda ga mirnim i čvrstim pogledom.

On osjeti kako mu taj neustrašivi pogled uliva hrabrost, kao da mu kaže, isprsi se, možeš ti to, neću da si tužan hoću da se boriš vrati svakom milo za drago i ne boj se nikoga...

Napokon, kad Lola zalaja oni se trgoše, a on je i dalje osjećao kako od nje prima neku neustrašivu energiju. Odjednom je bio spreman za sve, spreman da stvari stavi na svoje mjesto.

Otpratile su ga do broda. Lola se uznemirila kad je shvatila da je došlo vrijeme za rastanak. Počne da cvili tužno gledajući ga.

On čučne pored nje, milujući je i dopuštajući da ga izliže po licu. Spusti joj poljubac na glavu. Maja ih je raznježeno gledala. Kako su se samo zavoljeli...

Nije htjela da ga pita kad odlazi, ni gdje.

Kad se napokon rastao od Lole ona joj nakači povodac da joj ne pravi problem.

Reče mu da ide neki psić, pa da će ona povući Lolu, a da on tad uskoči na brod. On se osmjehnu njenim mahinacijama, a kad je već krenula da vuče Lolu osjeti njegovu ruku na svojoj kako je zadržava.

Gledao je u oči, tužno, ozbiljno. Maji skoro suze pođoše. Ali u sebi osjeti opet onu snagu i želju da ga ohrabri. Pogleda ga opet mirno i čvrsto. I reče:

- Sve će biti u redu. Svaki problem ima svoje rješenje...

Gledali su se nekoliko trenutaka, on je nekako osjećao da ona shvata u kakvom je stanju. Bila je tako sigurna i smirena, kao da je znala sve šta njega muči.

Onda se on nagnu i poljubi je u obraz, osjete oboje da je ono drugo, biće koje poznaju iz nekog dugog života i sa kojim su neraskidivo vezani, sa kojim se savršeno razumiju...

Lola povuče Maju i počne jurnjava za drugim psom. Samo mu mahne još jednom i požuri za Lolom zovući je. Bolje je tako, suze su već krenule da joj naviru.

On ostade stajati i gledati za njima, nešto u njemu je žarko željelo da je zaustavi, da joj ne dozvoli da ode, bila mu je muka od pomisli da se rastaju. Kao da je neko otkinuo dio njega kad je otišla...

Odvezla se kući u nekom čudnom stanju, odjednom joj se učinilo da je sve crno, neka tuga je obuzela, a suze su htjele da se preliju preko ruba očiju. Čudan dan, kao iz snova ili ljubavnih romana. Ali kraj joj donese bol.

POGLAVLJE 2.

Vratila se pješice u grad. Usput vidi Bosančicu koja ju je gledala uzdignutih obrva, bez riječi pitajući šta je s njim.

Samo što nije zaplakala natjeravši se da joj se veselo osmjehne. Da nije bilo male, pitala bi se je li se to stvarno i dogodilo. Je li srela čudnog stranca koji joj se uvukao u srce, i čiju dušu je razumjela bolje nego svoju.

Ali ne smije sad razmišljati o tome. Imala je posla, već se umorila od šetnje s njim a još nije ni krenula. Danas su joj stizali gosti u onaj Brankin apartman koji je pokazala njemu. I kod njih u kući su se mijenjali gosti, dolazili su drugi. Imala je posla i u radnji sa prijateljicom Gagom, neko je trebao u Budvu da odveze robu.

Uveče kad je ostala sama vrati joj se njegova slika pred oči.

Svaki detalj, svaki pogled, sva njegova osjećanja i raspoloženja.

Crna kosa blago valovita, fina brada... Oči crne, na svjetlu kestenjaste. Dosta lijep, nježne kože, vitak, malo krive noge, dlakave, baš muške. Ispod majice je vidjela da ima i po grudima malje. Najviše joj je u srcu ostao njegov pogled i osmijeh. Osjećala je da se ne pretvara, osmijeh mu je bio pošten, iskren, pogled otvoren.

Pred njom nije skrivao bol, ali je nije time opterećivao, nije joj govorio o uzroku tog bola niti joj plakao na ramenu. Burmu nije nosio, a nije imao ni trag da ju je skinuo.

Čiji je gost, kako je dospio ovdje? Rekao joj je da je došao s prijateljem čiji se film prikazuje na festivalu.

Čim su se rastali on je već počeo da razmišlja kako da je opet vidi, nije mogao da prihvati da će otići a da se ne upoznaju. Da ne razmjene brojeve telefona, da joj bar objasni u čemu je problem.

Zamislio je u glavi da je slobodan, razveden, da može da je zove i izvede negdje, da idu na spoj. Odmah bi se iskrcao sa broda i ostao s njom dokle god mu posao i ona dozvole.

Ali na žalost, bio je još oženjen, a ona je bila nekako toliko poštena, iskrena, dobra, da je zasluživala mnogo, mnogo, više od onog što joj on trenutno može pružiti. A opet nije mogao da je se odrekne.

Potražio je na internet onaj apartman njene prijateljice, ali tamo je pisalo da se iznajmljuje preko neke agencije. Nije shvatio čime se bavi, da li radi u nekoj agenciji?

Rekla mu je da je razvedena, a njemu se činilo da je time priznala da nema nikoga sada.

Nadao se tome, jer je želio za sebe. Filip je bio jako svjestan toga. Želio je za sebe i nije mogao više ni o čemu da razmišlja nego o njoj.

Prije nekoliko sati je bio drugi čovjek, natmuren, pun briga a sada potpuno druga priča. Izgledalo mu je da se napokon zaljubio.

Ili je ona bila Morska vila koja je spašavala i liječila izgubljene turiste, a sve je bio samo njegov san. Više mu ništa nije bilo jasno, sem da opet mora vidjeti...

Prijatelj mu se pojavio na vratima pitajući hoće li s njim. Imao je zakazan intervju. On reče da će ostati na brodu. A onda kad je ovaj već krenuo upita Danijela može li u intervjuu pozdraviti jednu kerušu Lolu.

Ovaj ga je gledao začuđeno pitajući je li to stvarno keruša ili šifra za neku žensku. Filip objasni da je stvarno pas, a da se on zaljubio u njenu gazdaricu ali nju da ne pominje u intervjuu.

Danijel je odmah pozvao Semija u Filipovu sobu pa su navalili na njega da priča.

Nije im bilo jasno. Bili su sinoć svi zajedno do kasno, ili bolje do ranih jutarnjih sati, pa kad je Filip uspio upoznati psa i njegovu gazdaricu?

Ispriča im kako je Lola jutros u pet skočila na brod. On je spavao na palubi, pa ga je svega izlizala i htjela da se igraju.

Onda je kroz tišinu čuo da neko zove Lola, Lola, pa je pretpostavio da se pas tako zove i da nju traže. Sišao je s broda i u znak izvinjenja gazdarica (nije im htjeo reći ime, pa su ga još žešće zafrkavali) mu je pokazivala grad i vodila ga gore na kulu. Vidio je pano sa najavom Danijelovog filma, uvela ga je na filmsku pozornicu.

Pomenuo im je i da ga je vodila po gradu, da mu je pokazala pogled na grad sa terase jedne vile.

Oni su čekali da čuju gdje su dalje završili.

Razočarali su se čuvši da ga je vratila na brod i da je to sve. Pitali su je li lud? Pa očito joj se svidio zašto je nije osvojio? Rekao je da nije takva žena, da nisu pričali o privatnim temama, da je jako kulturna i pristojna, čini mu se i dosta obrazovana i da ga ništa nije pitala, niti je išta željela znati.

Semi mu reče kad je tako divna zašto je nije doveo na brod da je on upozna? On je bio slobodan i želio je da nađe sebi djevojku. Na to mu Filip reče da je ona njegova i da mu to ne pada na pamet.

Pitali su ga kako on pametnjaković misli da je pronađe sad kad je izgubio. Saopšti im, i sebe iznenadivši, da će se, ako treba, ubrzo vratiti u Herceg Novi iz Francuske. Kad riješi stvari sa Pilar. Oni su mu dali dijagnozu da je načisto prolupao.

Ali Filip je odlučio da bude častan do kraja. Nije prevario Pilar nikada, već mjesecima su živjeli razdvojeno ali on nije želio da ga uhvate u preljubi. A najviše je želio da sve bude kako treba zbog nje.

Ona je bila njegova vila, i želio je da joj daa sebe bez ostatka. Zato je odlučio da okonča ovo stanje odmah čim se vrati u Francusku. Već je zvao advokata da pokrene razvod onako kako su se dogovorili.

Mjesecima je bježao i radio da bi se makao od nje, ali sad je bio spreman da se suoči s njom i riješi problem.

Bio je jako ljut na roditelje, da nije bilo njihovog insistiranja ne bi se ni oženio s njom jer je vidio neke znakove i prije vjeridbe koji su mu govorili da su različiti.

Htio je bar da sačeka sa ženidbom, ali imao je godina. Oni su, posebno majka, vršili pritisak na njega. Samo mu je sestra rekla da ona nije za njega i da će se kajati. Kasnije su se i roditelji pokajali kad su vidjeli neke njene ispade, a najviše ih razočaralo što nakon tri godine braka nije bilo unučeta.

Ona je bila dosta mlađa od Filipa, petnaest godina i nije joj se žurilo sa djecom, još ih nije željela. Željela je lagodan život i da on skače oko nje ispunjavajući joj želje.

Danijel se vratio na brod, u intervjuu je spomenuo Lolu i najavio da će se svi ubrzo vratiti u Herceg Novi. Naglasio je posebno da mu je prijatelj Filip zavolio Herceg Novi, a da im se atmosfera u gradu jako svidjela.

Rekao je to da bi ona znala da će on doći.

Filip zahvali prijatelju, pomogao mu je jako, a onda mu reče da zna gdje ona stanuje pa da će ujutro ići do njene kuće. Možda je opet sretne u šetnji sa Lolom.

Maja je imala posla. Odlučila je da večeras ne ide u grad. Tugovala je i zbog njega, nije joj izlazio iz glave ni srca. Razmišljala je da ode na projekciju ali nije znala na koji film, bilo je više projekcija u danu, a bili su dani francuskog filma. Tako nije mogla znati koji je Danijelov. Kajala se što nije pitala bar koji je njihov film.

A da je znala išla bi sigurno, a opet bi onda izgledalo kao da ga juri, a to joj je bilo grozno. Bolje ovako.

Imao je problem koje je morao da riješi sam, morala ga je pustiti. Ohrabrila ga je, povratila u život, osjetila je to, i on joj je to rekao očima, i to je bilo ono što je za sada mogla da uradi za njega. Kad se vrati u Pariz možda će zaboraviti na nju i vratiti se svome životu. Ali neki glas iz srca joj reče ozbiljno da bi ga opet mogla vidjeti, da je neće zaboraviti...

Filip je došao sa prijateljima na projekciju.

Cijelo vrijeme nije htio sjesti, da bi mogao gledati ulaz na koji je publika stizala. Gledao je često u kulu na kojoj ju je slikao, bilo mu je nevjerovatno da je tu bio jutros, da ju je držao za ruku, da je krišom slikao.

Film samo što nije počeo a nje nije bilo. Danijel i Semi su pitali je li tu? Samo je razočarano odmahnuo glavom.

To ga potpuno izbacilo iz ravnoteže, nije se sjećao ničega, samo je mislio o njoj, vraćao je u sjećanje njeno lice, osmijeh, kosu. Zadnja šansa da će je vidjeti je bila ujutro.

Išli su u neki restoran, opet ostali dugo u noć, a čim su stigli na brod on navije zvono na pet sati. Koliko se sjećao nije bilo komplikovano doći do njene kuće, išli su cijelo vrijeme uz obalu, a onda uz parkiralište i palme prošli su pored staklene zgrade i kafića gdje su pili kafu. Uslikao je i naziv kafića pa bi trebalo da se snađe.

Ujutro u pet, jedva je dočeka da zazvoni jer i ovako nije mogao spavati, misleći šta da joj kaže, kako da joj objasni.

U kaficu je opet vidio onu istu slatku djevojku koja je mislila da je Majin ljubavnik za jednu noć. I ona je njega opazila, sva se skupila i simpatično zakikota klimajući mu glavom u znak pozdrava.

Sad je vjerovatno mislila da opet ranom zorom juri Maju (što i nije bilo daleko od istine), pa on uzme Majinu taktiku, veselo joj mahne i šeretski namigne (kao imaju zajedničku tajnu).

Ona mu jednom rukom uzvratih mahanjem a drugu stavi preko usta ne prestajući da se kikoće.

Došao je do kuće. Šta sad? Da zvoni? Nema još ni šest časova. Vjerovatno nije sama u kući, probudiće nekoga ako zvoni.

U dvorištu nije bilo njenog auta. Gdje li je mogla biti ovako rano? Sad je shvatio da ona možda i nije kući. Ako mu propadne ova prilika, otići će a neće je uspjeti vidjeti.

Postade panično svjesan toga. Nije sinoć ni pomislio na tu mogućnost da će se mimoići i da je neće vidjeti. Obuze ga razočaranje i očaj.

Danijel mu je lijepo rekao da ide sinoć prije filma i da je dovede na projekciju. Oni bi ga pokrili i rekli da je Semijeva prijateljica. Možda je izvela Lolu, možda je trebao još ranije doći.

Ništa nije mogao da učini nego da je čeka. Samo da je vidi bar na minut, da ona zna da će opet doći i da joj kaže da ga ne zaboravi i da ne misli da će on nju zaboraviti.

Već sinoć je to znao. Da neće moći da je zaboravi ma gdje bio, ali možda ona neće to shvatiti jer joj se nije javio poslije jučešnjeg jutra. Još ako ode a ne vidi je, zaključiće da ni ne želi kontakt s njom.

Odjednom u dvorištu ugleda malu zdepastu stariju ženu koja je izgleda zalijevala baštu.

Spazivši ga ispred kapije, krene mu u susret. On joj se osmjehne, na engleskom je pozdravi, ali ona nešto odgovori na svom jeziku. Shvati da ga ne razumije.

- Maja?

E, to ona shvati i krene mu nešto pokazivati rukom. Učinilo mu se kao da je otišla negdje.

- Telefon... Maja?

Ona mu je nešto objašnjavala, ali nije je mogao razumjeti.

Uzdahne, nije mu preostalo ništa drugo nego da joj napiše svoj broj i da se nada da će ga dati njoj.

Izvukao je svoju posjetnicu i dopisao broj koji nije bio na njoj. Želio je da joj nešto napiše, nešto iz čega će shvatiti da mu je stalo. Ali podsjetnica je bila mala a on nije imao papira.

Pokaže ženi karticu i opet joj kaže Maja, ovaj put je očito shvatila da to treba predati Maji. Napisao je: “Molim te javite se ti i Lola”.

Maja se vratila popodne iz Budve, jutros rano je krenula da bi stigla da se vrati. Možda je on još uvijek tu. Ni traga ni glasa od njega. Nekako je u srcu slutila da je otišao, ali da umiri sebe povede Lolu u šetnju da vide je li jahta još tu. Na žalost, nje nije bilo. Na njenom mjestu bila je druga.

Nešto je jako zaboli, kao da je otišlo jedino biće s kojim se nije osjećala usamljeno, dio njenog srca.

Bili su dva usamljenika, slučajno su se sreli, a možda i nisu, možda je to bio neki Božiji plan... Razumjeli su se međusobno kao ni sa kim drugim.

Tuga ju je obuzela do bola. Maja se nosila vedro sa svojom usamljenošću, trudila se da bude realna, pozitivna, jer je čekala. Čekala je nekog koga će razumjeti i ko će razumjeti nju. A sad ga je srela i već izgubila. Kolike su šanse da joj se neko opet tako svidi uskoro? Znala je da je to skoro nemoguće.

Nije baš bila luda za morem, ali sad osjeti da će plakati, a voljela je to raditi u moru. Slano more, slane suze...

Vrati se kući, obuče kostim, iako je bilo skoro 19 i 30 imala je svoje mjesto za kupanje u maloj uvali ispred Brankine vile. Ona i Lola su došle biciklom, da se Lola može istrčati.

Sjela je u plićak, dok je Lola trčkarala oko nje, i plakala. Suze su same tekle. Nije jecala, nije imala snage, suze su se same slivale kao potok niz njene obraze.

Bile su tu skoro do deset. Onda je morala da krene, nije imalo smisla više odlagati povratak kući.

Znala je da on ne može da je zove, nije joj znao prezime, nije imao njen broj. Laknulo joj je što je Mara otišla, da može bez objašnjavanja u svoj stan.

Cijelu noć je mislila na njega i dobar dio noći proplakala. Sve je razumjela šta se u njemu dešava, ni sama nije znala kako, znala je način na koji on razmišlja, kako proživljava bol, a njemu kao da to nije smetalo, nije ništa krio od nje. Kao da mu je bilo drago što ga razumije, što zna kako mu je.

Razumjeli su se bez riječi, samo pogledom, nekim gestom, kao da se znaju godinama. Ujutru rano je stavila kesice čaja na oči da joj smanji podočnjake jer Marinom oštrom oku ništa nije moglo promaći. Onda je zalila baštu da ona ne mora i izvela Lolu u šetnju.

U sedam je dogejala Mara žaleći se već na vrućinu. Doduše, da je po Mari ljudi ne bi ugrađivali ni prozore, ni vrata na kuće, tu bi bile rupe da bi imali vazduha. Njoj je bilo vruće čim bi temperature bila veća od deset stepeni.

A danas su imale goste u četiri apartmana, trebalo je spremi doručak, ručak i večeru.

Dok su se dogovarale šta da joj Maja kupi i donese, Mara se odjednom lupi po čelu i poče tražiti nešto po džepovima. Napokon izvuče neku posjetnicu prinjevši je bliže očima da vidi je li to ona koju je tražila.

- E mala, imam nešto za tebe... Ovo je ostavio jedan zgodan tip juče. I to ranom zorom u 6! - pruži joj posjetnicu.

Ona pročitava naziv neke kompanije. Pisalo je da je kompanija u Parizu, pa ona odmah pomisli na njega.

- Jeste li sigurni da je za mene?- upita Maru. Ne prepoznajem ko bi to mogao da bude.

-Ama za tebe, za tebe. Deset puta mi je rekao Maja, Maja. Izgledalo je kao da su mu potonule sve lađe kad je shvatio da mu pokazujem da si otišla na put.

Maja se sjeti pa okrenu posjetnicu i kad vidje potpis, srce joj učinu neki preskok i bi joj sve jasno. S druge strane je pisalo "Molim te, javite se ti i Lola – Filip".

Znači ipak je bio on, vjerovatno je ovo bio naziv njegove firme. Došao je. Odzvanjalo joj je u glavi, došao je. Tražio je, nije htio da ode a da je ne vidi.

Došao je rano misleći da šeta Lolu, a ona je baš morala u Budvu. Kakav peh...

- Teta Maro, pa kad vam je ovo dao? – upita odsutno.

- Ama slušaš li ti mene?! Juče ujutro u 6 sati. Ja zalijevala cvijeće, vidim ispred kapije stoji neki muškarac i deset minuta ne mrda. Ja, šta ću, izađem da pitam šta hoće. On ne razumije mene, ja ne razumijem njega. Samo mi stalno ponavlja Maja, Maja, Maja... Još je nešto pitao, kad sam poslije razmislila, čini mi se da je tražio tvoj broj telefona. Kad je vidio da ne razumijem, onda mi je napisao i dao tu kartu. Bio je jako razočaran što te nije našao. Je li to gost iz Brankine vile?

- Jeste, jeste, to je Brankin gost – reče ona da ne bi objašnjavala dalje.

- O, pa, ovo je neki očajan gost, kako je ponavljao Maja, Maja, bolje ti je da trčiš da vidiš šta mu je.

- Sad ću ja to teta Maro riješiti.

Uze mirno, koliko je mogla, vizitkartu i ode uz stepenice u svoj stan. Čim je ušla, brizne u plač.

On očajan, kao da ona nije. Ali, opet se javi onaj glas koji joj reče da ga pusti da sam riješi ono što treba.

Ali sad je imala ime. Krenula je sa oklijevanjem da ukuca ime u pretraživač, plašeći se onoga što će saznati. A najviše, da nije slobodan.

Nekako je to osjećala, srce joj je reklo da mu se svidjela, da joj vjeruje i da ga jako privlači, ali da je pošten i da joj nije htio prići jer joj nije mogao ništa ponuditi.

I nekako je slutila da je njegov problem vezan uz to, i da je zato nesrećan i neraspoložen. I zato su prekjuče bili dva stranca u slučajnom susretu. Da ga je nešto pitala možda ne bi mogao da bude potpuno otvoren, ovako su se i bez riječi i bez ispitivanja razumjeli i shvatili šta im ono drugo govori.

Kad je pretraživač pronašao sve o njemu, stisne zube zagrlu Lolu koja ju je pogledala čudeći se šta joj je.

Pisalo je da je arhitekta, šta je sve gradio, gdje se školovao, imao je četrdeset i dvije godine, a u rublici bračno stanje – oženjen.

Maji se zamračila pred očima od boli. Supruga Pilar, petnaest godina mlađa, neka sitna mršavica, teška četrdeset kila sa krevetom.

Pitala se kako mu je ona zapala. Uopšte nisu bili skladan par, bar po Majinom pristrasnom sudu. Po njoj zaslužio je mnogo bolju i drugačiju ženu. Njegove oči su imale dušu a ona je bila kao plastična lutka.

Ali na društvenim mrežama ona nađe da žive odvojeno i da je u procesu razvoda, koliko je uspjela da prevede uspjevši da razazna neke riječi. Nije bio nešto aktivan na mrežama, većinom je bilo o njegovom poslu, uz javljanje nekih prijatelja.

Njoj to bi potvrda njenih slutnji da je to ta muka koja ga muči. U sebi mu je držala fige i pomislila – stisni zube mili, proći će i ta muka. Na fejsbuku je našla da je radio na nekom filmu, vjerovatno je to bio prijatelj koga je spominjao. Filmaš se zvao Danijel.

A na jednoj stranici našla je sliku njega i nekih gradskih glavešina. Izgledalo je kao da je on učestvovao u obnovi tog gradića ali nije sve razumjela. Na jednoj slici je pisalo da su on, Danijel i neki Semir. Ličilo joj je da je to ovaj filmaš i vjerovatno još jedan njegov prijatelj.

Shvatila je sve. Znala je da je on svjestan da će ga naći po vizitkarti koju joj je ostavio. I da će vidjeti da je oženjen i da ima problema u braku. Sad je znala zašto joj je onaj osjećaj govorio da mora da ga pusti.

Sutra je sreća prijateljicu Snježanu, koja je upita je li imala u gostima filmaše, jer da je jedan u intervjuu za hercegnovske novine spominjao kerušu Lolu.

Rekla je da je to vidio njen muž koji je na brodu pa joj javio i pitao je li to Majina Lola.

Sinoć je donijela zaključak da nema šanse da mu se javi. Nije bilo vrijeme za to. Srce joj je to reklo. On nije znao njezino prezime, znao je grad i kuću, ali nije znao prezime i nije je mogao zvati.

Potražila je taj intervju i prepoznala ime režisera Danijela. Pretpostavi da se tu spominje Lola.

Kad ono stvarno... Danijel je rekao da im se izuzetno svidio grad, da će ubrzo doći svi opet, da mu je prijatelj Filip posebno zavolio jednu kerušu Lolu, labrador-retrivera, koju i on ovom prilikom pozdravlja i zahvaljuje joj na druženju, a kad opet dođu nadaju se da će je vidjeti. Znači, da im je Filip rekao za nju.

Očito mu je filmaš bio jako blizak prijatelj kad mu je to rekao. Ovo je bio još jedan dokaz da nije htio da ode a da je ne vidi. Možda je bolje ovako. Primila je njegovu poruku, razumjela je. Rekao joj je da je zainteresovan ali nije trenutno slobodan. A ona će ga čekati. Ili da se pomiri sa ženom, onda sretno mu bilo, ili da dođe k njoj.

POGLAVLJE 3.

Dok su išli nazad za Francusku vidio je zabrinute poglede dvojice prijatelja. Iako je bio miran i držao svu muku u sebi, činilo mu se da je ovo bila zadnja kap koja je dovela da osjeća kao da se raspada.

Gledao je kako jahta odmiče od obale, znao da je neće skoro vidjeti. Nadao se da će se javiti, ali ocijenio je da je pametna, poštena, odana i da neće htjeti da se miješa u njegov brak.

Jedva čekao da stigne u Pariz, isti dan je zvao advokata i sve je krenulo.

Trudio se da se koncentriše, jedina snaga koju je imao bila je ona i njene riječi – “sve će biti u redu”... Kad mu je bilo najteže, kad je htio pući, odmah bi pomislio na nju, obuzela bi ga smirenost i nježnost, opet bi došao sebi i krenuo u novu bitku.

Dva mjeseca ni riječi od nje. Znao je zašto.

Nije što joj se nije sviđao, što joj nije bilo briga za njega, već da ga pusti da obavi ono što mora.

On je radio, mislio na nju, prolazio mučne scene oko razvoda dok mu je jedina podrška bila sestra. Nakon dva mjeseca i roditelji su mu popustili vidjevši da nema ništa od pomirenja i da ga bivša žena napada žestoko.

Jedan dan nakon rasprave njihovih advokata, išao je do Danijela jer su mu bili potrebni neki savjeti za film. Obojica su sjeli u Filipova kola i krenuli na buduću lokaciju za snimanje.

Pošto je Filip bio napet, a nije htio opterećivati nikoga svojim problemima, bio često dekoncentrisan. Prilikom kretanja sa semafora stisao je gas prije vremena, jer čovjek ispred njega još nije krenuo.

Izazvao je sudar. Nije bilo strašno, razbio je čovjeku auto, malo su se ugruvali, bio je svjestan da je on kriv. Sutra je u novinama izašao članak da je poznati filmaš imao saobraćajni udes sa prijateljem.

Tu noć Maja je imala čudne i nemirne snove.

Pratila je svaki dan šta se dešava sa filmašem, ukucavala svaki dan Filipovo ime. Jutros je iskočio novi članak u kojem je pisalo otprilike da je Danijel imao sudar, i da su lakše povrijeđeni on i prijatelj mu Filip.

Maja je pretrnula. Znala je da drži u sebi sve probleme, a da puca na drugim stranama. To se desilo zbog silnog pritiska, znala je to...

I tad osjeti da je vrijeme da mu se javi. Imala je svoj šaljivi blog na kojem je pisala svoja zapažanja. U zadnjem je pisala šta ko traži, i šta može naći na moru. Pisalo je da u jednoj kombinaciji gazdarica daje krevet, a momci ono drugo da bi krevet bio “funkcionalan”.

A ponekad naiđe stranac, turista, i nađe nešto što nije tražio... I zavoli mjesto, a da ne zna ni kako ni zašto. Cijeli mu se život promijeni od tog dana, jer ne može da zaboravi taj grad i događaj.

I da se neke duše, znači, mogu naći i u mraku, ne moraju ići po zabavama, barovima i plesnim klubovima.

Dovoljno je da je jedno budno u sitne jutarnje sate kad Kupidon baca svoje strele sa nebesa, i ako slučajno probudi ono drugo, Kupidon ih spazi odozgo, odapne strelu, i pogađa u njih. Ljubav je rođena, jer su eto slučajem, bili jedini budni muškarac i žena kad je Kupidonu došlo da se zabavlja...

Prevela mu je na engleski, uslikala i poslala na broj telefona koji joj je napisao. Malo je oklijevala, dvoumila se, vagajući da li je to pametno što radi, ali ju je nešto tjeralo da mu to pošalje.

Poruka mu je stigla dok je on bio na poslu, nešto su se dogovarali i radili tako da je nije odmah vidio. Nije želio da bude kući, samo se malo ugruvao, a ovdje je radeći bar skretao misli sa problema. Bivša žena mu nije htjela dati sporazumni razvod tražeći da on prihvati krivicu, uz to postavljajući potpuno nemoguće uslove za razvod. Nije joj se žurilo.

Kad se spremao kući, pregleda nove poruke. Od advokata, od nekih poslovnih partnera, od sestre...

Jedna sa nekim čudnim člankom na nekom stranom jeziku. Bilo mu je neprepoznatljivo, broj je bio nepoznat, imala je dio i na engleskom.

Počne čitati, a kad naiđe na onaj dio gdje se spominje stranac turista nešto ga štrećnu. Osjeti da mu srce poče lupati kao bubanj. Vрати se na početak članka, bio je neki blog a u vrhu slika žene kovrdžave kose sa šaljivim sunčanim naočalima u obliku srca roza boje.

Ona!!! Ona, to je ona, znao je, srce mu je reklo iako je slika bila mala, i teško bi je ko prepoznao ako ne zna o kome se radi. Ispod je pisalo Maja Perišić.

U naslovu je nešto pisalo, to nije razumio, ali sad je imao njeno prezime. Nije znao kako se izgovaraju ta njihova slova ali bar je mogao da ukuca na internet pa da traži.

Znao je da mu je ona to poslala. Činilo mu se da je taj trenutak najsrećniji čovjek na svijetu, da će od sreće iskočiti iz kože, poletjeti u nebo. Javila se, njegova vila koja ga je držala u životu, nije ga zaboravila, a on je zbog nje dobijao volju da okrene cijeli svijet naglavačke ako treba.

Opet počne pregledavati cijeli članak od početka, njenu sliku, natpise, onda opet pročita dio na engleskom. Spominjala je da ih je pogodila Kupidonova strela ljubavi. Mislio je da će početi plakati svaki čas, znači priznala mu je da im se desila ljubav.

Bilo je poslato s telefona. Sad je napokon imao njen broj. Maja njegova Maja. Nije bila samo san, nije ga zaboravila. Kad je došao sebi pitao se koga da nađe da mu prevede cio članak. Htio je to odmah, nije mogao da čeka.

Uze svoj telefon i nađe njenu sliku na tvrđavi. Odluči da joj pošalje uz tekst "Vila koja čuva zalutale mornare i izgubljene arhitekta".

Ništa ga nije više zanimalo, ni posao, ni brige, postojala je samo ona. Htio je da je čuje, da je vidi, da se dopisuju. Sad se pitao kako je uopšte do sada izdržao bez nje.

Krenuo je kući, sav u oblacima, a onda se sjeti rješenja. Sestra! Okrene kola i uputi se kod nje. Bila je kući, djeca su bila još u školi a muž na poslu.

Reče da joj nešto mora priznati..

Ona se na to samo osmjehnu.

- Biće da si se zaljubio – reče mu nestašno.

On je začuđeno pogleda.

- Kad si se prije dva mjeseca vratio sa festivala, bio si potpuno drugačiji. Miran, sabran. Kao da te neko izliječio. Prije sam se bojala da ćeš pući i razboljeti se ako ovo stanje još potraje.

- Znači, vidjela si da sam se promijenio a ništa mi nisi rekla.

- Čekala sam da ti kažeš meni – odgovori ona mirno, pažljivo gledajući u brata, koji je odjednom izgledao kao da će poletjeti, sav je treperio, oči su mu sjale, osmjeh mu je bio na licu.

On nježno poljubi svoju mlađu sestru u kosu.

- Mlađa si od mene, ali si sto puta pametnija.

- Ja sam žena bato, i poznajem uticaj žene na muškarca. Izgleda da si i ti sreo onu koja je tebi pomogla da se sabereš i koja ti je ulila snagu.

Prava žena to uradi svom muškarcu, daa mu snagu, oporavi ga, ne dozvoljava mu da padne.

- Svidjet će ti se, sad vidim da ste iste – zaključí on.
- Hoću li onda sad čuti ljubavnu priču napokon? – upita ga nježno.

I on joj ispriča sve. O Loli, o tome kako do danas nije znao ni kako se preziva, da ga ništa nije pitala i nije htjela znati čak ni ono što joj je htio reći. Da mu je čvrsto rekla da će sve biti u redu i da su ga te riječi držale u životu sve ovo vrijeme. Da mu se danas prvi put javila i to da je poslala neki članak, dio mu je prevela na engleski a ostalo ne razumije pa mu treba njena pomoć, da ona ode kod prevodioca i da mu prevedu sve što oni danas nađu o njoj.

Sestra ga je mirno slušala, razmišljajući.

- Pratila je cijelo vrijeme šta se događa s tobom i vjerovatno pročitala da si imao udes, pošto je Danijel bio u kolima završili ste u novinama. Zaključila je da si opet pao i da bi te opet digla i ohrabrila poslala ti je članak.

Gledala je njenu sliku ali nije mogla puno da vidi, on joj pokaza slike sa svog telefona koje je on slikao. I sestri se svidio pogled sa balkona vile.

- Jeste li spavali? – pogleda ga ispitivački.

- Zaboga! Naravno da nismo! Nismo riječi rekli na tu temu. Nekako je u prvoj sekundi zaključila da sam nesretan, da sam joj više bio pacijent na psihoterapiji nego turista. Sve je bilo opušteno zbog njenog psa, koji me obožava, a ona kaže da keruša naskače na svakog zgodnog muškarca. A ja to ne vjerujem, mene baš voli.

- Misliš koga voli keruša, voli i gazdarica – smijala se sestra.

On se sretno osmjehnu, gledajući sestru očima koje su sjale kao zvijezde.

Pokazao joj je slike Lole, i ostale koje je uslikao i koje je gledao svaki dan iznova, i iznova.

Jedan dan kad se nešto desilo sa telefonom prestrašio se da su slike nestale. Skoro je odlijepio od straha kad nije mogao da ih pronađe.

Da se to ne ponovi napravio je nekoliko kopija.

Onda su na internetu našli njen blog, nije bio samo blog nego i vlog. Nešto kao turistički vodič što u slikama, što u komentrima. Nisu znali šta piše pa su donosili zaključke po slikama. Na jednom snimku iz neke galerije on shvati da je ona.

Puste sreće od njega. Bila je licem okrenuta kameri. To je bila prva njena slika koju je imao cijelu. Poslije je cijelu noć tražio ima li još njenih slika i snimaka. Našao je još neke ali slikane iz velike daljine ili čudnog ugla, tako da mu je ova sa videa bila najbolja koju je imao za sada.

Dogovorio se sa sestrom da ona sutra odnese ono što su oni našli i ištampali, da joj se prevede. Reći će da je upoznala prijateljicu, da pričaju engleski, a da ona piše blog, pa da bi htjela znati šta u njemu piše.

Maja mu još nije odgovorila na poslatu sliku. Pitao se zašto? Provjeravao je je li poruka otišla, radi li mu ispravno telefon, držao ga je stalno na oku, ne odvajajući se od njega.

U džepu je držao nešto što je kupio već prve nedjelje kad se vratio u Pariz. Našao je sliku sirene, naručio kod zlatara lanac i privjesak da mu napravi tačno po nacrtu koji mu je dao.

To je bilo za nju, svaki dan ga je gledao i dodirivao. Ona je rastjerala maglu u njegovoj glavi, u njegovom srcu i njegovoj duši. Izliječila ga je svojim pogledom. Istu takvu sirenu, samo metalnu i manju nabavio je i za Lolu. Da obje znaju koliko mu znače i šta su učinile za njega.

Zašto mu ne odgovara? Treba li opet da joj piše? Treba, zaključio je odmah. Vjerovatno nije htjela da smeta, poslala mu je samo poruku da ga vrati u život i opomene da pazi na sebe, da ga vrati na pravi put. Iz daljine je bdjela nad njim. Na to se nježno osmjehnu. Bio je presrećan, sad je dobio dokaz da svaki dan misli o njemu kao i on o njoj.

Ujutro navije zvono na pet, ali jedva je spavao od uzbuđenja, pa mu nije ni trebao. Tačno u 5 i 40 pošalje joj poruku u kojoj je pisalo:

“Gdje si sad? Išao bi na kraj svijeta, ako postoji mogućnost da te sretnem u šetnji kao onoga jutra. Od onoga dana, svakoga jutra u 5 i 40 mislim na tebe i Lolu”.

Bila je budna kad je stigla poruka, pročitala ju je i prislonila telefon na srce. I opet ju je pročitala, i opet. Za ovo vrijeme njihove razdvojenosti ljubav u njoj je svaki dan sve više i više tiho rasla.

Iz nje je izašao onda onaj članak, iako je smjelo napisala da su se zaljubili nije to sebi spočitavala, neka zna da joj je stalo do njega. Dugo je čekala odgovor, srećom bili su neki ljudi kod njih i imala je posla pa nije mogla svaki čas buljiti u telefon.

A onda... Stiže slika koju ona nikad nije vidjela. Pitala se odakle mu? Gledajući bolje prepoznala Kanli kulu. Slikao je krišom, želio je da ima njenu sliku. A riječi su bile predivne. Bila je njegova vila koja ga je spasila i čuvala. Suze su joj kliznule niz obraze.

Nikome nije rekla za njega. Bosančica je još radila, svaki put je dizala obrve kad bi je vidjela (očito pitajući ima li išta, je li se javio).

Izgleda da joj je bilo žao Maje, opet je postala ona mirna komšinica a bili su tako lijep par. Eto, on ode, ne vraća se i ne javlja...

Jednom reče Maji da su svi muškarci stoka, kad dobiju ono što žele nestanu glavom bez obzira.

Ona je bila jedini svjedok njihovog susreta osim Lole. I zato je Maja odlučila da joj ponudi pomoć ako joj bude trebala. Ako želi da ostane u Herceg Novom i van sezone, naći će joj posao.

Zaključila je da ne treba da mu odgovara. Možda je odgovorio samo iz kurtoaznosti, iako su slika i tekst, po njoj govorili da je nije zaboravio i da ono što joj je rekao očima da mu se sviđa, misli i dalje. Možda je i zauzet, pa da mu ne smeta.

Loli je pokazala sliku, a kad ga vidje na ekranu ona poludi od sreće i skoči na krevet šapom dodirujući ekran. To je još više rastuži, objema je nedostajao. Smatrala se smirenom i realnom ženom, nije ni slutila da muškarac ovako može da je osvoji.

To jutro se opet rano probudila, iza pet, zbog Lole, morale su ići u šetnju. Dok se nakanjivala da ustane, stigla joj je poruka na telefon.

Pročitala je i osjetila da se nikad više neće rasti. Slutila je da ga ništa neće zaustaviti da je čuje, vidi, zove. Dala mu je dovoljno vremena kad se vrati u svoju sredinu, da je zaboravi, da realno razmisli o njima, da možda zaljuči da je to bio samo san. A on je i dalje žarko želio nju. Tamo nije imao nikog ko bi ga natjerao da je zaboravi, nikoga ko ga razumije kao ona.

Uzme telefon i napiše mu poruku u kojoj mu je navela svoje Skajp ime i da je zove. Nakon minut, dva, vidi iskoči joj zahtjev za prijateljstvo. Nije bio na njegovo ime nego izgleda neki pojam, na francuskom, pa nije znala šta znači. Ona oklijevajući prihvati. Svaki sekund će ga ugledati.

Pozove Lolu, da joj se pridruži i da opet ona probije led. I tek sad shvati grleći Lolu da je ona u stvari, dovela ljubav u njen život.

Nježno pomiluje kerušu koja je razumjela da se nešto dešava, pa je gledala čas u ekran, čas u Maju.

Skajp se oglasi, ona udahne duboko i prihvati poziv. Na ekranu ugleda njegovo umorno lice. Štrecne je, loše je izgledao, upalih obraza.

Kad ga ugleda Lola počne da laje kao luda, probila joj je uši koliko je glasno lajala, oni nisu uspjeli reći još ni riječi samo su se uspjeli osmjehnuti jedno drugom, a onda je opet nestašna Lola sredila stvar.

Skočila je prednjim nogama na radni stol, gurnula tablet, krenula da dira šapama po ekranu.

Ona je pokušavala da je skine, vičući joj da je dosta, da silazi dolje, ali nije pomoglo. Čula ga je kako se sretno i veselo smije, kako je zove Lola, Lola. Ona čuvši njega zastane i počne napeto slušati.

- Zdravo ljepotice, i ti si meni nedostajala. Onda nakon male stanke reče – obje ste mi nedostajale, gledajući Maju u oči tužno.

I Maja njega pozdravi, odlučivši da bude vedra i pozitivna.

Reče mu da je jedini koga Lola imalo sluša pa im zato nedostaje. Shvatio je da ga zafrkava.

- Znači, samo zato ti ponekad nedostajem? – upita je.

- Ma da, nije se lako ustajati svaki dan u pet zbog nje.

A hvala Bogu svaki dan napravi neku novu nepodobštinu tako da bi mi dobro došao neko još da se bori s njom. A tebi to do sada ide najbolje.

- Pa da mi onda daš Lolu i rješiš problem? – pitao je.

- A neee, idemo u paketu – smijala se ona pocrvenivši.

On se na to sretno osmjehnu. Dugo su se gledali bez riječi, samo sa blagim osmjehom. Čak je i Lola ćutala ne remeteći razgovor njihovih srca.

Onda mu Maja reče da je gledala Danijelov film, da je jako dobar, a da joj nije rekao da je glumio u prvom i drugom Danijelovom filmu. Objasnio joj je da ovaj nije imao para pa da su oni uskakali kod malih uloga da bi mu pomogli.

- Vidjećeš na motoru ovog mog drugog prijatelja Semija, ja nisam smio na motor jer mi je majka zaprijetila da će me zatvoriti u sobu ako sjednem na motor. A imao sam trideset godina kad smo to snimali.

Sad se ona smijala slatko.

- Opasna ti majka – reče mu kroz smijeh.

- Uuuu, samo da znaš, trebala je biti general u vojsci. Svi skaču u stav mirno kad je vide.

- Vidjela sam scenu gdje ljubiš neku curu – reče mu dalje smijući se njegovim komentarima o majci.

Dobro glumiš, ali ne treba onoliko da se plašiš kad ljubiš žene, pritisni malo jače, dobro ti stoji - nakrivi glavu šaljivo ga gledajući.

On na to odvali od smijeha.

- Gledala si me?

- Jesam – prizna mu.

- Najbolji si bio kad si glumio profesora, ti po izgledu i po karakteru odgovaraš toj ulozi, ne moraš glumiti.

Ne volim jedino što se mrštiš, i što ti se bora urezuje između obrva jer to nije dobro. Može da nagovjesti slab rad jetre, da gutaš probleme u sebi. Znači više da ljubiš, manje da se mrštiš. Ali samo nemoj puno da se osmjehuješ, to bi bilo previše. Zašto nisi nastavio sa glumom?

Sad se već oporavio, slušao je i smijao se bez prestanka, vrteći glavom i gledajući je pogledom koji je govorio “koja si ti nevjerovatna žena”.

- Ma, glumio sam kao klinac u dramskoj sekciji, tu smo se i upoznali ja i Danijel, a ovo sam uradio samo dva tri puta da bi pomogao Danijelu. Arhitektura mi više odgovara, čak sam htio upisati i pejzažnu arhitekturu.

- Da budeš baštovan? – začudi se ona.

Opet se smijao.

- Ne baš baštovan – jedva je rekao od smijeha.

- Bogami, išlo bi tebi lijepo u ljubavnim filmovima. Navalile bi žene ko lude. Šta ćeš, mi više volimo romantične i zgodne frajere od realnosti.

Onda Maja više nije znala na konto čega da se šali, a on je samo gledao u nju, nije skidao pogled. Podbočio se, utišao i s uživanjem slušao i gledao nju. Nije mogao da je se nagleda.

- Kako se prezivaš? - upita odjednom.

- Perišić. Maja Perišić.

On pokuša da ponovi. Prvo reče Perisic, pa neko tvrdo š. Vježbao je uporno. Ona ga je gledala smiješeći se, a Lola ju je gurala da ga i ona vidi. Dosta dobro je na kraju savladao izgovor.

- Šta misliš da Loli dovedemo momka?

- Ne trebamo mi njoj tražiti momka, skoči ona sama na koga želi. Neki dan je skočila na nekog Norvežnina od dva metra. On se izgleda plaši pasa, pa smo jedva uspeli da ga smirimo. Eto vidiš, ne može bezvezni Norvežanin da zamjeni tebe. Lola je to poslije shvatila, da on nije ti, i bila je cijeli dan tužna kad sam je izgrdila.

On se smijao slušajući to. Za ovih petnaest minuta se nasmijao više nego za dva protekla mjeseca.

Opet ga je na čudesan način oporavila i izliječila.

- Malo si se ugruvao koliko sam vidjela - reče mu nonšalantno, pokušavajući da vidi ima li nekih vidljivih povreda.

- Ma ništa bitno, tip nije htjeo da krene pa sam ga malo pogurao – reče on opušteno, sad mu je to izgledalo kao sitnica.

- Pa bolje da si izašao van i ručno ga pogurao. Valjda nećeš više – opomenu ga.

On shvati.

- Neću obećavam. Paziću.

- Pišeš neki blog, sutra će mi prevesti, ali koliko sam shvatio to je nešto za turiste.

- Nije samo za turiste, to su dešavanja i zapažanja o gradu i događajima u njemu.

- Šta da je nas neko stavio u novine?

- A šta ćeš, mora i novinarka jednom biti tema trača. Ali, za sada smo sigurni. Za tebe zna samo ona naša Bosančica u kafiću. Kad god me vidi diže obrve.

Pita ima li šta novo. Neki dan mi je rekla da su svi muškarci stoka, da dobiju šta žele pa pobjegnu glavom bez obzira. Ja je umirih da ne brine, da ne valja ni kad se puno zadrže, da brzo dosade, da svako novo ljeto treba malo osvježiti sa novim ponudama.

On se opet smijao do suza. Znao je da ona to ne misli, ali kad bi se šalila bila bi potpuno ozbiljna, pa neki ne bi mogli da shvate šalu što bi onda bilo još komičnije.

- Reci joj da sam je pozdravio i da ću se ubrzo vratiti – reče joj ozbiljno. Ovo je bila poruka i za nju. Da zna kakve su mu namjere.

- Kako da ne! Bolje da misli da si muška stoka, nego da vjeruje u bajke. Ionako mi sad dolazi sin od rodice u goste, ima trideset i dvije godine, pa ću ga dva-tri puta prošetati njoj ispred nosa, i to tako da ga zagrlim ili uhvatim pod ruku, da se jadna prestane sikirati za mene.

Sad su se oboje smijali. Primjetila je da on nešto stalno radi rukom ali nije mogla da ustanovi šta.

- Šta to radiš? Kao da stalno diraš ekran? – upita ga.

Ćutao je malo, vidjela je da je stisnuo vilicu a na licu je imao tužni poluosmijeh.

- Pokušavam da te dotaknem – reče tiho napokon.

Ona ostade bez riječi i sva se zacrveni.

- Ajde, nemoj biti takav, daj mi jedan onaj svoj čuveni osmijeh. Ali nemoj okolo puno da ga dijeliš. Imaš osmijeh od koga boli glava (to mu reče nježno, a on je to slušao dignutih obrva)...

Obrazi i vilica su ga već boljeli od smijeha. Pitao se je li stvarno rekla ono što je rekla. Nije mogao da vjeruje.

- Reći ću Danijelu da te zaposli kao scenaristu na nekoj komediji. Odakle ti samo te duhovitosti padaju na pamet nije mi jasno.

- "Napravio" me tata Slavko tako duhovitu – šaljivo mu reče.

Smijao se sretno, gledajući je i pogledom joj govoreći sve.

- Da niste ti Lola naišle na još kojeg izgubljenog stranca? - upita tiho. To je htio da pita cijelo vrijeme ali nikako da smogne hrabrosti da izgovori.

Činilo joj se da napeto čeka odgovor.

- A, ne, Lola je dobila zabranu, nema govora da više to uradi, imale smo sreću s tobom, ako još skoči na nekog dobićemo tužbu, vi zapadnjaci se za svaku stvar tužite, pa ću onda morati prodati kuću i zbog njenog ponašanja obje ćemo spavati na ulici.

Sretno joj se osmjehne zadovoljan odgovorom. Znači, nisu našle novog turistu koga bi spašavale.

- Čini mi se da nisi spavao – reče mu opominjući ga. Ideš li na posao ili si na bolovanju?

- Danas ne idem doći će mi sestra kasnije. Ako budeš mogla, možemo se čuti da je upoznaš.

- Ako bude zgodno – malo mu zbunjeno odgovori. Vidjela je da bez dvoumljenja želi da mu upozna sestru. Ali, ti sad ideš na spavanje, a ja i Lola u šetnju.

On se odjednom nagne negdje kraj stola i uze nešto u ruku. Ona je ćutala videći da nešto radi. Odjednom je pogledao ravno u oći.

- Maja - oklijevajući reće...

Ona je ćekala nastavak.

- Nosim nešto tvoje uz sebe stalno od kad sam se vratio iz Herceg Novog...

Ona zaćuđeno podiže obrve. Ćudila se šta on to ima njeno. U ruci mu ugleda neki lanćić. On ga ispravi na dlanu a ona je pokušala da razazna kakav je to privjesak na lancu. Ma lićio je... Ma samo joj se ćini...

- To je morska sirena Maja - nježno joj reće. Ćim sam se vratio u Pariz našao sam sliku sirene koja mi se ćini da je ista ti. Kovrdžave kose. Ćovjek mi je to napravio po toj slici. Ne odvajam se od nje. Tek kad te vidim i dam ti je onda ću biti srećan.

Maja je ostala bez rijeći.

- Ah, Filipe... - reće ganuto jedva prozborivši išta.

Trudila se da bude vesela i pozitivna, i da izbjegnu tugu i teške teme ali sad joj je bilo teško da obuzda suze i da mu ne kaže koliko je noći proplakala i koliko joj je nedostajao.

On klimnu glavom razumjevši je. Nije htio da se rastane od nje, a ona nije znala kako da se pozdrave.

Želio je da joj kaže da ne može više bez nje, ali bio je odrastao muškarac a ne mamina maza. Nije htio da joj još više otežava i komplikuje situaciju.

Zato je tu bila nestašna Lola.

- Ajde Lola da pozdraviš svog miljenika pa da idemo u šetnju. Ona odmah skoči prednjim šapama na nju, mrdajući tablet koji skliznu i nađe se ispod nje.

Pokušala je šapom da dohvati Filipa, polizavši s ljubavlju ekran, čudeći se kako joj je propao u tu čudnu spravu.

- Lola će te iščupati kroz tablet, moramo ići. Ne shvata kako si joj propao u ovu čudnu kutiju.

On se srećno smijao zovući Lolu.

- Lola, Lola, vidi me, lijepo moje, tu sam. Nježno joj posla poljupce. Slutila je da nisu samo za Lolu jer ju je gledao u oči dok je to radio. Poslije je to postala praksa, svaki put bi im slao poljupce.

Nakon ovog razgovora oboje su bili u sedmom nebu. Ona je bila sva usplahirena, tresla ju je neka drhtavica, sva se preznojila, obuzela ju je neka vrućina, a on je ležao kao da leži na oblaku, blažen osmjeh mu je bio na licu. I nakon dosta loših noći napokon utone u miran san.

Probudilo ga je zvono na vratima. Prošlo je 11 časova. Sestra mu se iznenadi kad vidje da je sad ustao iz kreveta.

- Ispričaću ti – reče kratko.

Radoznalo ga je gledala, izgledao je smireno.

- Pričali smo Skajpom – reče joj.

- Javila ti se? – obradova se Lejla.

- Rano jutros sam joj poslao poruku opet. Onda se javila i dala mi svoj Skajp. Pričali smo skoro sat vremena, pa sam išao spavati, naredila je da moram.

- Aaa, dobio si svoju terapiju pa si zaspao - shvati Lejla.

Srećan osmjech mu je bio na licu. Sestra ga je nježno gledala. Jadni njen brat, ovih nekoliko godina su mu bile izuzetno teške. Sve se prelomilo preko njegovih leđa, žarko se nadala da će ova žena uspjeti da mu pomogne. Od kad se vratio prije više od dva mjeseca bio je drugačiji, nije bio toliko osjetljiv, već smireniji i nekako se povratio u život.

- Jeste li pričali o situaciji? – upita ga.

- Ne. O tome ne pričamo. Pričamo o meni, Loli... O problemu ne govorimo. Jutros me je nasmijala kad mi je rekla da me je gledala u Danijelovim filmovima, da sam bio dobar, ali rekla mi je da treba žešće da ljubim, ne onako mlako. I da se ne mrštim, jer to nije dobro za jetru, ali da se previše ne osmjehujem jer bi žene mogle da polude.

- Da žešće ljubiš – Lejla se savijala od smijeha. Ma je li moguće da ti je to rekla!!!

- Da, kaže ako glumim romantičnog junaka moram da pokažem više... Inače, kaže da mi najbolje stoji uloga profesora ili ozbiljnih. Da sam takav po prirodi, pa kao i da ne glumim. Ima nevjerovatan smisao za humor, još me boli vilica od jutrošnjeg smijanja.

- Rekao sam da ćemo je nazvati, da je vidiš. Složila se.

- Stvarno? Vidjet ću je uživo? – poradova se ona. Željela je da je upozna i shvati kako je uspjela tako da djeluje na njega.

On namjesti tablet i pozove je na Skajp. Dugo je zvonilo. Napokon se veza uspostavi. Vidio je da se slika drma, djelić mora, palmu, Lolu. Čuli su nju da nešto govori i spominje Lolu. Čekao je da se pojavi na ekranu. Napokon ona namjesti kameru prema sebi.

- Gdje si? – upita on na engleskom.

- U šetnji smo, kod one naše Bosančice. Išle smo pokazati gostima na koji brod treba da se ukrcaju, pošto su željeli u obilazak. A Lola je Lola, maločas je pojela sladoled jednom djetetu, jedva smo ga smirili.

On se opet grleno nasmija i pozove Lolu.

- Lola, Lola, lijepa moja nestašna gdje si?

Začuje njen lavež jer mu je prepoznala glas. Maja je namještala tablet da može i da je vidi. Bila je sva umazana sladoledom.

- Evo je, bezobrazna i nestašna kao uvijek.

- Lolice, pogledaj ovamo, hoću da još nekog upoznaš. Vidio je da ona mirno i napeto gleda u njega. Onda on namjesti Lejlu ispred kamere. Lola upitno pogleda novu osobu na ekranu, ispusti neki zvuk kao da pita ko je to? A onda zalaja i zamaše repom.

- E bravo Lolice, lijepo si mi pozdravila sestru. Sad će ona tebe.

- Zdravo Lola opasnice – Lejla mahnu Loli, šta ti radiš sa ovolikim obožavateljima? Filip te ne prestaje spominjati.

Kao da je razumjela Lola srećno zalaja umilno mrdajući glavom čas na jednu čas na drugu stranu. Baš je umjela da osvaja. Oni su se smijali. Lejla je i sama shvatila da je keruša stvarno posebna.

Još da upozna gazdaricu...

- Maja, okreni sad sliku prema sebi – reče joj on.

Ona poslušala. Na ekranu ugleda lijepu crnokosu ženu lica jako slična bratovom. Maja joj mahnu i pozdravi je.

- Napokon da upoznam i drugi dio tandema – reče joj Lejla smijući se. Znači ti si ta čuvena Maja.

I Maja se njoj nasmijala, razumjele su se bez riječi. Znala je da mu se sestra pita ko je žena koju je upoznao. Počele su pričati kao da se znaju dugo i da su dvije drugarice. Bile su sličnih godina i interesovanja. Sestra mu je bila profesorica engleskog, pa su zato bez problema komunicirale.

Njemu zazvoni telefon, i on ode malo dalje da se javi. Maja i Lejla malo zastanu, obje su željele reći jedna drugoj nešto da on ne čuje.

- Možete li malo da pripazite na njega ovih dana? – upita je Maja tiho, oklijevajući. Proći će ovo samo je nekad dekoncentrisan i preopterećen.

Ona klimne glavom da razumije i da hoće.

- Sad kad si se javila, biće lakše, i ti ćeš paziti na njega, kad se vratio prije dva mjeseca bio je drugačiji, a sad opet nakon jutrošnjeg razgovora potpuno je smiren i opušten. Ne mogu ga prepoznati. Možeš li mi dati svoj broj, ako šta bude važno da ti se javim.

Maja joj izdiktira broj. On se još nije pojavio.

- Kad budemo same, pričaćemo, pa ću ti onda reći neke stvari – reče joj Lejla.

Maja klimnu glavom. Poslije su nastavile priču o uobičajnim temama. Lejla je imala muža, dvoje djece, dječaka i djevojčicu. Muž joj je bio inženjer. Lijepo su živjeli.

Utom im se pridruži i on. Nastavili su zajedno priču.

- Radi li Bosančica? – upita on, jedva sričući č i ć.

- Radi, evo pokazaću ti je. Ona okrene kameru prema njoj.

- Hoćeš li joj odnijeti tablet da je pozdravim?- zamoli on.

- Ma šta ti je, raspametiće se skroz – reče Maja smijući se.

- Ajde, ajde neću da misli da sam muški gad.

- Dobro kad si navalio – kao uzdahnu Maja.

Maja je pozove da dođe, a ona odmah veselo dotrča.

- Šta ima komšinice? – upita veselo.

- Neko hoće da te vidi i pozdravi.

Ona začuđeno diže obrve. Ko nju da pozdravlja?

Maja okrenu tablet prema njoj a ona zaprepašćeno shvati da joj maše Majin švaler.

- Aaaa –vrisne –tvoj švaler!

Narod poče da se okreće i gleda prema njima. Filip i Lejla su se slatko nasmijali vidjeći njenu reakciju kad je prepoznala Filipa.

-Ma vidi njega, nije te zaboravio! – reče mala, iskreno obradovana, kad je došla sebi.

- A ko mu je to? –upita Maju.

Maja joj reče da mu je sestra.

Ona im zbunjeno mahnu, upita Maju šta da mu kaže. Maja joj reče da ne mora ništa, da je on htio da ga vidi da ne misli da je muški gad i da ih je zaboravio.

Sad se ona opet onako simpatično sva skupi i krene hihotati. Sestra i on su se od srca nasmijali malo.

Još jednom je pozdrave a Lola poče nestrpljivo da gura tablet. Nju su zanemarili. Bosančica ode za svojim poslom.

- Šta ti je rekla? – upita on.

- Porastao si u njenim očima, valjda više nisi muški gad. Kad te vidjela čuo si da je vrisnula a rekla je “tvoj švaler”. Sad ću se lijepo provesti ako ju je čuo neko ko me poznaje. Prekosutra mi dolazi ovaj rođak, pa ću ga prošetati da je zbunim. Sad će pomisliti da sam ja namiguša, jedan me zove a drugoga šetam.

Lejla se već kidala od smijeha.

- Upoznaćeš nas – reče on malo nesigurno.

- Hoću, on je studirao u Americi, priča engleski – reče mu mirno.

- Danas bi mogao da odmaraš i družiš se sa sestrom i njenom djecom – rekla mu je to mirno, ali je njemu poruka bila jasna.

- Dobro, ako ste mi vas dvije organizirale dan, slažem se – nježno joj se osmjehnu, srećan što brine o njemu.

Maja zovne Lolu da se pozdrave sa njima. On opet pošalje poljupce Loli. Lejla joj je mahala a Maja joj uzvрати. Onda stavi ruku na Lolinu njušku i pošalje im od Lole poljubac.

Eto upoznala mu je sestru, bilo je očito da je fina žena i lijepo su se složile. Osjećala je silnu nježnost za njega u srcu. Nije željela da da ime tome, iako je od prvog dana slutila šta joj se desilo.

Znala je da će se sad često čuti, radovala se tome. On je imao dovoljno vremena da riješi “problem” ako je htio da se pomiri, ali očito nije jer je razvod bio u toku.

Ona nije željela da se petlja u njegovu prošlost a on nije želio da je time opterećuje.

POGLAVLJE 4.

I tako, krenula je njihova svakodnevna komunikacija. On je sve češće zvao, ispočetka je gledao da je ne opterećuje ali želja za njom bi ga tjerala da okrene njen broj ili je pozove na Skajp prije nego bi uspio sebe sprečiti u tome. Smatrao je da joj ništa još ne može ponuditi pa da nije u redu da nešto traži od nje. Nije da nije želio.

Htio je da je pita voli li ga kao što on voli nju, bi li htjela da on dođe k njoj ili ona njemu. Želio je da joj kaže da nikad nije volio ženu kao što voli nju i da nikad nije osjetio takvu vezanost, razumijevanje i ljubav kao što osjeća za nju. I da se nekad osjeća očajno i potpuno nemoćno jer ne može da dođe k njoj slobodno, ne može da je dovede k sebi, da svima kaže da je ona njegova, da je prošetala po Parizu, izvede na večeru, da rade milion stvari koje rade parovi koji se vole.

Ali mu se činilo da nije u redu da joj to govori dok ga žena od koje se razvodi, ali po propisima i dalje ipak zakonita žena, gnjavi i ne daje mu razvod. Strašno ga je to mučilo. S jedne strane bio je svjestan, da nije bilo ove situacije sa bivšom ženom možda ne bi ni upoznao Maju, a opet je prebacivao sebi što se oženio kad ionako nije bio voljan pa sad voljena žena mora da ga čeka a on da prolazi kroz komplikovani razvod.

Dijelio je s njom sve. Činilo se da ona shvaća njegovo stanje, uvijek je bila strpljiva i puna razumijevanja. Pokazivao joj je svoj stan, svoju firmu, kuću svoga djeda. Gdje god je išao, išla je i ona sa njim. Kad je radio van Pariza pokazivao bi joj gdje je, šta radi...

Ona bi brinula da li jede, kako spava. Pristala je da uveče kad dođe s posla pričaju, da bi ga umirila i opustila pa bi lakše zaspao.

Kad je imao na sudu zakazano ročište, nije htjela da se miješa u to, ali bi po njemu vidjela koliko je nervozan pa bi ga nasmijavala. Objašnjavala da je i to dio života, da mora biti pozitivan i pametan jer može samo da pogreši pa da još više iskomplikuje situaciju.

Nekad bi ga obuzele teške misli, pričao bi sa sestrom, ona se smijala njegovom strahu. Našao ju je kasno, dugo je čekao a sad ako ne bude ubrzo učinio nešto bojao se da će ona prestati da ga čeka, da će naići neko drugi, ionako se čudio kako je uspjela do sada da ostane sama.

Bila je divna, lijepa, poštena, sreća što je živjela u malom mjestu pa su se vjerovatno svi znali. Oni koji su nešto vrijedili a bili su njenih godina su se poženili.

Lejla mu je rekla da to nije bitno, da je ona jednostavno takva žena, čeka onoga koga će voljeti radije nego da ih mjenja. A očito nije jurila za moći i bogatstvom jer je Lejla bila sigurna da je imala jako dobrih ponuda.

Jedno jutro kad ju je nazvao, u gostima su im bili tetkina kćer sa svojim mužem i malom djevojčicom od jedanaest mjeseci. Oni su izašli u grad a Maja je ostala sa malenom.

Anđela je bila dobra, mirna, nije se bunila kad su joj roditelji otišli i ostavili je s njom. Dala je djetetu igračkice i mirno su se zabavljale.

Oglasio se Skajp, i Maja je pretpostavljala je je on. Bila je u pravu. Javila mu se držeći malenu u naručju. Zbunjeno je gledao u njih dvije.

- Imamo bebu? – nesigurno je upita.

- Filipe! – smijala se Maja. Ovo je mala Anđela, unuka od moje tetke, roditelji su joj otišli nešto u grad pa je ja čuvam. Ajde Anđelice, mahni čika Filipu, izgleda da smo ga baš zbunile ili je zaboravio kako se prave djeca pa misli da si ti naša.

Djete je nešto nerazumljivo pričalo, pružajući ručice prema ekranu.

Filip ih je nježno gledao, nešto na francuskom tepajući bebi.

- Crnokosa je, na oca, a mogla bi biti i tvoja, ovakva malo liči na tebe. Moji su svi svjetliji, većina djece sa naše strane je plavokosa ili smeđa.

- Divno ti stoji – rekao je napokon. Ostao je iznenađen kad ju je vidio sa bebom u rukama. Možemo i mi da imamo svoju – reče joj kad se malo oporavio od iznenađenja, kao da je pita slaže li se.

- Filipe! – smijala se ona.

- Ja bih volio da bude curica i da liči na tebe – reče joj dalje.

- A ja bih htjela da bude dječak i da bude na tebe – uzvratiti mu nježno.

- Znači, želiš bebu? - napokon upita ono šta ga je interesovalo.

- Naravno, Filipe, jako volim djecu – prizna mu. Ti ih nisi imao sa bivšom ženom, a ja sam se davno razvela jer je i sam bio dijete.

- I ja ih želim ako ćeš ih ti roditi – reče joj raznježeno on.

- Zašto ih niste imali Filipe? – upita ga.

- Ona je bila petnaest godina mlađa od mene, nije joj se žurilo, rekla je da želi porodicu samo nije rekla kada. Sva sreća da je tako ispalo, kako bi tek bilo da imam dijete s njom a da se razvodimo. I ovako je pakao, a siguran sam da se ne bi ustručavala da me ucjenjuje pomoću djetetom. Shvatio sam kad sam te sreo da me Bog pogledao i sačuvao me od vlastite greške.

- Znači možeš da ih imaš?

- Mogu, naravno, nije to bio problem, kad god ti zaželiš ja sam spreman da ti ispunim želju – reče joj viteški.

- Meni se čini Filipe da ti mene obrađuješ da ja TEBI ispunim želju. Koliko ja vidim nagovaraš me da mi napraviš dijete iako ti to velikodušno predstavljaš kao da ispunjavaš želju meni.

On se dječaćki sramežljivo smijao, bilo mu je neugodno.

- Dobro, 'ajde, slažem se, čim se situacija riješi možemo da počnemo da radimo na tome.

- Hoćeš li me toliko čekati? – sneveseli se on.

- Koliko misliš da ćemo morati čekati? – upita ga zabrinuto.

- Ako se ne uspijemo dogovoriti, veliko pitanje – tiho i tužno odgovori.

Maja shvati zašto je nesretan i tužan, napokon ima ženu koju voli, želi djecu ali ne može da ima ni jedno ni drugo a vrijeme teče. Njemu se žuri a bivšoj ženi ne. I tako ga ucjenjuje.

- Bi li htjela da zatrudniš prije? – upita jedva smogavši hrabrosti.

- Pa možda i bih - odgovori mirno nakon malog razmišljanja

- Stvarno? – začudi se on.

- Ako drugačije ne može, ne vrijedi nam se truditi nerazumne ljude ubjeđivati u ono što ne žele. Nije željela da budeš sretan pa bi bilo još gore da je moliš da okonča ovo. Vjerovatno bi imalo suprotan efekat i ona bi još više pravila probleme. Biće malo gadno kod mojih staraca. Valjda ćemo nekako uspjeti da sakrijemo u čemu je problem. Naša je porodica isto tradicionalna, starinskog odgoja, ne bi odobrili da sam trudna sa oženjenim čovjekom. To bi mi jako pogodilo oca, njega najviše volim – razmišljala je naglas ozbiljno.

Njega to podsjeti koliko se nečasno ponaša prema ženi koju silno voli, zbog straha da je ne izgubi i svoje sebičnosti.

Traži od nje ono što nikako ne bi trebao, da ima imalo časti. A baš je njoj htio da pruži ono što nijednoj nije. Ispada da baš ona daje najviše a dobija najmanje, i da je lako može pozlijediti. A to ne bi preživio. Njene suze i tugu zbog njega ne bi mogao da izdrži.

- Filipe, rastužio si se – reče mu nježno kad je vidila šta se dešava. Slušaj, dušo, nešto ću ti reći...

On sa zanimanjem podigne obrve.

- Ne znam kako, nemam neki opipljivi dokaz, ali osjećam Filipe da ćemo nekako to sasvim lijepo riješiti. Zato molim te, nemoj da se brineš unaprijed. Nekako u srcu znam da ćemo uspjeti. A znaš zašto to znam? Jer ti u srcu vidim da si potpuno čist i iskren, da iskreno i pošteno radiš i govoriš sve. E zato znam da će ti ona tvoja vila opet pomoći Filipe.

Gledao ju je gutajući knedle, nije znao kako da joj postoti put kaže da ga je vratila u život.

Poslije su dalje mirno pričali, dok se beba zabavljala. Rekla mu je da je Lola otišla s njima u grad.

Nakon toga Filip je danima razmišljao o Maji i maloj Anđeli. Kad ju je vidio sa djetetom kao da je zadnji dio slagalice došao na svoje mjesto. I kad mu je rekla sve ono mir se opet uselio u njegovu dušu.

POGLAVLJE 5.

On je zvao svaki dan, nekada i po nekoliko puta. Maja se bojala te njegove ovisnosti. Pričala je sa Lejлом o tome. Objasnila joj je da je srećan, da ga je lijepo gledati takvog, ali da je svaki dan sve nestrpljiviji da je vidi.

Razmišljale su šta da rade. Problem je bio što se razvod mogao otegnuti, a on nije mogao da uradi ništa da ga ubrza.

Lejla joj je rekla da on gubi strpljenje, prošlo je nekoliko mjeseci od kad su se sreli, bio je željan Maje, želio je da je s njim.

Molio je Lejlu da pozove Maju kod sebe, kao svoju prijateljicu, jer da on više ne može izdržati bez nje.

Obje su bile svjesne koliko ju je želio vidjeti, ali Maji se nije išlo u Francusku na tako nerješenu situaciju. Iako je razvod bio pokrenut, ona nije željela da bude dodatni kamen spoticanja.

Nije znala šta da uradi. Iako je njihov razvod krenuo prije nje, ipak se osjećala umješanom.

Smijale su se obje njegovom strahu da Maja ne nađe nekog drugog “turistu”. Sestra je znala da je Maja časna žena, i da živi godinama bez muškog društva i da neće pokleknuti pred nekim drugim, jer voli njenog brata. A shvatila je da ga ona voli jako, iako o tome nikada nisu razgovarale izravno.

Htio je sto puta da dođe kod nje ali bi ga ona sprečavala. Nekad bi je rasplakao jer bi joj prigovarao kako može da bude tako racionalna i mirna.

Kad bi vidio šta je uradio, jako bi se kajao i naljutio sam na sebe zbog svoje sebičnosti. Nježno bi joj rekao da mu treba, da mu jako treba.

Njoj je jednog dana pukao film. Cijela situacija je mogla još potrajati. Možda bi bilo bolje da sad vide hoće li funkcionisati zajedno a ne da čekaju i gube vrijeme u iluzijama.

Pitala je Lejlu šta misli o tome da ona ipak dođe.

Složila se da to treba uraditi i da je glupo da čekaju.

Nisu njemu ništa govorele. Sestra je trebala da mu kaže da ona organizuje proslavu i da uzme petak i vikend slobodan. On nije bio raspoložen za proslave ali nije mogao da odbije Lejlu.

U četvrtak oko popodne Maja je sletjela u Pariz. Srce joj je čudno udaralo znajući da je on blizu. Lejla ju je dočekala i večer je provela sa njenom porodicom cijelo vrijeme misleći gdje je on. Juče mu je smuljala da ide nešto poslom i da mu se neće moći javiti u četvrtak.

Njih dvije su dugo u noć pričale, Lejla o njihovoj porodici a Maja o svojim. Gledale su slike i razmišljale kako dalje.

Kad se Maja probudila nije bilo ni pet sati, nekako je osjetila da bi je on mogao zvati. U 5 i 20 oglasi se poznati zvuk. Ugledala je neispavanog i raščupanog Filipa, imao je bar tri dana staru bradu.

- Dobro jutro – nježno ga pozdravi.

- Sad je dobro – odvrati srećno.

- Zašto izgledaš kao da te je poplava izbacila? – upita ga strogo.

On se veselo nasmije.

- Odlučio sam da se ne brijem, ne kupam i ne uređujem dok te ne vidim – odgovori joj.

- Evo sad si me vidio, pa bi mogao da obaviš sve to.

- Hoćeš dok se kupam da pričamo Skajpom? – upita očito dobro raspoložen.

- Aaa, ti bi da mi obezbjediš direktan prenos - smijala se srećno.

Uhhh, kako bi ga zagrlila, nestrpljiva da mu kaže da će ga za nekoliko sati, vidjeti, dodirnuti, ljubiti. Da će biti u njegovim rukama.

- Biću fin, namjestiću kameru da me vidiš samo od pojasa na gore – i dalje je zadirkivao. Gdje si? – napokon se sjeti da je upita.

- Blizu – nježno mu reče Maja dok joj se grlo steglo.

- Blizu? – začudi se on. Koliko blizu? – već mu je privukla pažnju, vidjela je da je napeto gleda.

- Na sat vremena od tebe.

- Sat vremena – zaprepašteno promuca on trepćući zbunjeno. Kako to? - pokušao je da shvati.

Ona tad okrenu tablet i pokaza mu prostoriju.

- Zaboga! – čula ga je da komentariše i da je nešto usput srušio na pod. Shvatio je gdje je. Pa ti si kod sestre!!! – potpuno šokiran i bez daha jedva je promucao, gledajući u nju.

Bio je van sebe. Ruke je uvukao u kosu i tako gledao u nju ne trepćući, onda je pokušao nešto da kaže ali riječi mu nisu izlazile iz usta. Malo ga je pustila da shvati šta se dešava.

- Filipe - nježno ga je pozvala - sad kad malo dođeš sebi dušo, fino se obrij i spremi i dođi oko sedam kod sestre. Nemoj žuriti, da ne pravimo njima ovdje problem i nered i da ih ne budimo. Imaš sat ipo vremena, dovoljno da se na miru spremiš i polako da dođeš.

- Maja, došla si, došla si – srećno je mucao. Nije prosto vjerovao da je to moguće. Pa kad si došla?

Pa zašto mi nisi rekla? Kako si to mogla da mi kriješ? Oh, Maja... Pa ti misliš da sam od kamena - jadao se pokušavajući da dođe sebi.

- Filipe, slušaš li me? Molim te pažljivo vozi, molim te – zabrinuto ga je molila. Možda je bolje da dođeš taksijem.

- Ne brini – čvrsto i ozbiljno joj reče, pribravši se i udahnuvši nekoliko puta duboko.

Napokon je izgledao smirenije, samo su mu oči sjale i odavale koliko je uzbuđen i srećan. Vidjela je da je opet onaj ozbiljni i pouzdani muškarac, koji je sad znao šta mu je činiti.

Maja je jedva disala u iščekivanju susreta. Bila je sama u kuhinji, gledajući svaki minut kroz prozor. U 6 i 30 ustala je Lejla, pitajući je da li je uopšte spavala. Maja joj saopšti da je zvao i da dolazi.

Lejla je, vidjevši koliko je nervozna i zabrinuta umiri, reče da ne brine, da je njemu jedino važno da je ona tu i da ga ništa drugo ne zanima, a da je odrastao muškarac i da će se za ostalo snaći.

Srce joj je udaralo kao ludo, tek sad postade svjesna da jedva čeka da ga vidi, da ga napokon dotakne.

A svih ovih mjeseci nije sebi dala da misli o tome. Sad joj ispred očiju iskoče slike o kojima nije smjela da misli. Nekad je osjećala toliku nježnost u srcu da se jedva suzdržavala da mu to ne kaže.

Nekada bi, opet, pričali dok bi on oblačio majicu ili košulju ispred nje, Maja bi morala da stegne stolicu da joj nešto ne izleti, da joj ne bi čuo uzdah. A posebno bi bilo teško kad bi ta čežnja uhvatila i njega.

Deset minuta prije sedam sati na kapiji je pojavi auto. Lejla je pogledala u nju onako unezverenu. Radovala se ljubavi svoga brata i ove drage i neobične žene. Jako joj se svidjela, kao rođena sestra.

On je izletio iz auta, i preskačući po dvije stepenice našao se na vratima. Nije stigao ni da pozvoni a sestra mu otvori vrata, nasmijana.

- Gdje si ti to uranio? – šaljivo ga upita.

On je samo okrznu pogledom u prolazu, ne zaustavljajući se i ništa ne govoreći.

- A pozdrav? – smijala se bratovoj izbezumljenosti.

A on nije vidio nikoga osim nje. Stajala je pomalo zbunjeno nasred hodnika, ne mrdajući, oči su im se srele čim je Lejla otvorila vrata i cijelo vrijeme ni u šta nisu pogledali osim jedno u drugo.

Priđe joj brzim korakom, zagrlji je oko struka i zavrti oko sebe. Sad ju je svu naslonio na sebe, glavu zaburivši u njenu kosu, ljubeći je i šapućući Maja, Maja....

Bila je san, bila je nešto najljepše u njegovom životu. Kad bi je vidio, kad bi je čuo, uvijek bi se nešto lijepo dogodilo, uvijek bi mu bilo bolje, uvijek je bio srećan.

Onda je spusti, pogleda u oči i nakon dugih mjeseci napokon usne im se spoje.

Ona ga nježno dotaknu po licu a on nije prestao da je ljubi. Nijedno nije čulo kad se Lejla povukla da bi ih ostavila da se na miru pozdrave.

Nisu bili svjesni nikoga i ničega, koliko su oboje sanjali o ovome trenutku. Stajali su tako sigurno bar deset minuta sami u hodniku, ništa ne govoreći osim očima.

Njegove su govorile koliko mu je nedostajala a njene koliko je srećna što je sad s njim. U toj tišini on zavuče ruku u svoj džep i izvadi nešto. Gledao je u oči, raskopčao ogrlicu, stavio oko njenog vrata i zakopčao je.

- Vila... Ti si moja Morska vila... Čarobna... Svaki dan se pitam sto puta da li si stvarna - reče joj tiho.

Maja je jedva disala. Kao da je bila u bestežinskom stanju. Zagrli ga oko struka, dok joj je suza kliznula niz obraz. Oboje su bili na rubu suza.

Bio je obučen u sivo odijelo sa petrolej plavom košuljom na sebi. Divno mu je stajalo. On je gledao nju, ona njega, grlio ju je i ona njega.

Osjećala je srcem i dušom da je to njen čovjek, osjećala je njegovo iskreno predavanje, a on osjeti da ga ona voli i da je spremna sve učiniti za njega.

Začuju se koraci i na stepenicama se pojave Filipov zet, nećak i nećakinja. Svi su nešto pričali na francuskom, smijući se. Izgleda da su zafrkavali njega koji je još držao nju u zagrljaju, jer je on pogleda, blago se nasmiješi i opet spusti usne na njene. To je bilo popraćeno svakakvim uzvicima.

Kad oni odoše, njih dvoje opet ostadoše sami. Zaključiše da je vrijeme da im se pridruže. Svi su zajedno doručkovali, pričajući engleski. Lejla je ispratila djecu i muža pa se vratila njima.

Filip se uzvrpoljio, rekao je sebi da mora biti strpljiv, da ne smije sad da navali na nju. Dovoljno je što je skupila hrabrosti i došla, ne smije još i on da joj otežava svojim nestrpljenjem i zahtjevima. Treba da pita nju šta želi i da pusti da se desi ono na šta je ona spremna a ne šta bi on želio.

Gledao je zaljubljeno dok je pričala sa njegovom sestrom, kao da je tu bila godinama, kao da se znaju svi troje ko zna od kada. Odluči da ih upita kakav su plan zamislile. Sestra mu se osmjehnu gledajući u Maju.

- Ja u stvari ne znam ovaj francuski dio plana – slegnu ljubljena stidljivo ramenima.

On je nježno pomiluje po obrazu rukom. Ona mu se sretno i malo zbunjeno osmjehne.

Pogleda sestru upitno, a ona ode u predsoblje i ubrzo se vrati zveckajući svežnjem ključeva.

On prepozna ključeve i shvati o čemu se radi. Lejla je namislila da odu u njenu vikendicu da budu sami.

- Shvatio sam sekin plan – nježno joj i ozbiljno reče. Ovo su ključevi od njene vikendice na selu u planini, ako želiš da idemo tamo. A možda bi bilo bolje da ostanemo u Parizu da te izvedem, da prošetamo, da odemo na večeru.

- Filipe – ona ga zabrinuto pogleda – kako ćemo šetati po Parizu pa može nas neko vidjeti pa da imaš problema. Dobro, shvatila sam, da se osjećaš loše... ali nema potrebe za tim. Ja se slažem sa Lejlom, jesmo ti malo popustile i izašle u susret, ali ne smijemo ti nikako sad naškoditi.

Lejla klimne glavom da se slaže.

- Ne mogu da tražim od tebe stalno a da ti ništa ne nudim.

- Filipe – da se ti slučajno ne bojiš da ću ja skočiti na tebe? – sad iskoči ona šaljiva Maja koja ih je milion puta nasmijala.

On se sretno osmjehnu zagrlivši voljenu ženu. Znao je da ga zafrkava.

- Možda se malčice plašim da se nećeš moći obuzdati – reče joj šaljivo na uvo.

- Pa Filipe, Francuz si, i valjda džentlmen pa ne bi se valjda branio – pitala je ona tobože ozbiljno.

Lejla se smijala vrteći glavom.

- Dobro, kakva je odluka, idete li u vikendicu ili ostajete u Parizu?

- Lejlice, dobro znaš da me niko ne smije vidjeti za sada, šta da radimo, tako je kako je, njemu je to malo teško jer se ne osjeća časno zbog cijele situacije ali znamo cijelo vrijeme kakva je situacija, nije se desilo juče.

Lejla joj pruži ključeve i osmjehne se zavjerenički Maji. Maja joj zahvali toplim osmjehom.

- Bar idemo u planine – reče Maja - bojala sam se da ću opet završiti na moru.

Oni se se smijali njenoj averziji prema moru, jer su ga oboje voljeli.

- Mi idemo sad kod seke u planine, a onda bi oni mogli doći kod tebe na more.

- Može – složi se Maja.

On se opet nagnu prema njoj i poljubi je nježno. Sestra zavrnu očima i ode protestujući što to rade u njenoj kuhinji i pitajući hoće li uspjeti stići do vikendice ako ovako nastave.

A oni su tek sad postali svjesni stvarnosti da su napokon zajedno.

- Čini mi se da smo jutros pili onu kafu u Herceg Novom, da uopšte nije proteklo nekoliko mjeseci od kad smo se vidjeli – reče ona tiho.

Gledao je ne skidajući pogled s nje, prstima i pogledom prelazeći po njenom licu nježno.

- Ja ne mogu sebi objasniti kako sam mogao ovoliko izdržati i kako sam uopšte dozvolio da se razdvojimo.

I dalje ih je povezivala ona nevidljiva sila, koja ih je spojila u Herceg Novom, gdje god bili i ma kolika ih udaljenost dijelila nisu mogli prestati voljeti i misliti na ono drugo.

Rekla mu je da je ona spremna. Jedino nije znala kako da mu saopšti da namjerava ostati tri dana.

I ona i Lejla su mislile da ova tri dana mogu diskretno da prođu a da niko ne primjeti da je odsutan.

Druga stvar je bila što su tu vikendicu kupili prije nepunih godinu dana od Lejlinih i Žanovih prijatelja, pa bivša žena za nju nije ni znala.

A plus toga Pilar je prvih nekoliko mjeseci provjeravala njegovo kretanje ali se uvjerala da je većinom na poslu.

Ako je bio na putu to je opet bilo zbog posla.

Zaključila je da nema drugu ženu. I opustila se, jer je smatrala da on neće da joj se suprostavlja. Nije volio svađe ni rasprave, pa da bi ih izbjegao nije ulazio u sukobe s njom.

Dogovorili su se da on ode do stana spakuje se i dođe po nju kod Lejle jer je ionako morao da prolazi blizu Lejline kuće kad budu išli za vikendicu.

One su to iskoristile da se na miru ispričaju, Maju je mučilo kako da mu kaže. A Lejla nije mogla da dođe sebi vidjevši koliko je sretan, drugačiji.

Kad je došao po nju čekala ga je spremna da krenu. Čudio se koliko je imala stvari, sretno je komentarisao da se snadbijela izgleda za bar tri mjeseca i da ne moraju uopšte izlaziti iz vikendice. Slijedećom izjavom ih je ostavio obje bez teksta.

- A možda do tada bude i beba na putu pa više te neću morati pustiti da ideš – izjavi šaljivo sav sretan.

Na to su se one pogledale. Nisu bile sigurne da li je ozbiljan ili se šali. Maji je srce reklo da je smrtno ozbiljan.

Nijedna mu nije ništa rekla na to, samo su se zabrinuto gledale.

Objasnile su mu da je dio toga spremila sestra da bi imali sve što im je potrebno tamo. Trebalo im je oko dvaipo časa vožnje do vikendice. Često ju je pogledavao tokom vožnje, cijelo vrijeme mu je bio sretni osmijeh na licu.

Usput joj je objašnjavao kuda prolaze, najprije su se vozili po gradu a onda su izašli na manje prometan put a onda kroz neki gradić, pa selo sa vijugavim planinskim putem između polja i brda došli su do putokaza prema vikendicama.

Priroda je bila divna, obrađena polja u dolini, šuma, proplanci, brežuljci. Sad se i ona opustila napokon. Nije bilo više povratka. Bila je presrećna što je s njim, bili su napokon sami, prvi put bez straha i tuđih pogleda.

To je natjera da se privuče uz njega obgrlivši ga oko struka i naslonivši mu glavu na rame. On se sretno osmjehnu, shvatajući da se sad opustila, da joj nije bilo lako doći u Francusku, u nepoznato.

A vikendica je bila predivna. U daljini su se vidjele druge kuće okružene stablima, utonule diskretno u prirodu, stapajući se s njom. Svaka je imala svoju privatnost i mir. Kući su prišli vlastitim puteljkom.

Lejla joj je rekla da im je on dao dio para, da nije htio da dižu kredit. To im je bio poklon od njega, a oni su onda odlučili da njemu daju potkrovlje da ga uredi za sebe.

Njena veza sa njegovom sestrom mu je bila melem na ranu. Slagale su se bolje nego neke rođene sestre.

Bile su slične, brinule su o onima koje vole, Maja je bila vesela i pozitivna pa je razmrdala Lejlu koja je bila okrenuta porodici i nije imala neke bliske prijateljice koje bi mogla češće viđati.

Iznijeli su stvari iz auta, razgledali kuću zagrljeni, otišli u “svoje potkrovlje” da ga Maja vidi, ručali što im je Lejla spakovala, javili se njoj da su stigli. Maja joj je rekla da je oduševljena vikendicom.

U potkrovlju Maja je vidjela da u spavaćoj sobi na krevetu madrac nije bio još ni raspakovan.

Dok je on otišao da pogleda grijanje koje je uključio kad su došli, uparkira auto i pogleda da li sve u kući radi ispravno, ona ponese kesu u kojoj je bila posteljina koju je ponijela njemu na dar.

Malo iz šale i zafrkancije, odlučila je da mu pokloni posteljinu specijalno vezenu Dobrotskim vezom (vrsta ručnog rada specifičan za područje Boke).

Bio je fin i miran, što je malo iznenadilo, s obzirom da je nekad dobivao takve napade da se plašila da će smjesta doći u Herceg Novi, mislila je da će čim se dočepaju kuće izraziti “izvjesne želje”, ali osim što bi je ponekad poljubio ili pomilovao nije ništa više tražio za sada.

Namjestila je krevet, Lejla je kupila jastuke i prekrivač, i sad je sve dobilo neki fini ugođaj. Bezlična soba je postala toplo gnijezdo.

Sišla je dolje prije nego se on vratio, tako da nije imao pojma šta je uradila dok nije krenuo na kupanje.

Kad je sve pozavršavao a ona posložila hranu u ostavu on joj reče da ide da se sad istušira.

Ona se u sebi osmjehnula, znala je da ga u sobi čeka iznenađenje. Vratio se k njoj, ali i dalje se pravila da nema pojma ni o čemu. Ipak mu je vidjela smješak i da je stalno gleda.

Prišao joj je, nježno je obgrlivši oko struka i leđima je naslonivši na sebe, ljubeći je po kosi i vratu. Ona je završavala voćnu salatu da se malo zaslade, ručali su, nisu bili gladni pa im je napravila kafu dok se kupao i voćnu salatu.

- Namjestila si krevet...

Ona ne reče ništa, samo ga pogleda upitno. Shvatio je da ga zadirkuje.

- Kakva je ono posteljina?

- Specijalna, bokeljska čipka – odgovori mu šeretski, stavljajući mu komadić voća u usta.

Svidjelo mu se da ga hrani, pa zatraži još. Udovoljila mu je, gledao ju je intenzivno, znala je da je ljubavna igra krenula. Nije žurio, bio je nevjerovatno strpljiv.

Pili su kafu, jeli voćnu salatu, između toga bi je ljubio, gledao, nježno vrhovima prstiju dodirivao, uživao što je napokon s njim.

Htio je da mu napokon dođe u glavu da je stvarno tu, ispred njega, da nije san, da mu je stvarno došla sama, da će se za koji trenutak voljeti. To iščekivanje je još više davalo draž svemu.

Kako ga je samo podbola onom čipkom na krevetu. Kad je ušao u sobu zastao je kao ukopan, začuđen nevjerovatnim prizorom. Krevet, na kome je bio samo neraspakovan madrac, sad je bio nevjerovatno raskošno namješten, sav u čipki, kao iz 19. vijeka. A cijela soba je dobila neki kraljevski ugođaj i toplinu.

Shvatio je poruku i bio presretan. Opet ga je iznenadila. Pozvala ga je na igru. Igru ljubavi.

Razumio je da se nimalo ne plaši onoga što dolazi, da je sretna što je s njim, nisu im trebale riječi, i bez njih su se razumjeli. Okupao se za tren, želio je da bude uz nju.

Nakon kafe i voća ona odluči da su dosta otezali, pa ustade i pruži mu ruku.

- Maja – prošaputa on hrapavo. Grlo mu se steglo.

Ona ga pogleda onim svojim sigurnim, hrabrim pogledom, onim kojim bi ga oporavljala i vraćala u život. Shvatio je da mu naređuje da više ne oteže.

Držeći ga za ruku, išla je ispred njega povremeno ga pogledavajući sve dok se nije osmjehnuo. Tad zastade na stepenici, okrenu se i zagrlj ga. Tu on krene da je ljubi i privija uz sebe, tu mu popucaju zadnji tragovi strpljivosti, i pojavi se onaj zaljubljeni, opijeni muškarac kojem je ona bila centar svijeta. Shvatila je da je napokon popustio i da je došlo vrijeme za njih.

- Maja, Maja... - čežnjivo joj je šaputao. To je bila njegova čarobna riječ za sreću, i to od prvog dana.

I Mara i Lejla su joj rekle da stalno ponavlja samo to Maja, Maja... Da za njega ništa ne postoji osim nje.

Njihovi uzdasi, drhtaji, srca, ruke i tijela su se napokon ispreplela, dugo čekajući ovaj trenutak.

Postala je njegova i on je postao njen, zadnji prepreka je bila srušena.

Nije je požurivao cijeli dan, bio je fin, nježan, pun obzira, ali sad kad je dočekaio taj trenutak, nije više mogao da se zaustavi.

Cijelu noć ju je ljubio, gledao, pričao joj, volio je. I ona je njemu pričala nježne riječi, niti najmanje uplašena lavinom njegove ljubavi koju je sama pokrenula.

Hrabrila ga je da sve što nosi u srcu pokaže i da svaki teret i bol koji su proživjeli zajedno pobjede. Njena hrabrost, mirnoća, njemu su oporavljali ranjena krila. Sa njom je opet letio i to do neslućenih visina, nikada prije nije vidio te visine niti osjetio takvu sreću.

Malo su spavali, nisu ni osjećali potrebu za snom. Ujutro su se ustali, on je otišao da im pripremi kafu da bi ona mogla na miru da se sredi a usput je na brzinu popravila bar za prvu ruku nered koji su napravili po sobi.

Srećno se osmjehnula, stvarno su bili dvije polovice jedne cjeline. I noćas su se savršeno složili. Nije ni slutila da muškarac može da ima tako nježnu dušu.

Shvatila je da je jedino Lola to odmah razumjela. Bio je ozbiljan i stabilan, odgovoran izvana a unutra je imao prekrasnu dušu.

Tu dušu je noćas pokazao njoj a ona se zarekla da će ga čuvati i voljeti takvog, nježnog dok god to bude htio. Nekako je slutila da ovu njegovu stranu nije vidjela bivša žena, i da je ta čast pripala samo njoj.

Kad je sišla, on je već bio skuvao kafu. Pogledali su se, ona mu priđe, poljubi ga u leđa i nježno mu se osmjehnu. Isprepletenih ruku su sjedili u tišini i pili kafu.

On pomjeri teglu koja je bila na radnom stolu otkrivši iza nje šalicu sa čajem. Skuvao joj je čaj, iznenadi se. Smijala se i on sa njom. Nježno mu prisloni glavu na svoje grudi ljubeći ga i milujući po kosi. On je obgrli oko struka pružajući i usne. Bila je spremna da mu ispuni svaku želju.

Nakon doručka koji su zajedno spremili išli su u šetnju, razgledavali kuću i potkrovlje gledajući šta treba uraditi i popraviti.

Pošto su već bili gore on joj predloži, ljubeći je, da je vrijeme da opet “pogledaju detaljnije taj specijalni vez”, pa su se opet voljeli...

Spremajući ručak nazvala je Lejlu, da ne ispadne da su sada, kad su zajedno, zaboravili na nju. Pitala je gdje je on, da bi znala može li slobodno pričati. Rekla je da je kraj nje, spremao je upravo neku salatu, pravdajući se da mu je kuvarski repertoar prilično siromašan.

Maja mu stavi telefon na uvo da bi pozdravio sestru.

- Pozdrav seko – nagne se i reče veselo u telefon.

Čula je da mu ona nešto govori na francuskom smijući se. Pretpostavljala je da ga zafrkava jer je on srećno i s obožavanjem gledao u Maju dok je slušao sestru. Onda reče Maji da sestra hoće još da je čuje.

- Pa izgleda da si stvarno posebna, šta mi uradi od brata – smijala se Lejla začuđeno. Čak je i nju koja je već prilično znala stanje stvari ovo iznenadilo.

- A i tebi bolje zvuči sada? – obradova se Maja.

- Ma nije valjda da sumnjaš, pa imaš ga ispred sebe – čudila se Lejla.

Maja sretno pogleda u njega. Stvarno je izgledao prekrasno, sav je nekako sijao, opušten, smiren. Ona ga uslika i reče Lejli da će joj sad poslati njegovu sliku.

- Auuu – opet se čudila Lejla nakon minute kad je vidjela sliku. Ne mogu da shvatim kako te do sada niko nije ugrabio, pa jesu li oni tamo slijepi.

- Nisam ja htjela njih Lejlice, htjeli su oni mene – mirno joj reče Maja. Čekala sam njega.

- Baš smo u milosti Božijoj i ja on kad smo dobili tebe – ganuto joj reče Lejla.

- I ja sam Lejlice što sam dobila vas dvoje. I prema meni je Bog bio milostiv – nježno reče Maja svojoj novoj sestri.

Maja je onda izašla na terasu da je on ne čuje.

- Još mu nisam rekla da idem u ponedjeljak – uzdahnu teško.

- Uhh, to će biti teško – znala je i Lejla. Najbolje da sad ne misliš o tome, vidi mora li on na posao, ispitaj to, pa možda i neće ispasti takav problem ako ima nešto hitno.

Ali ispao je problem. Ogroman. Bila je već subota popodne, nije mogla da mu kaže sutra, zadnji dan. Pokušala je da ispita kako se on misli organizovati, kako će biti s njom i ići na posao.

On joj veselo reče da će sad uzeti nekoliko slobodnih dana, pa onda godišnji, da će projekt prebaciti drugima a da može i odavde raditi. Maja je shvatila tad da mora odmah da mu kaže.

Gledao ju je sleđeno i šokirano. Nije mogao ni da misli da će ona otići uopšte ikada a kamoli da to namjerava već prekosutra. Iako je to bilo logično i normalno njemu izgubljenom je bio strašan šok.

Nije mogao da zamisli da se odvoji od nje. Jedva ju je dočekao, svaki slobodan trenutak mislio je na nju... Nije razmišljao ni kako će to funkcionisati pošto bi on trebao ići na posao, jednostavno ništa ga nije interesovalo osim da je ona s njim.

Nemoćno je podigao ruke odmahujući glavom i izjurio iz kuće. Maja je gledala zabrinuto za njim. Znala je da ga mora pustiti da se smiri.

Otišao je napolje, bez džempera, bilo je prilično hladno, početak jedanaestog mjeseca. Utom zazvoni njegov telefon, ostavio ga je na stolu. Lejla. Uze telefon da se javi, jer joj je sad trebala pomoć od nje.

- Molim – javi se.

- Oho, ko se to javlja na bracin telefon – smijala se Lejla.

- Uh, Lejlice! On je napolju, ljut. Maloprije sam mu rekla da u ponedjeljak idem natrag kući, potpuno se šokirao.

- Ajaja, baš nezgodno! Znači bata nije dobro podnio da moraš ići. Je li ti išta govorio o tome sam? Kad je mislio i kako da te pusti?

- Nismo stigli razgovarati, a on očito nije htio ni da misli da će to jednom doći. Ne mogu da podnesem da pati Lejla. Šta sad da radim?

- Pusti batu koju minutu, pa ga onda fino, kako ti znaš smiri. Možeš ga odvesti i u krevet ako nikako drugačije ne uspiješ – zafrkavala ju je.

- Joj, Lejla tebi je do zafrkancije a meni je muka kad ga vidim ovakvog.

- Ajde, ajde, ti si tu, neće mu ništa biti, lijepo sam mu govorila kad je išao da se ženi s onom balavicom da ona nije za njega. Trebao je o tome prije misliti. Sad neka ćuti, ti si uradila i više nego što si trebala, neka sad sam ponudi neko rješenje, dosta smo ga mi izvlačile. Bude li nerazuman daćeš mi ga na telefon da ga ja isprašim – Lejla nije imala razumjevanja za bratove muke.

- Dobro, idem vidjeti je li se ohladio pa ti se javimo kasnije.

- Izli mu kantu vode na glavu ako se nije još sabrao - Lejla je imala duhovite predloge.

Ona izađe iz kuće i nađe ga kako sjedi na stepenicama koje su vodile u vrt. Kad je vidio da dolazi, on ustade i pruži joj ruku.

Nježno je pogleda i pomiluje po obrazu i kosi kad mu je prišla. Ona ga zagrlji, zaburivši glavu u njegovo rame, udišući njegov miris, milujući ga po leđima. Stajali su tako zagrljeni u tišini.

- Oprosti mi, jesam li te uplašio? – progovori izvinjavajući se. Ne smijem o tome trenutno ni misliti jer mi se čini da ću poludjeti.

- Razumijem – nježno mu reče.

- Ne treba da razumiješ, ti nizašta nisi kriva, a sav teret sam gurnuo na tvoja leđa – bio je svjestan situacije.

- Zvala je Lejla i kad sam pitala kako da te smirim rekla mi je da ti iskrenem kantu hladne vode na glavu ili da te odvedem u krevet.

On se napokon nasmijao vrteći glavom i gledajući u nju. Znao je da pokušava da ga oraspoloži i nasmije. Sagne se i nježno je poljubi.

- Volim te, obožavam te, dišem za tebe. Prosto ne znam kako da ti to pokažem. Muka mi je od vlastite nemoći.

- Moraš biti strpljiv, greška je učinjena i sad moramo platiti cijenu za to – ozbiljno mu reče.

- Koliko sam sebe puta prekorim zbog te greške samo da znaš.

- Ne vrijedi da to radiš, samo mučiš sebe a i meni i sestri je onda teško kad vidimo da se ti mučiš. I ova muka će jednog dana završiti.

- Bojale smo ti se reći, a posebno nisam htjela da nam kvarim ove divne trenutke.

- Lejla je znala za to?

- Da, htjele smo da niko ne primjeti tvoju odsutnost, da ne bi nastali problemi. Ovako za vikend ispada da si bio kod sestre.

- Koliko možeš ostati Maja? Sad sam došao sebi, pa mi reci – trudio se da bude razuman i sabran.

- Pa mogu ja još ostati, ali nas dvije smo htjele da to diskretno izvedemo.

- Želiš li ostati?

- Želim da sam s tobom, ali da ti ne stvorimo dodatne probleme.

- Nećemo stići napraviti bebu – tužno reče.

- Bebu? - zaprepasti se Maja.

On je pogleda ozbiljno ništa ne govoreći. Maja se trudila da ne pokaže zabrinutost, već im je u šali to spomenuo. Nije znala šta pametno da mu kaže na to.

- O pa majstore, ti bi sve odjednom – odlučila je da sve okrene na šalu, da bi bar malo razbila napetost.

On je i dalje samo tužno i ozbiljno gledao milujući je po obrazu. Vidjela je da nema šanse da popusti.

- Dobro, kad si zapeo da praviš djecu, moram ti reći nešto da bi se znao ravnati.

On upitno pogleda u nju.

-Sad mi nisu plodni dani, pošto sam mislila ostati tri dana, ne koristim nikakvu kontacepciju, mislim da je izračun dosta. Nisam znala da ćeš odmah htjeti da praviš dijete, a nisam htjela da te u ovakvoj situaciji svojom neodgovornošću ubacim u još veći problem.

Zato sam izabrala ovo rješenje, bićemo zajedno, neću ostati odmah u drugom stanju a to nam daje vremena da se saberemo i organizujemo.

- Znači, možemo da “napravimo” bebu – očitno nije odustajao. On sav srećan živnu čuvši da ona ne koristi nikakvu kontracepciju.

Maja zavrnu očima i uzdahnu. Gledao ju je sa puno nade.

- Baš si uporan – uzdisala je...

- Ajde da još malo razmislimo, kad ovako navališ na mene ne mogu uopšte da mislim – jadala se.

On ju je gledao srećno i zaljubljeno, osmjehujući joj se šarmantno.

- Moramo da razgovaramo sa Lejlom, ona je jedina normalna, nas dvoje smo neuračunljivi – rekla mu je razmišljajući dalje.

- Pitaćemo moju sestru kad ćemo praviti svoju bebu?
– nije znao da li da se smije ili plače.

Sad je i njoj to zvučalo smiješno pa su oboje prasnuli u smijeh. Napokon se situacija smirila. Krenuli su zagrljeni prema kući. Čim su ušli u kuću, on je povede u potkrovlje. Nije želio da gube ni sekundu vremena koje im je ostalo do njenog odlaska.

Nakon ovog razgovora postigli su novu bliskost, krenuli su da ozbiljno planiraju zajednički život. Voljeli su se, sad mu je bilo lakše jer joj je rekao šta mu je na srcu i duši. Sad je i ona znala da on želi dijete, njihovo dijete, i nije se bunila.

Sišli su iz potkrovlja u dnevnu sobu. Ona nazove Lejlu. Reče joj da će oboje doći u ponedjeljak do nje, da ih čeka ako može, pa da će razmisliti svi zajedno. Lejla se složila, smijući se. "Sad vidiš da s njim nije lako kad nešto naumi!"

Ostatak subote i nedjelje proveli su skoro se ne razdvajajući. Što su bili više zajedno više su trebali jedno drugo.

POGLAVLJE 6.

- Lejla, sad bi da se nešto dogovorimo s tobom – reče Maja. On želi da još ostanem, što se mene tiče mogla bih još jedno osam dana, ne više, ali nisam sigurna da je to dobro na ovu situaciju. Imaš li ti šta da nam savjetuješ?

- A kako ćeš ti za posao? – upita brata, nakon kraćeg razmišljanja.

- Ja ću im danas reći da uzimam slobodne dane ili godišnji zavisi koliko će mi biti potrebno. Danas ću im dati zadatke da rade na projektu galerije. Mogu ih pratiti i iz vikendice i dogovarati se s njima.

- Jesi li rekao zašto ti treba slobodno? – upita ga.

- Ja sam im šef, šta ima da im ja objašnjavam zašto mi trebaju slobodni dani – ljutnu se on.

Lejla pogleda zamišljeno Maju. Maju to prestraši jer se Lejla očito nije slagala s tim.

- A može li da kaže da mu treba nekoliko dana da treba sestri nešto da pomogne na kući? – upita bojažljivo Maja. To i nije bila laž jer bi mogao da uradi nešto na vikendici.

- Svaka ti čast. To je super ideja. Jer sigurna sam da će te provjeravati gdje si – pogleda u brata. Dok oni otkriju da ja imam vikendicu, pa gdje je, proći će vrijeme. A sigurno će te neko zvati na posao, možda i ona, da provjeri gdje si.

Kad su se složili oko toga on poljubi Maju i sestru i ode na posao. Danas će raditi, dati njima zaduženja a popodne će doći po Maju.

Ostale su same i Lejla podignu obrve pitajući šta se dešava. Maja joj ispriča kako je sve teklo i šta je problem. On želi da odmah zatrudni, nestrpljiv je i uvjeren da će odmah uspjeti napraviti bebu. Lejla se grohotom smijala. Rekla je da je skroz odlijepio.

Priznala je Lejli da je poludio kad je čuo da ide nakon tri dana. Nekako ga je ubijedila da ostane još nedjelju dana i da je onda mora pustiti.

Srećom, ispalo je to njeno potkrovlje i vikendica pa se može vaditi na to. Ali je popustio samo zato što misli da će ove nedjelje imati ovulaciju i da će uspjeti da zatrudni.

Lejla se kidala od smijeha. Nije vjerovala da je to njen brat. Pitala je Maju šta mu je uradila. Obje su se smijale, Maja od muke a sestra jer ga nikad nije vidjela takvog.

Na kraju, Lejla se složila da je Maja uspjela dobro „ispregovarati“ uslove. Otišle su zajedno u grad da nabave šta im treba za nedjelju dana. Maja je predložila da i oni dođu u vikendicu, da bar vide šta bi moglo da se uradi i da se dogovore.

Lejla se veselila mogućnosti da će postati tetka, željela je malu bebu u kući, njeni su bili već odrasli. Smijala se da će to biti jedna od rijetkih beba koja će imati publiku dok se bude pravila i kojoj će se znati tačni minut kad se začela.

Maji nije bilo do smijeha, htjela je da opušteno i u boljoj atmosferi stvaraju djecu, a on je bio na kraju živaca i nije htio da čeka.

Kako bi se samo šokirale da su znale šta je uradio dok su one mislile da je na poslu.

Otišao je u apoteku, uzeo testove za ovulaciju, tablete folne kiseline i sijaset drugih stvari koje mu je apotekar dao kad mu je objasnio da mu žena mora na put a da bi on htio da iskoriste dok je tu da naprave bebu.

Francuzi se bili narod koji se ničemu nije čudio, pa je i apotekar dao sve od sebe da pomogne Filipu.

Njih dvije su se vratile iz kupovine pa onda spremile zajedno ručak, Maja je napravila kolače da se bar nekako oduži Lejli za pomoć.

On je već stigao oko dva popodne. Rekao je sestri da bi on ručao ne čekajući zeta i djecu, pa bi oni mogli krenuti što prije. Njih dvije su se na to samo pogledale. Maja se pitala šta li je sad naumio.

Na polasku Lejla je podigla obrve gledajući Maju. Samo je slegnula ramenima. Šta bude biće. Voljela ga je, željeli su dijete, pa ako je suđeno... Nije bilo po planu kako se nadala, ali tako je to u životu.

Niko ne zna šta ga čeka.

On je u autu pogleda sa smješkom. Ona ga upita čemu smješak.

- Sigurno si rekla sestri da sam navalio da ti napravim dijete, cijelo vrijeme me gledala kao da sam poludio i jedva se suzdržavala od smijeha.

- Rekla je da želi da postane tetka, fale joj male bebe jer su njeni odrasli – smijala se Maja njegovom pronicljivom zaključivanju.

- Znači da me podržava? – upita on.

- Više misli da si poludio pa da se s ludim ne raspravlja – kikotala se ona zadirkujući ga.

- A ti, misliš li ti da sam poludio? – upita neveselo.

- Ja te volim, pa se ne računa šta ja mislim, pa i lude neko voli – ona je bila u fazonu da ga zafrkava.

On je vrtio glavom i sam se smješkajući na Majino začikavanje. Vidjevši da je osjetljiv i ranjiv uozbilji se, uzme mu ruku koju je držao na naslonu i nježno poljubi. On je pogleda.

- Dobro, neću te više zafrkavati – nježno mu reče, ako želiš bebu, probaćemo, ja sam tu, pa ako je Božija volja možda se i desi.

Na to on sretno živnu, uzdahnu i sav se uzvrpolji. Nakon nekoliko minuta zaustavi auto na nekom prilaznom putu, blizu vikend naselja. On izađe, prođe s njene strane i izvede je iz kola.

Bili su na nekoj uzvisini, a sa druge strane prilaznog puta pružao se predivan pogled na dolinu koja je lagano tonula u noć, tragovi dana još su bili vidljivi. Iz auta se to nije moglo vidjeti ali čim bi izašli iz kola i krenuli tim putem ukazala bi se cijela dolina ispred njih.

Bez riječi su to gledali. On je obgrlio naslonivši je sebi na prsa i ljubeći joj kosu, vrat. Uživala je i nije se pomjerala. Tako su stajali nekoliko minuta u tišini, sretni što su zajedno. Osjećajući da je to jedino važno za sada, da budu zajedno.

Maji srce tada reče da ne treba više da ga zadirkuje, jer je on smrtno ozbiljan i očajan u želji za njihovim djetetom.

Činilo joj se da bi mu beba dala snagu da izdrži dalje šta ga čeka. A on je pri pomisli da ona ima njegovo dijete, osjećao da bi bili vezani za cijeli život i da ništa više ne bi moglo da se desi što bi ih razdvojilo.

Došli su u vikendicu tako zamišljeni, nisu puno pričali, ali bi Filip dok bi poslovali nekad spustio poljubac na njene usne, kosu, ruku. Ona bi ga dok bi nešto radio zagrlila, poljubila u leđa, pomilovala po kosi.

Namjerio je da ovo iskoristi i da stvarno počne sređivanje vikendice. Kad se vraćao donoseći stvari iz kola, pruži i njoj neku papirnu kesu. Ona ga upitno pogleda.

- Možda seka i nije pogrešila kad je rekla da sam poludio – reče oklijevajući.

Ona osjeti da treba jako pažljivo da odreaguje na ovo. Opet je bio u onom svom raspoloženju.

Otvori kesu i ugleda u njoj razne kutije, kao da su lijekovi, neke pilule. Na jednoj kutiji je pisalo Beby i još nešto.

Tad joj sinu da su to neki proizvodi koji imaju veze sa trudnoćom.

- Za bebu? – upita ga ozbiljno.

On samo klimnu i dalje netremice gledajući u nju, prateći njenu reakciju.

- Valjda znaš šta je zašta. Moramo to znati primjeniti a ja ne znam šta piše.

- Apotekar mi je objasnio a i na svemu piše, ako ne znamo pogledaćemo na internet.

- A to ti je pametno, najbolje da provjerimo na internetu, sumnjam da si sve zapamtio, ovdje ima puno različitih stvari. Ni ja baš nisam upućena u ovo jer nikad nisam ništa upotrebljavala.

On na to dignu obrve.

- Bila sam udata i to je sve, shvataš... A već sam šest godina razvedena a nisam se bavila s tim biće ima i osam godina. Do ovoga našega. Sad sam prvi put bila kod doktora nakon nekoliko godina.

- Kako bih želio da se ovog trena mogu oženiti s tobom, da mogu cijelom svijetu reći da si moja žena – reče tužno.

- Tako je kako je – bolje misli na bebu i ako ne stignemo sad da je napravimo, trebaće nam plan za dalje – željela je da se vrati u pozitivne vode, da razmišlja o temi koja ga je najviše veselila.

- Ali udaćeš se za mene čim to bude moguće?- nije odustajao.

- Kad dođe vrijeme za to lijepo ćeš me zaprositi, nemoj misliti da ti ovo računam kao prosidbu. Ovo je kao da hoćeš izvući odgovore iz mene. Te za bebu, te za udaju... Ne može to tako. Ajde popustila sam ti za bebu a sve ostalo ćeš morati po protokolu.

On se sretno nasmije, povuče je sa sofe, čvrsto zagrli i zavrti oko sebe. Shvatio je da se složila sa svim na svoj šaljivi način. A imao je još jedan poklon. Spusti je, pa iz džepa izvuče jednu kutijicu. Bila je čudna, drvena, sva išarana bojama. Gledao je u nju, i ona u njega očekujući objašnjenje. Prvo se sagne i poljubi je, a onda otvori kutiju, sa prstenom.

- Ako ne mogu da te oženim dok ti pravim dijete, bar mogu da te zaručim i zamolim da me sačekaš dok ne budem mogao da uradim i to. Stavi joj prsten na prst. Nije ništa rekla. Nakon toga ljubio ju je dugo, ona mu je odgovarala, a onda je povede u potkrovlje.

Ujutro kad su ustali i popili kafu ona uze da vidi šta je kupio. On joj se pridruži. Dosta je dobro zapamtio zašto šta služi. Ali ipak su išli provjeriti na internet, napravio joj je listu vitamina koje treba uzimati. Pitala ga je je li siguran da to smije piti, šta će biti ako je otruje. Kako će to objasniti...

Njega je bolio stomak od smijanja i njenih vrcavih komentara. Podbadala ga je da on pije vino a da ona mora vitamine i da bi bio red da i on pije neke vitamine, pa makar podijelili one za ovulaciju. Smijao se pitajući šta će biti ako oboje ovuliraju. Jedino su im mogle trake za ovulaciju koristiti da pokažu da li uopšte postoji ovulacija, da se ne nadaju bez veze.

Dani su im divno prolazili, Lejla se čula s njima svaki dan radoznala da čuje kako napreduje "nećak".

Smijale su se do suza kad bi joj Maja objasnila koju proceduru prolazi i kakve vitamine uzima. Rekla joj je da joj je kupio prsten.

Lejla je iznenadi i reče joj da je to znala, uradio je to nekoliko dana nakon što im se prvi put javila preko Skajpa. Dok ona nije došla on je već bio u oblacima i pred sestrom bi mu izletjele neke stvari, pa je ona po tome shvatila koliko je ozbiljan i duboko zaglibljen za Maju. Rekao je Lejli ako uskoro ne bude mogla Maja k njemu da će se on preseliti k njoj.

U srijedu je Lejla imala neočekivani telefonski poziv. Kad se javila s druge strane bila je Pilar. Zanimalo je gdje je Filip jer joj nešto treba. Lejla je mirno rekla da radi trenutno na njenoj vikendici, da su je nedavno kupili pa se ponudio da pomogne. Pokušala je da sazna gdje je vikendica ali ju je Lejla preduhitрила i rekla da će Filip za dan dva biti na poslu pa da ga onda zove ako joj treba. Njima dvoma nije rekla od koga je imala poziv da im ne kvari sreću.

Oni se nisu razdvajali. Zajedno su kuvali, pravila bi mu ono što zna da bi probao, i da bi se navikao na jela koja ona sprema. Sve mu je bilo super i sa svim je bio zadovoljan. Njemu je bio raj što je ona tu, gledajući je tako divnu, srećnu i smirenu, saznao je da zna dobro da kuva, da ne voli da se hrani po restoranima, da želi da budu što više zajedno, da kuvaju zajedno kad su kući.

Pošto je često putovao zbog posla, složila se da ako ide na duže, ide i ona s njim. Bio je presrećan, ni ona nije željela da se razdvajaju. Objasnila mu je da je ionako život kratak, da su se kasno sreli, da on može da hrani sam porodicu, pa dok su bar djeca mala ona može biti kući jer šta vrijedi ako oboje budu trčali za poslom, privatnog života ne bi ni imali.

Pitala je šta fali Lejli? I ona je željela da oni imaju takvu porodicu kao njegova sestra. Na godišnje odmore i praznike nisu morali mnogo da troše mogli su se odmarati ili u djedovoj kući ili kod njenih na moru.

Nisu je interesovali skupi pokloni, izlasci i trošenje, htjela je da ima samo porodicu koja se voli i slaže. Znao je koliko je divna i pametna, ali bi ona svako malo opet uspjela da ga još više oduševi.

Njegova majka je kao glavnu kvalitetu njegove bivše žene isticala da će ona biti žena za kuću i porodicu, i vjerovatno je zato popustio pred majkom i oženio se. Ispalo je da će ona to možda biti, ali jednog lijepog dana.

Shvatio je da nije bilo Pilar možda nikad ne bi ni upoznao ženu svog života. Pilar je bila samo epizoda koja je dovela do cilja i voljene žene. Savršene žene za njega. Koja ga je razumjela, voljela, imala iste poglede na život kao i on, željela je da on bude muž i otac, da ona bude majka i žena, da se vole, bez laži i neiskrenosti.

Lejla se sa njima dogovorila da oni dođu u vikendicu u subotu. On je dosta toga isplanirao i dogovorio da se tamo napravi. Da nije bilo Maje ko zna kad bi on krenuo da uređuje vikendicu.

U srijedu je vidjela na tračicama da bi mogla imati ovulaciju. Pitala se koliko je to pouzdano. Rekla mu je da ima dobru i lošu vijest za njega. Rekla mu je da Možda će biti ovulacija, a da bi se sačuvali za to ako bude, moraju paziti kada se vole. Danas neće biti ništa.

On ju je gledao zbunjeno, nije bio siguran da li se šali i samo ga po običaju zadirkuje ili je moguće da je takva procedura.

Nadao se toplo da ga samo zadirkuje. Ali kad je provjerio na internetu, stvarno je pisalo da prije ovulacije treba da paze na učestalost i razmak između odnosa. To mu pokvari raspoloženje. Sad mu se osvetila što ju je jurio da odmah zatrudni. Izgleda da bi ovulacija mogla biti u petak ili subotu.

A u subotu su im dolazili gosti. Bio je na mukama, htio je da zove sestru i da otkáže.

Maja se smijala njegovim ludostima, pitala je šta će reći sestri, ‘ajte kući ne možemo da vas primimo u vlastitu kuću jer smo zauzeti pravljenjem bebe.

On nije smatrao da tu ima išta čudno. Mrtav ladan je rekao Lejli na telefon da bi mogla biti ovulacija i da ne zna šta da uradi.

Maja se snebivala od čuda. Nije mogla vjerovati da je to rekao rođenoj sestri. Poslije joj je rekao da je i Lejla izgleda počela da ispušta neke čudne zvukove, ili da plače od smijeha kad joj je to saopštio. Nije bio siguran šta je spopalo. I prenio joj je da ne može sad razgovarati s njom nego da je zove kasnije.

A kad je još Lejla rekla mužu šta se dešava u vikendici i on je plakao od smijeha. I naravno, odlučili su da im pomognu svim silama da uspiju. Zavoljeli su nevjerovatno Maju, kao da je znaju sto godina i da im je najrođenije. Unijela je toliko živosti u bratov ali i njihov život.

Sutradan kad se Maja čula s njom, jer je on otišao u obližnji gradić u nabavku, Lejla još nije mogla da dođe sebi od smijeha. Stalno je dobijala napadaje u sred razgovora. A Maja joj je još rekla da je on u ponedjeljak kupio pola apoteke vitamina i nekih lijekarija koje sve ona pije da bi pospješili oplodnju.

Pitala je Maju gdje se do sad skrivala, jer da se ovako nisu nasmijali u cijelom životu kao od kad nju poznaju. Da nije čudo da piše onakav blog, i da sad svaki dan Žan trči kući i odmah pita je li se ona čula sa Majom i bratom i ima li kakvih novosti. Rekla je da je dobro pogodila da će se ova beba napraviti pred publikom.

U petak rano ujutro Maja se probudila, još je bio mrak, nije znala šta je probudilo. On je spavao pored nje, i ona je htjela da se okrene i nastavi spavati, kad odjednom kao da joj neki glas, neka misao prostruji silinom munje. A da nije...

Ustane, ode u kupatilo... sad je osjećala da je pravo vrijeme upravo došlo. Gledala je sebe u ogledalu, nesposobna da se pomjeri. Morala je da donese odluku, želi li ili ne želi da sad zatrudni. Ali pri pomisli na čovjeka uz nju, srce joj reče da nema dileme.

Vrati se u krevet, nježno ga gledajući.

Ležao je na leđima, počne da ga miluje po kosi, da mu ljubi lice, on se promeškoltio, ali je nastavio da spava.

Lagano povuče prekrivač s njega, ruke zavuče pod njegovu majicu. Pod rukama osjeti njegove malje i toplinu. Spusti se usnama ljubeći ga po prsima, osjeti da se naježio od njenih dodira i da je prestao za trenutak da diše.

- Maja – zbunjeno je pozove.

Kad se malo pridigao vidio je šta radi. Iznenadeno ju je i zbunjeno gledao. Ona ga pogleda i nastavi da ga ljubi i miluje, on je još pokušao da shvati šta se dešava, jer mu je tijelo već reagovalo na njene dodire. Odjednom se ona uspravi iznad njega i gledajući ga upita:

- Hoćeš li se probuditi ili ću ja morati sama praviti to dijete?

Zbunjeno pogleda u nju. Sad je shvatio. Nastupilo je vrijeme za bebu. Činilo mu se da će mu srce eksplodirati od siline emocija koje su ga obuzele.

Ona je osjetila da je trenutak i budila ga. Kucnuo je čas da se negdje u svemiru začne i njihovo dijete. Volio ju je silno, želio je silno, nije mogao da diše bez nje.

Ovaj put nisu se voljeli muškarac i žena, ovaj put su se voljeli tata i mama, nisu to radili sa uobičajnom strašću, već nježno, pažljivo i koncentrisano. Bilo je bitno njihovo dijete i tome su posvetili ovaj čas.

Kad je bilo gotovo ona je ostala u ležećem položaju podbacivši mali jastuk pod bokove da bi bila malo podignuta. Noge je držala povišeno na naslonu kreveta. On je nježno gledao i grlio. Čutili su i samo se očima razumjeli. Skoro dva sata je tako ležala, nije htjela da ustane. On se pitao za šta je sve sposobna ova žena. Duša ga je boljela koliko ju je volio.

Maja je proteklih dana lijepo sredila kuću jer je znala da neće imati kad poslije, tako da nisu morali ništa da rade u petak da bi mogli dočekati goste. Za subotu su već dogovorili šta će uraditi.

U subotu su došli Žan i Lejla, djeca nisu, kad su ručali krenuli su za Pariz. Maja je znala da su bili uviđavni, mada je Žan zafrkavao Filipa kad je došao. Pitao ga je šeretski šta ima novo, rade li išta.

Poslije je Lejla rekla mužu da je izgleda taj period prošao jer su oboje bili jako ozbiljni i da sad mogu samo čekati rezultate jesu li uspjeli.

Uveče kad su se njih dvoje povukli na spavanje, on joj je nježno i ozbiljno rekao da je beskrajno voli i da ako nisu sad uspjeli da se ne obeshrabri jer će on biti voljan kad god ona želi da prave djecu.

Jedino da se kaje što je na to skoro natjerao, na brzinu, što joj nije dao da uživa u svom prvom boravku ovdje. I što joj nije pružio ono što ona zaslužuje, slobodnog čovjeka, koji je pazi, mazi i ispunjava joj sve želje.

Ona ova dva dana nije bila puno pričljiva, vidio je da je dosta u osjetljivom stanju.

Čitao je da su žene takve u ovakvim trenucima, ali se bojao da je ne razočara.

Sad je polako shvatio koliko ju je opteretio, nametnuo svoje želje, sebično, pitao se kako će se to odraziti na njihov odnos kad se ona vrati kući. Ovdje je bila na nepoznatom terenu, on je odmah navalio da ostane duže nego je mislila, pa onda da zatrudni.

Sad se počeo buditi i čuditi sebi kako se to ponaša prema njoj. Jedina žena koju je beskrajno volio a prema njoj se ponio gore nego prema ijednoj. Samo joj je stalno ispostavljaao svoje želje. Hoće li se probuditi i shvatiti da on nije za nju, hoće li ako ne zatrudni zahladnjeti njihov odnos?

Od subote na nedjelju nije mogao da sklopi oka. Uhvatila ga je totalna panika. Sutra, ona će sutra otići. Dok je ovdje, držao ju je kao zatvorenicu, daleko od svijeta, a šta će biti sutra kad ode?

Odmah u nedjelju ujutro je nazvao Lejlu, nije vjerovao sam sebi. Rekao joj je da ga je savladala panika, da je potpuno van kontrole i da nije siguran ni šta da misli ni šta da radi.

Lejla je shvatila koliko je situacija ozbiljna. Rekla je kad krenu da ih zovu, da ona ima plan. Prenio je Maji da će se sresti sa Lejlom i Žanom u jednom mjestišcu prije Pariza gdje Lejla ide u nedjeljnu nabavku namirnica.

U subotu kad su otišli u krevet, Maja je vidjela da je njega opet obuzelo crno raspoloženje. Znala je da mu teško pada rastanak ali nije znala kako da mu pomogne.

Bio je odsutan, vidjela je da pokušava biti pažljiv i nježan ali da se jedva kontroliše. Nije vjerovao sebi, molio je sestru da mu pomogne. Ona shvati da je opet vrijeme da mu pomogne, da ga ohrabri i da mu daa snagu.

Dok je odsutno spremao stvari za posao ona ga je gledala. Odluči da je vrijeme za priču.

- Kaješ li se ti zbog ovog što radimo? – upita ga mirno.

On je začuđeno i iznenađeno pogleda. Čudio se otkud joj sad to.

- Otkud ti sad to da se kajem? – upita je.
- Vidim šta se dešava ova dva zadnja dana s tobom. Hoćeš da pokvariš sve lijepo do sada. Možda je vrijeme da razmisliš sad posljednji put i odlučiš kojim ćeš putem i imaš li hrabrosti za dalje.
- Maja, šta to pričaš? Jeste, uhvatila me muka i panika kad pomislim da ideš, priznajem, ali kako možeš i da pomisliš da se kajem.
- Jesam li ja za tebe učinila sve što si tražio? Jesam li uvijek bila tu za tebe kad ti je bilo teško? – nastavi Maja nemilosrdno.
- Maja... - on zbunjeno zastade čudeći se njenom tonu i pitanjima.
- Odgovori... Jesam li?
- Jesi najdraža, ispunila si mi svaku želju i digla me iz mrtvih – reče joj nježno pokajnički, napokon shvatajući šta hoće od njega.
- Misliš li da bi se sad, kad dođem kući, mogla predomisлити i otkačiti te?

On na to spusti pogled. Baš ga je dobro poznavala.

- Misliš li?

- Palo mi je na pamet – odgovori on tiho i nevoljko.

- I jesi li ponovo razmislio je li to moguće?

- Nadam se da nije – odgovori on kao đak poslušno.

- Nadaš se ili znaš?

- Znam Majo, znam da si moja. Napokon se probudio.

- I onda? Je li vrijeme da napravimo plan za dalje i da ovo vrijeme do aviona iskoristimo zajedno ili da tugujemo?

- Neću biti tužan najdraža, kako da to budem, imam tebe, najdivniju ženu na svijetu pored sebe, buduću majku moje djece.

Oprosti mi, sve moje, oprosti, zbog mog razmaženog i sebičnog ponašanja. Ponašam se kao dijete, a ne kao zreo muškarac koji treba da se bori za svoju porodicu.

- E to je već bolje. Imamo još malo vremena dok ne krenemo šta ćemo do tada? –upita ga strogo.

Na to se on napokon krene neobuzdano smijati, kad je vidjela to i ona se opusti i pridruži mu se.

- Ajde dolazi – naredi mu.

“Iskoristili” su vrijeme do Lejlina dolaska tu u dnevnoj sobi, nisu imali vremena da stignu do potkrovlja.

- Mogli bi noćas spavati kod tebe – reče mu ona poslije mirno. Naravno, ako nećemo napraviti problem. Kad se sretnemo sa Lejлом i Žanom oni bi me mogli dovesti do tebe. Ti idi nekoliko minuta ispred nas da ne ispadne da smo zajedno došli. Ponesi i moje stvari u stan.

- Sutra bi Lejla mogla doći po mene i odvesti me na aerodrom, a ti ideš na posao - reče mu strogo.

- Učinila bi to? – je li moguće da je njemu zapala ovako pametna žena pitao se.

- Naravno da bih - mirno je rekla.

On je nježno poljubi.

Objasnili su plan Lejli I Žanu, a oni su se složili s tim. Nakon pauze on je prvi otišao a oni pola sata poslije njega. Dok su bile zajedno dogovarale su se za daljnje korake. Maju je najviše brinulo kako će on podnijeti razdvajanje i šta će se dešavati oko razvoda, hoće li biti nekih pritisaka na njega.

Lejla ju je pitala jesu li išta pričali šta će biti dalje ako je već trudna. Maja se smijala i rekla joj da on nije uspio još o tome “misliti”, da je uzeo devizu “prvo radi pa onda razmišljaj”, ali nekako je u duši osjećala da oko toga ne treba da brine i da je to nešto dobro i lijepo i da se ništa ružno neće desiti ako je trudna, već naprotiv da će sunce zasjati još jače.

Oni su je dovezli do stana, ispratili i bili kratko. Dogovorila se da ona dođe oko devet po nju.

Ostali su sami, Maja je jako pazila da ne skrenu u opasne vode. Tjerala ga je da planiraju, razmišljaju šta će i kako dalje, željela je da ga zaposli i da mu zadatke za njihov budući zajednički život, da on završava stvari a ne da očajava što su razdvojeni.

Sjedili su zagrljeni na sofi, on je gledao, milovao kosu, grlio je, ona je uživala.

- Pa da vidimo kako ćemo dalje – nježno mu reče.

On je tužno i zabrinuto pogleda.

- Evo šta smo ja i Lejla razgovarale.

- Kad ste razgovarale? – upade on.

- Sad kad smo išli iz vikendice, mada ćemo još sutra pričati a čućemo se i svaki dan pa ćemo u hodu riješiti šta treba. Ja kad dođem za dvije nedjelje uradiću test, a ako bude pozitivan otići ću u Podgoricu na pregled jer je Herceg Novi malo mjesto pa neću da mi znaju šta se dešava. Čućemo se svaki dan pa ćeš biti u toku. Ti uskoro imaš raspravu na sudu, treba da se pripremiš i ti i advokat da se ozbiljno posvetite tome. Slažeš li se ?

- Kako se ne bi složio kad mi pomažu i vole me tako dvije pametne žene - nježno joj reče.

- Ubrzo dolaze Božićni i novogodišnji praznici, zavisno od razvoja situacije i prilike vidjeti ćemo ko će kome u goste.

- Ja bih najviše volio kad bi ti došla ovamo za stalno - reče on pun nade.

- Znam, mili, nemam ništa protiv ali zavisi od toga šta će se dešavati, a ne od mene. Ako bi to bio problem prilikom razvoda onda ne smijem, a ako se možda rješenje bude naziralo onda je i to opcija. Možda dođete vi meni ili ja opet dođem ovamo, ili odemo svi zajedno negdje na zimovanje.

- Ne treba da brineš ni o papirima, ni o njezi, ni o čemu. Sve ću ti ovdje vrlo jednostavno riješiti, nisi ti sama, imaš mene, pa da brineš o tome - reče joj nježno.

- Znaš šta, ja bi se mogla udati za nekog Francuza i onda da rješim problem. I onda samo zamijenimo partnere, tvojoj bivšoj ženi taj Francuz a ti meni. I svi sretni i zadovoljni, vi ste ionako što se tiče tih stvari i „razmjene“ svjetski prvaci – sad ga je žestoko zafrkavala...

On se smijao vrteći glavom na njene „nestašluke“.

- Volim te, svaki dan sve više, ne znam prosto kako je to moguće – nježno joj je šaputao.

- A 'óće to kod mene, takva sam ti ja, ko me zavoli nema mu spasa – zafrkavala ga je dalje.

- Voliš li ti mene? – upita je.

- Ama nije da ja volim baš tebe, više volim ludake onako kao vrstu, da je bio neki drugi ludak umjesto tebe možda bi i njega voljela. Mene izgleda privlači određena sorta – rekla je to ozbiljno.

On se smijao do suza. Kad bi je uhvatio taj njen humor bila je navjerovatna.

A ona je upregnula sve snage da ne misli o rastanku i umjesto da tuguju do suza, ona ih je nasmijavala do suza. Malo su spavali, ona je rekla da trudnice moraju spavati, ali joj on nije dao mira, svako malo bi pitao spava li. I tako su skoro cijelu noć proveli zagrljeni, gledajući se i milujući. Tek pred zoru su malo zaspali.

U sedam su se ustali, on je otišao da se spremi za posao.

Maja je upregnula sve svoje glumačke sposobnosti. Prvi put u životu osjećala je neku neviđenu paniku, gušilo ju je, bila je teška, troma, nedostajalo joj je vazduha. Kako to sakriti pred njim. Shvatila je da ima ozbiljan problem.

Na polasku se uzvrtio, i znala je da opet mora da reaguje.

- Dobro, spakovao si se, vrijeme je da kreneš. Dođi, poljubi me i kreni da se i ja mogu pakovati. Nećemo se puno opraštati jer mislim da ćemo se brzo opet vidjeti. Dogovorili smo se šta ko treba da radi – ozbiljno mu reče ona.

Malo je ćutao gledajući u nju. Možda je shvatio da treba da joj pomogne i da se ponaša kao odrastao i zreo čovjek a ne kao zaljubljeni pubertetlija.

- Dobro, najdraža i jedina voljena ženo.

I strasno je počne ljubiti. Ona ga čvrsto zagrlila oko vrata, ljubili su se tako da je mislila da će poslije oboje imati modrice. Napokon se razdvoje, on ju je i dalje držao za ruku.

- Još bi mogao da daš i bebi poljubac – reče mu nestašno.

On se srećno osmjehnu i htjede se sagnuti da poljubi „bebu“, ali ga ona povuče na sofu da sjedne a onda se “baci” na njega. Sretno se smijao tome napadu. On je opet zagrlji, ljubeći joj usne, lice, i za čas se našu u ljubavnoj igri, skoro obučeni opet odigraju isti ples.

Bili su zapuvani, malo je bio izgužvan, ali ga ona tako, još u ljubavnim oblacima isprati. Bolje da misli o tome nego o rastanku.

Lejla ga je začuđeno pogledala kad ga je srela u garaži. On je kasnio na posao. Imao je iskrivljenu kravatu, izgužvanu košulju i raščupanu kosu. Shvatila je da ga je Maja tako „sriktanog“ poslala na posao. Opet su se oboje smijali. On ju je zamolio da je čuva.

Ispričala je kasnije mužu kakvog je brata vidjela u garaži, smijao se i on. Dobro su se zabavili ovih desetak dana sa njih dvoje.

U stanu reče Maji da je trebala ići u komičare. I da ne znaju kako će bez nje.

Najčudnije što je živnuo i njen muž i počele su mu napamet padati svakakve ideje - smijala se Lejla.

Jedva da je došao na posao, odmah je zvao, i svakih deset minuta opet. I dok su bile na aerodromu.

Lejla je vrtila glavom, nisu ništa uspjela od njega da pričaju, ali već će se čuti preko Skajpa. Mora naravno, odmah da se javi čim sleti.

Maji je sad bilo lakše, kad se odvojila od njega, nije imala uopšte osjećaj da ga neće vidjeti danas, činilo joj se da će poslije doći s posla k njoj. Pozdravile su se, kao dvije rođene sestre. Zavaljele su se i razumjele jako dobro.

Ali kad je sletjela na aerodrom... onda joj se činilo da vani vlada polarna zima, ništa je nije moglo ugrijati. Bilo joj je hladno, priroda je bila siva, more bezvezno i mutno, totalni očaj.

Željela je da se odmah vrati k njemu. Nedostajala joj je njegova opsesivna ljubav. Nije je smetalo što je toliko pritiska svojom ljubavi, željela je da je voli tako dvadesetčetiri časa na dan.

Znala je da je to normalno kod svih novih parova, da žele da su stalno zajedno, da ne mogu minutu jedno bez drugoga. Shvatila je da Filip želi da zatrudni zbog bojazni da je ne izgubi, nije bio slobodan, nije mogao mnogo da joj obeća ali se nadao da bi dijete bila poveznica koja bi ih spojila za cijeli život i niko se tu ne bi mogao umiješati.

Odmah mu je javila da je sletjela, naravno odmah je zvao. Rekao da se vrati, zašto je uopšte otišla. I njoj je došlo da se vrati. Rekla je da moraju biti hrabri za svoje djete, ako ga žele znaju da ona ne može biti trudna u Francuskoj dok se njegova komplikovana situacija ne riješi.

Ujutro kad ga je ispratila onako čupavog i zarozanog bio je u oblacima, ali kako je dan odmicao budio se i shvatio šta se desilo. Činilo se da je na prevaru otišla.

Nije mogao nikako da sebi predstavi da je neće biti u njegovom stanu kad dođe. Izišao je i besciljno lutao ulicom, nije želio vidjeti nikoga a još manje ići kući. Na telefon ga je zvala sestra.

Javio se, pitala je gdje je. Nije sad želio razgovarati ni sa kim. Ona mu ljutito reče da prestane da se ponaša kao razmaženi mamin sin i da ne može sve biti po njegovom. I da dođe odmah do nje.

Pitao se zašto ga sestra zove, možda joj je Maja nešto rekla. To ga natjera da požuri, htio je čuti šta mu ima reći.

A ona ga je ljutito dočekala, pitala hoće li doći sebi, kako može sav teret svoje greške prebaciti na nju, misli li da je njoj bilo lako otići, a kako da ostane sa oženjenim čovjekom. Zar je toliko sebičan da bar malo ne može misliti na njenu korist i njene osjećaje, Pilar ga je zafrkala a sad on hoće da tako zafrkne Maju. I šta će biti kad je zbog svog glupog ponašanja izgubi? Ko će mu onda biti kriv? Lejla je bez prestanka vikala na njega.

Filip je kasnije razmišljao da mu je sestra u pravu. Samo je tražio od Maje a ništa joj nije nudio. Pokušao je da se stavi na njeno mjesto da shvati gdje greši i je li njegova ljubav toliko naporna za nju.

Bio je siguran da ga voli a sad je razumio da to što on želi da je s njim nije dovoljno.

Zbog njegove greške ona nije mogla biti s njim, nije se mogla doseliti, pristala je i na dijete, ali ako se i desi i tu će se osjećati posljedice njegove greške. I ona mu je rekla da trudnoću ne može provesti u Francuskoj.

Tek sad je shvatio koliko je opteretio nju i kako će oboje nažalost platiti visoku cijenu. Pri pomisli da neće moći biti s njom i gledati kako njegova djeca rastu ako je trudna, smrklo mu se.

POGLAVLJE 7.

Samo što je Maja stigla u Herceg Novi on je zvao. Kad je stigla u grad bilo je lijepo vrijeme, dočekala ju je Mara, pitajući je kako je bilo na putu. Lola se radovala povratku gazdarice. Pričale su u kuhinji uz kafu a on je ponovo zvao. Od sletanja, prije tri sata, do sada, zvao je već četiri puta.

Čim se javila pričao joj je da mu nedostaje, da se čuva, pitao je li išla da se odmori, šaputao joj da je nježne riječi i da je voli, nije znao da nije sama. Maja nije puno pričala, slušala ga je i pogledavala sumnjičavu Maru.

Mari je već postalo čudno ko toliko govori a da mu ona ništa ne odgovara, a kad je progovorila pričala je “stranjski”. Čula je da je glas bio muški i da je i on pričao “stranjski”.

Najviše sumnje kod Mare je probudilo Majino lice.

Na licu je imala izraz krivice kao dijete koje je pojelo pekmez a tvrdi da nije iako mu je lice puno tragova. Mara je spazila na Majinoj ruci prsten i htjela ju je pitati odakle joj (ova ga nije uspjela skinuti jer je Mara dočekala na vratima), a sad je vidjela i da je zbunjena i da joj je neugodno da priča pred njom iako je ona nije razumjela.

Hmmm... Marini radari su odmah proradili. I tako je Mara budno bilježila da je svaki dan Maju neko zivkao nekoliko puta, i da bi ona onda otrčala u svoj stan da razgovara ili bi tiho pričala sklanjajući se od nje.

A Filip bi zvao po pet puta dnevno, i na telefon i na Skajp... Pitao je kad će znati je li trudna, je li joj dobro, kako se osjeća. Rekla mu je da se mora strpiti, ali potajno u srcu čim je došla u Herceg Novi, znala je da nije došla sama. Da je s njom došla i njihova beba iz Francuske. Srce joj je to govorilo, ili je samo žarko željela da je tako. Uživala je u miru u tim trenucima, maštala šta će biti ako to bude istina, koliko će samo Filip biti sretan, a i ona.

Možda joj se samo učinilo ali kao da ju je Lola drugačije gledala, nekako joj je bila čudna. Legla bi pored nje i naslonila bi joj glavu na stomak, to nikad prije nije radila.

Ali prvi sigurni znak promjena Maja je otkrila nakon pijući kafu s Marom. Imala je jako čudan okus. Mislila je da je kafa loša, vjerovatno prepržena, ali i iduće jutro se to ponovilo.

Izlanula se i pred Marom. Maja je rekla da joj ne odgovara kafa i da je neće piti. Vidjevši Marin sumnjičavi pogled shvatila je da mora biti opreznija.

Gledala je da izbjegava sa Marom kafenisati ili bi otišla sa kafom u svoj stan. Tamo bi prolila kafu. Izgledalo joj je da je uspjela zavarati Maru.

Ono što je Maru zavaralo je to što Maja nije izlazila, i nije nikoga osim ženskih ili poznatih dovodila. Mari je bilo nemoguće da ima nekog muškarca iako su je neke poznanice upozorile da Maja nosi jako skup prsten i da to samo poklanja muškarac ženi do koje mu je stalo.

Ali gdje je sada on? To Mara nije mogla da razumije. Bila joj je sumnjiva jer je stalno s nekim muškarcem pričala telefonom ali na stranom jeziku. Ali Maja je s mnogo ljudi pričala na stranom, možda joj se samo čini da je zove jadan te isti. Mara se nije mogla sjetiti da je neki stranac dolazio u kuću osim gostiju, a većinom su bili stariji i oženjeni.

Nije izlazila uveče, ni na večere, osim ako to nije bilo zbog gostiju. Ko bi to mogao da bude mozgala je, niko ništa nije znao o tome. Pokušala je da sazna od najobavještenijih žena u Herceg Novom ali nijedna nije čula da Maja ima nekoga.

POGLAVLJE 8.

Jedno jutro je htio da ona napravi kućni test za trudnoću, ali ona nije htjela. Rekla je da će čekati nedjelju i da će onda zajedno napraviti test.

- Kako zajedno? – čudio se on.

- Ujutro Filipe kad se ustanem, zvaću te i onda ću ja, da oprostiš piškiti u posudicu, i onda ću spustiti štapić pa ćemo zajedno gledati...

Smijao se Majinim manevrima, ali je bio srećan.

Rekla mu je da hoće u nedjelju jer će biti sami, nema Mare a on nije na poslu, i kakav god bude rezultat taj dan će provesti zajedno bar preko Skajpa.

Složio se da je to idealno rješenje. I tako Maja je kupila test, i nestrpljivo čekala sa svojim voljenim nedjelju. A nedjelja je postala njihov “dan za šaputanje na jastuku” kako je to zvala Maja.

U nedjelju je padala kiša, to je bilo još bolje jer će svi mirovati po kućama, inače su znali dolaziti u posjete šetajući ili bi zajedno išli do obale a Maja je željela taj dan da je svi ostave na miru. Čak je odlučila da se na fiksni telefon ne javlja.

U subotu je išao na posao jer je imao projekt koji je htio da uradi, i da ima slobodno ako mu zatreba da može ići k njoj. Danima je radio od jutra do mraka samo da bi mogao da ide k njoj. Popodne kad je došao odmah je upalio Skajp da je čuje. “Zajedno” su večerali, jer je Maja čekala da on dođe pa da jedu, nije htjela ranije.

Pričao joj je šta se dešava na poslu, ona njemu kako je provela dan. Rekao joj je da je vidio Danijela i Semija, i da im je ovaj put rekao da je ona bila kod njega.

Pitala je šta su mu rekli. Ispričao je da su ga zapravo zvali da uveče izađu, a da on nije htio. Danijelu je očito čudno zvučao preko telefona, pa je došao na posao da ga vidi.

Kad ga je vidio srećnog i nasmijanog odmah ga je pitao je li uspostavio kontakt sa svojom “ljetnjom ljubavi”. I tako ga je ustvari, prisilio da mu prizna.

Odmah je dotrčao Semi... Maja se smijala, srećna što se bar mogao prijateljima povjeriti da mu bar bude lakše. Rekla mu je da izađe s njima, da je to lijepo. Skoro ga je natjerala na to. Napokon je rekao da hoće. Sutra kad su pričali rekao je da je otišao oko devet a da se vratio oko dva.

A ona ga je probudila u sedam, išla je kasnije u krevet, skoro oko ponoći, samo da se rano ne probudi baš da bi njega pustila da odspava poslije izlaska. On joj je poslao poruku prije dva da je stigao kući, da kad se probudi ne brine gdje je.

I nedjelja je osvanula. Maja je ustala i odmah uključila Skajp da ga zove, probudila ga je, jer mu je naredila da će ga ona buditi da ne navija sat nego da spava dok može.

- Dobro jutro mila – nježno joj reče.

- I tebi najdraži – gledala ga je nježno glavu naslonivši na ruku.

- Jesi li spreman da postaneš otac? – upita ga.

On se nježno i zbunjeno smješkao.

- Maja... - htjeo je da joj nešto kaže...

- Da?

- Ja ću uskoro doći k tebi – reče.

- Kako to? – nije razumjela.

- Ako si trudna, doći ću, ako nisi opet ću doći kad budu dani za pravljenje bebe.

Aaaa, sad je shvatila.

- Volim te - reče mu mirno ona. I Filipe... - malo je oklijevala, jako želim bebu... Jako...

On je gledao u nju nemajući riječi da joj opiše koliko ga čini sretnim i koliko mu znači.

- I ja tebe volim najdraža – odvrati on.

Da ne bi tugovali ni odugovlačili Maja krenu na šalu.

- Dobro, da ne duljimo, jesi li spreman da piškiš? – upita ga.

- Ja treba da piškim? – zbunjeno je upita on.

Maja je krenula da se smije.

- A, dobro, dobro, zbunila sam se. Ja treba da piškim.

On se srećno smijao sa njom shvatajući da ga zadirkuje.

- Idem, jer ako se budem smijala ovoliko upiškiću se pa nećemo moći napraviti test.

Opet je postigla što je htjela, opet ga je razvedrila i raznježila. Nevjerovatna žena.

Vratila se ubrzo, nije vidio šta radi ali je sjela ispred tableta i rekla mu da je stavila posudicu na pod blizu sebe i da će sad ubaciti štapić, a da će onda kad ga izvadi oboje zažmuriti i u isto vrijeme pogledati rezultat. Nije bilo zahtjeva koga on nije bio spreman da ispuni za nju.

- Jesi li spreman? Vadim štapić.

Radila je nešto pokraj... Onda vidi štapić u njenoj ruci, ali nije htjela da gleda u njega.

- Filipe, zažmuri...

On posluša.

- Filipe... Volim te beskrajno. Sad otvori oči – naredi mu.

Filip otvori oči i ugleda na ekranu štapić okrenut prema njemu. Gledao je neke dvije crtice na štapiću.

Ona se nagnu, da vidi i ona. I onda vrisnu...

- Aaaaa!!! Izgleda da ćeš postati otac, jedini moj! – izjavi srećno, bez daha, očiju punih suza, ne vjerujući ni sama u ono što vidi.

Najprije je smušeno gledao u nju, nije mogao ništa da kaže iako je pokušao. Samo je treptao pokušavajući se sabrati. A onda su mu suze nezaustavljivo krenule.

Ona ga je razumjela, plakala je s njim. Onda je ustala podigla džemper i dotakla se po stomaku.

- Tu je mili, došla je sa mamom iz Francuske.

On je cijelo vrijeme plakao, ona ga je tješila i razumjela, rekla mu da slobodno plače, da radi sve što mu se radi, da se ne suzdržava jer da će uskoro doći na svijet neko ko će ga silno voljeti i zvati svojim tatom.

Taj dan im je bio nevjerovatan, red suza, red smijeha. Dogovorili su se da dok ne potvrde kod doktora nikome ništa ne govore.

Lejla je bila upućena u skoro sve ali joj je Maja rekla da će ići na pregled nakon pete nedjelje a ovaj test joj nije spominjala. Složio se da to uradi kad obave pregled. Namjeravao je doći za Herceg Novi čim ona javi tačan termin pregleda.

Cijeli dan i noć nisu gasili Skajp, i dok su spavali Skajp je bio uključen. Ujutro je on otišao na posao, ona se trudila da se na njoj ne vidi nikakva promjena jer se bojala pronicljive Mare.

Nije znala gdje da smjesti Filipa. Ako ga dovede sebi Mara će ga vidjeti i vjerovatno prepoznati. Ali on je imao ideju. Pitao je je li Brankina vila slobodna da mu je rezerviše.

Ona se dvoumila, rijetko su imali goste u ovom periodu, a i Branka je bila tu, pa bi ona dočekala Filipa što Maji nije odgovaralo.

Prolazeći pored kuće njenih komšija koji su živjeli u Beogradu, sine joj ideja. Maja je imala ključ. Nazove njih i upita da li bi iznajmili trosoban apartman. Tako je imala izgovor zašto ih ne vodi kod sebe jer su kod nje svi bili dvosobni. Oni su se složili.

Tako da je Filipa smjestila jednu ulicu dalje. Mogao je lako doći do nje. Zakazala je za četvrtak pregled, tako da bi on imao vremena da provede vikend s njom.

Još jednu stvar je morala da riješi... Morala je maknuti Lolu kod prijatelja, rekavši da ona ima posla pa da će je u srijedu dovesti a u petak popodne doći po nju. Oni su imali psa s kojim se Lola družila.

Plašila se da bi Lola od sreće mogla odati Mari Filipovo prisustvo ako bi bila zajedno s njima u kući. I da skloni Filipa u drugi apartman Lola bi ga nanjušila i lajala bi ispred vrata.

Apartman im je trebao po danu, a čim bi Mara otišla kući oni će otići kod Maje.

I tako je Filip stigao u srijedu naveče. Ona je išla po njega na aerodrom. Mara je već bila otišla kad su stigli u stan.

Sve ga je čekalo spremno, večera, kupanje, a ono što je on želio bila je samo ona. Kad ga je dočekala na aerodromu zagrlio je i zavrtio oko sebe ljubeći je i privijajući uz sebe. Silno su se oboje radovali.

Tu noć su proveli više budni nego što su spavali od silnog iščekivanja. Sutra su otišli na pregled u Podgoricu, Maja nije željela da ih vide ovdje. Bilo je potvrđeno – Maja je bila trudna.

A onda doktorka počne nešto da zagleda... Maja je zabrinuto gledala u nju. On nije razumio šta se dešava.

- Oho! – reče doktorka nekako veselo, bar se Maji u tom trenutku učini.

Strepila je šta će žena sad da kaže.

- Pa izgleda draga moja da su dvije bebice. Još je rano da vam to potvrdim ali ja bih rekla da su blizanci. Na slijedećem pregledu ćemo bolje vidjeti – veselo je pogleda doktorka smješkajući se.

Maja nije mogla ništa da progovori, Filip je napeto gledao u nju, vidio je da se doktorka nešto smješka Maji ali nije znao o čemu je riječ. Maja je gledala u ekran i samo ćutala.

- Maja? – zbunjeno je upita on.

Ona se tad trgne, nježno ga i nasmješeno pogleda očiju punih suza i dade mu znak prstom da dođe bliže k njoj. On se sagne, čekajući objašnjenje. Doktorka je brisala gel sa Majina stomaka. Maja mu rukom pokaza da sjedne do nje. On sjede, jedva dišući.

Ona se polako uspravi iz ležećeg u sjedeći položaj, zagrla ga oko vrata i stavi usne na njegovo uvo. I on je nju nježno zagrlio, mislio je da se ona raduje zbog trudnoće, a slijedeći trenutak ona ga pogleda u oči, opet stavi usne na njegovo uvo i prošaputa mu: blizanci!

- Štaa? – izleti mu na francuskom, i od zaprepaštenja skoro je ispusti iz zagrljaja.

Vidio je da se mirno i dalje osmjehuje. Ma je li to rekla da nosi blizance ili mu se učinilo?

Doktorica se slatko smijala njegovoj reakciji. Uze metalnu posudu i pruži je Maji. Maja ju je sa čuđenjem pogledala, nije joj bili jasno zašto joj treba ta posuda.

- Sad će da povraća – reče mirno i iskusno doktorica. Dobro se držao do sada, očito je želio dijete ali ovo je za njega previše.

Maja pogleda u Filipa i vidi zapanjeno da je sav blijed, da su mu po licu izbile kapljice znoja. O, Bože, jadnik... Za njega je ovo bilo previše.

- Filipe, dušo, je li ti sad loše? – nježno ga upita.

On se osmjehnu jedva, izvinjavajući se pogledom. Bilo mu je neprijatno ispred njih dvije. Doktorica ga potapša po leđima, reče Maji da ona ide napisati njima papire a da oni ne žure dok njemu ne bude dobro.

Ipak je uspio da se oporavi a da ne povrati. Maja ga je nježno rashlađivala novinama kao lepezom, kvaseći mu lice, vrat i ruke vodom. Kad je vidjela da se povratio nastavila je da ga grli, miluje i ljubi po kosi, naslonivši mu glavu na sebe. On je nju držao oko struka. A onda je opet krenuo da plače.

- Možeš li mi oprostiti, ne znam šta mi je – jadao se vrteći glavom. Tek sad mi se čini da sam shvatio da je ipak istina a ne samo san da si moja, da sam stvarno skroz otkačio kako je Lejla rekla, da si ti na sve moje ludilo ćutala i ponašala se kao da sam normalan. Mjesecima sam sanjao o tebi, želio te, a sad u zadnji mjesec dana snovi su se počeli ostvarivati takvom brzinom da sam ja, izgleda previše spor da shvatim situaciju.

- Najdraže moje – nježno mu je tepala.

Kad se oporavio, pozdravili su doktorku koja je da bi razveselila “osjećajnog Francuza” ispričala priču kako je to kod balkanaca. Rekla mu je da oni osim što naprave dijete, ne vole da znaju za “ostatak procesa”.

Oni znaju da su ga napravili i čekaju da ga dobiju u ruke, a najviše vole dok su na poslu da im jave da im je žena rodila, po mogućnosti sina, pa da oni nemaju nikakvih peripetije oko toga. Nikako ne vole kad ih žena po noći probudi i kaže da je krenuo porođaj. Moraju je voziti u bolnicu, slušati njene krike i od toga se ne mogu oporaviti nikada...

- Ovako fino, elegantno, njima lijepo dok ga “prave”, nakon devet mjeseci na porti bolnice preuzmu “svoj paket” koji je rezultat njihova rada i onda im je sve potaman – šalila se doktorka.

Maja je Filipu prevodila, on je pogledavao u nju pitajući je li to istina, Maja se smijala i klimala glavom da jeste – sve od riječi do riječi.

Doktorka je još rekla Maji da se spremi kad dođe porođaj, jer da joj je on (Filip), jako osjetljiv i da će to teško podnijeti.

I šaljivo joj reče da je najbolje da ga pošalje na posao negdje dalje nekoliko dana, pa kad rodi i donese djecu kući da on dođe na “gotovo”, ali da je gotovo sigurno da će joj se onesvjestiti bude li na porođaju.

Onda je rekao Maji da pošto ga je doktorka obradovala sa vješću o dvoje djece i pošto je na njih potrošila vremena kao na dvije trudnice, red je da je i časte. Maja se složila pa su tako častili doktorku.

Izašavši na vazduh on je došao sebi. Cijelo vrijeme je držao Maju za ruku, prstiju čvrsto isprepletenih sa njenima. Nekad bi stali na ulici, zagrlila bi ga, i on nju. Nešto predivno im se desilo u životu, zavoljeli su se i sad su čekali djecu koju su željeli.

Proveli su dan u Podgorici, ručali, šetali, navikavali se na novost u svojim životima. Opet su došli u apartman kad je Mara otišla. Srećom, danas je zvala Maju da treba nešto obaviti pa će krenuti ranije, da se ne čudi što je nema. I oni su onda iza ručka odmah krenuli za Herceg Novi.

Malo su se odmorili i složili su se da zovu zajedno Lejlu.

Lejla je vidjela da je Maja zove. Kad je upalila Skajp, prvo je vidjela brata i zaprepasti se. Pitala je gdje su. On joj reče da je juče doletio kod Maje i da imaju nešto zajedno da joj kažu. Lejla je vrisnula.

- Da nije ... - zastala je u pola pitanja.

- Jeste, seko, postaćeš tetka, saznali smo to danas jer smo išli na pregled – reče joj brat.

Lejla je plakala, smijala se, čestitala im. Bila je presrećna. Pohvalila je brata u šali da je pravi “majstor”, kako je uspio iz prve da napravi bebu.

- Bebe – ispravi je on.

- Bebe? –njoj nije bilo odmah jasno.

- Blizanci su Lejla – reče joj brat raznježeno.

- Aaaa – opet je vrisnula ona. Ma ti nevjerovatna ženo! Stvarno si nevjerovatna! Ma kako da te sad zagrlim. Ma, Filipe zagrlji je umjesto mene, molim te... Lejla je jecala ganuta. Napokon je njen osjetljivi brat dočekao svoju sreću. Svakim svojim postupkom ova nevjerovatna žena je pokazivala koliko ga voli i čuva.

Poslije su se smijale ona i Maja kao dvije sestre.

Razumjele su se, Lejla je Maji odala priznanje za sve što je učinila za njenog brata.

- A da je bio strpljiv, i da nije navalio odmah da mi napravi dijete pa da sam još mjesec, dva uzimala vitamine prije trudnoće možda bi onda nosila četvorke – sad je Maja bila u elementu.

On je gledao zbunjeno čas jednu, čas drugu.

- Trudna si sa blizancima zbog vitamina? – upita zbunjen.

Na to su njih dvije odvalile od smijeha.

Nakon toga su otišli na spavanje umorni ali presrećni. Filip nije ništa forsirao, smatrao je da im je današnji dan bio nevjerovatan ali i naporan i da treba da se odmore, posebno ona.

Ali ujutro kad se probudila i ugledala ga sretan osmijeh joj zasja na licu. Kad se sagnuo da je poljubi, ona ga zagrlila ne puštajući ga od sebe. On shvati da je raspoložena da se vole. I tako sretni zaplove u svoj svijet.

Bio je petak, Mara je došla ne sluteći da na spratu, u Majinom krevetu spava “stranac”...

Maja je prva sišla i pozdravila Maru ujutro kad su ustali. Dok je Mara razgovarala sa komšijama preko puta, Maja to iskoristi i izvede Filipa iz kuće. On se smijao, rekavši da izgleda kao da im je sedamnaest godina pa samo očekuje da ga djevojčin otac pojuri puškom dok iskače kroz prozor.

Maja mu na to prizna da će mu biti deset puta gore ako ga dovati Mara i krene ispitivati nego da ga njen otac juri puškom.

Filip je trebao čekati ispred kuće, rekla mu je da će doći za desetak minuta. Ali kad se popela u stan zazvoni fiksni telefon. Tetka je zvala. I Maja nije nikako mogla da je se riješi. Već je prošlo dvadesetak minuta a ona nije dolazila. Filip se zabrinuo. Vratio se do kapije, pokušavajući da vidi ide li Maja.

A Mara se upravo vraćala u kuću nakon partije razgovora sa prvim komšijama. I spazila nekog na kapiji. Nije čula da se zvono oglasilo.

Pitala se zašto Maja nije otvorila ako je čula zvono. Uputi se ona prema kapiji. Neki mlađi muškarac stojao je leđima okrenut kapiji.

- Dobar dan, trebate nekoga? – poviče Mara već sa pola prilaznog puta.

Filip nije sad znao šta da radi. Mara ga je mogla prepoznati. Ko zna šta će Maja reći.

- Dobar dan – reče Filip ljubazno, na vrlo dobrom srpskom jeziku.

Mara još nije bila dogejala do kapije kad Filip vidje da Maja trči od kuće.

-Teta Maro, teta Maro, ja ću, ja ću, ne morate Vi... - trčala je Maja kao da je neko goni, rukama mašući i pokušavajući da zaustavi Maru.

Mara srećom stade, vidjevši da se ona spremila i krenula u grad.

- A dobro, dobro, ti si već krenula u grad. Vidi ti šta čovjek hoće – mirno joj reče Mara ništa ne sumnjajući.

Maja je brže bolje pozdravi i istrča kroz kapiju vukući Filipa koji se smijao njenoj unezvornosti. Kad su malo odmakli , on je uzme za ruku i povuče bliže k sebi.

Ona se okretala bojeći se da su još uvijek u Marinu vidokrugu, sa balkona je mogla da ih vidi. Stajali su ispred nekog izloga i “kao” gledali u njega, ali Filip to iskoristi pa je zagrlji oko ramena, nagnuvši se prema njoj i spustivši usne na njene dok je ona “kao” i dalje gledala u izlog. Rekao joj je da ne smije toliko da se uzrujava.

Maja je tek sad došla sebi od panike da Mara ne prepozna Filipa. Nije smjela toliko da se stresira, shvati i sama. Rekla mu je da se zadržala zato što je tetka zvala i nije se mogla nikako izvući, pa onda joj je trebalo još vremena da se spremi.

Ostatak dana su proveli mirno, išli su u grad na doručak, pa u Filipov apartman, ručak su naručili da im donesu a onda kad je Mara otišla prešli su u Majin apartman, ponijevši i Filipove stvari sa sobom.

Nije bilo potrebe da više plaćaju apartman za vikend jer su kod Maje imali slobodno. Mara nije dolazila u subotu i nedjelju. A u ponedjeljak rano ujutro ionako ga je vozila na avion.

Kad su prenijeli stvari ona je otišla po Lolu. Koja je to sreća bila kad je ugledala Filipa, legla mu je na noge i nije htjela da se pomjeri, nije mu dala da mrdne od nje, morao je cijelo veče da se igra s njom.

A u subotu i nedjelju bilo im je kao u raj. Nisu se odvajali. Maja je zaključila da je smršao pa mu je udarila poseban režim prehrane – za trudnice, samo puta dva. On se smijao, pitao zašto on mora jesti kao da je i on trudan i to mora jesti duplo više od nje.

U nedjelju je bio lijep dan pa su ga ona i Lola prijepodne vodile na lagano planinarenje, ručali su u povratku kod Majinih prijatelja koji su držali pansion za goste u jednom mirnom seocetu.

Maja im je često znala poslati ljude za koje je znala da žele mir i domaću hranu. Njemu se jako svidjelo, i jelo ispod sača i kajmak i domaći jednostavni kolači.

Zafrkavao je rekavši joj da bi on za mjesec dana ovakve prehrane dobio deset kila i da je pitanje bi li ga htjela debelog.

Na povratku joj je rekao da ima dva sata da se okupa i obavi što ima, on će da za to vrijeme da se spakuje i spremi Lolu na spavanje a poslije toga idu u krevet i nema izlaska iz kreveta do ujutro kad mora da krene na avion.

I tako su otišli u krevet u sedam uveče. Nisu spavali, voljeli su se, pričali, rječima, očima. Planirali kako dalje. Molila ga je da bude strpljiv, i obećala da će ona paziti na sebe i bebe.

Rano ujutro odvezla ga je na aerodrom. Prvi put ona je bila ta koja je počela da plače. Izvadila se rekavši da ne plače ona nego bebe, nije im pravo što tata ide...

Filipu je bilo nestvarno kad je došao nazad u Pariz. Činilo mu se da je u nepoznatom gradu, sve mu je bilo čudno i strano. Mislio je samo na nju i na bebe, i na dane koje su proveli zajedno, drugo ga ništa nije zanimalo. Stalno je u glavi vrtio te trenutke, od onog kad im je doktorka rekla za bebe pa do nedjelje kad ga je vodila u prirodu i pazila ga i mazila da mu se sad činilo da je to moguće samo u snu a da se nije desilo u stvarnosti. Osjećao je njen grad kao svoj, kao da je tu rođen, a u Parizu se odjednom osjećao kao stranac.

On je nastavio da radi, a jedno pitanje mu je stalno visjelo nad glavom. Kad će se opet vidjeti? Po njihovom planu to je trebalo biti za Božićne i novogodišnje praznike. Iako se to brzo bližilo njemu se činilo nevjerovatno dugo. Prošlo je nedjelju dana od kad se vratio a imao je osjećaj da je prošlo sedam mjeseci a ne sedam dana...

Jedina utjeha mu je bila što su ona i bebe bile dobro.

Nije imala nikakvih problema, a svaki dan mu je bilježila šta se dešava, šta je ona radila i kako su se bebe ponašale. To je bilo njegovo omiljeno štivo za laku noć.

Nekoliko dana od njegovog povratka u Pariz prvi put ga je zvala na posao. On je bio na sastanku a telefon je isključio. Strašno se prestrašio. Onda je vidio da ima i poruka od nje. Srećom u poruci je pisalo da je sve u redu, da ne paniči, da ga je zvala, a kako se nije javio bilo joj je jasno da će se prepasti pa mu sad piše da se javi kad bude mogao ali da ne brine s njom i bebama je sve u redu.

Kad je to pročitao malo se smirio ali nije mogao da se oporavi cijeli dan od tog osjećaja straha. Pitao se šta će mu život ako njoj ili bebama nešto bude...

Odmah ju je zvao, ona mu smirenim glasom reče da je sve u redu ali da ima nešto da mu kaže. Sinoć su je zvali roditelji da dolaze za Novogodišnje praznike do nje. Zet je išao poslovno u Podgoricu pa mu je bilo zgodno da ih poveze.

To ga je opet uzrujalo. Nije znao kakvi su joj roditelji, bojavao se za nju. Vidio je da je pod stresom zbog njihovog dolaska a nije znao kako da joj pomogne. Bio je nemoćan. Ostavio je trudnu ženu na milost i nemilost drugima.

Nikad u životu nije uradio nešto tako neodgovorno i nepromišljeno. Odgajan je da muški podnosi probleme u životu, da ih rješava a ne da bježi od njih ili ih stvara. A sad je sam stvorio ogromne probleme, i to kome? Najvoljenijoj osobi koju je u životu imao.

Znao je da je hrabra, pozitivna, ali ovo je bio veliki pritisak na nju u tako kratko vrijeme. Najprije je insistirao da dođe k njemu, pa kad je popustila navalio je da zatrudni, pa mu je opet udovoljila a sad je sama morala da se bori sa posljedicama svoje ljubavi prema njemu. Sad im je to zakomplikovalo novi susret, ako ona bude s roditeljima neće moći da se vide za praznike.

Razmišljao je da on odleti Majinim roditeljima u Beograd, da ih presretne i kaže im šta ima da oni ne uznemiravaju nju.

Ali već je bilo kasno, nije mogao stići na vrijeme, dok on dođe gore oni će već krenuti Maji. Ona ga je čvrsto uvjeravala da će sve biti u redu, da se sad čak i veseli tome što će im možda morati reći da je trudna jer nije naučila da ništa krije niti da im mulja.

Maja je shvatila po njegovim pitanjima kuda mu misli idu. Vidjela je da se jako uznemirio. Umjesto da zajedno odluče šta da rade ona shvati da je sad bitnije da smiri njega. On je bio u težem stanju od nje.

Prebacivala je sebi što ga je odmah zvala, trebala je uveče da mu kaže, kad malo razmisli o tome, ali i ona se u prvi tren uspaničila i tako ga, ne razmislivši, nazvala...

- Filipe ne treba da brineš, moji su roditelji divni, posebno otac, njegova sam mezimica i kao što me ti čuvaš tako me čuva i on. Vidjećemo kako će ovo proći, ja ću se paziti, jest malo imam tremu ali nije strašno, već sam se navikla na misao da oni dolaze, prvi trenutak me je iznenadilo ali sad sam se već pripremila.

Njega to malo umiri. Htio je da bude s njom. Bio je u dilemi da li odmah da sjedne na avion. Ona ga je odvrćala govoreći mu da je bolje da ona pripremi teren i da ne trebaju paničiti, nisu djeca pa da se plaše roditelja.

Maju je mučilo pitanje da li su stvarno slučajno odlučili da dođu ili su nešto načuli. Možda od Mare...

Nije htjela da im laže, ali opet nije htjela ni da otkriva sve za sada, nije još planirala da im kaže da je trudna. Bar dok ne navrši četvrti mjesec. Pored toga, uskoro se spremala na put. Bilo je još nekoliko dana do Nove godine, ona je trebala ponovo u Francusku. Sad to nije bilo moguće.

Nije bilo ništa neobično što ona putuje, nikoga to srećom nije čudilo, tako da bar tu nije imala problema. Doduše nije im ni prvi put rekla da ide u Francusku. Mislili su da ide na neku turističku turu po Evropi.

Najviše joj je pomogla Lejla. Ispričala joj je kako je to bilo kad je ona zatrudnjela na studiju i kako joj je majka bila razočarana.

Rekla joj je da je i ona svjesno to uradila jer je željela da se makne od majke i iz te kuće, a pošto su ona i Žan već počeli živjeti srce joj je reklo da nema šta da čeka i da treba da odluče kojim će pravcem u budućnost.

Priznala joj je da se nikad nije pokajala, nego da je sebe milion puta pohvalila zbog te odluke. Ona i Žan su mirno i opušteno napredovali, bili su mladi i neopterećeni skromnim uslovima života, lijepo su se slagali, djeca su im rasla, nisu gubili vrijeme i novac na prazne provode.

Možda da je i ona radila i da još koju godinu nisu imali djecu, stekli bi više, ali ne mnogo jer kad si bez djece izlaziš, provodiš se, trošiš.

Filip im je puno pomogao jer kad su kupili skromnu kućicu na lijepom mjestu i sa lijepim placem po njegovom savjetu, on je napravio nacrt, sredio je i za tri godine su je prodali za veće novce. I ovu kuću im je on namjestio jer se vlasniku žurilo da proda pa su je dobili povoljno.

Gledajući sad svoju generaciju Lejla je smatrala da je ona bar pedeset posto u prednosti pred njima. Mnogi od njenih poznanika su razvedeni, mnogi nisu ni udati ni oženjeni, većina nema još djecu, a već su svi puni pogrešnih odluka u životu i nezadovoljni.

Smatrala je da su tako ona i Filip došli do tačke kad su sazreli i donijeli odluku koja ih je usrećivala i koja im je pokazala smijer u budućnosti. A to je bio trenutak kad su odlučili da žele djecu bez obzira na Filipov razvod. I da zbog toga, kako je bila hrabra do sada bude i dalje, i da se neustrašivo bori za svoju djecu i svog muškarca.

Maja joj je poslala milion poljubaca od beba i nje. Jako ju je utješila i umirila.

Noć prije dolaska roditelja natjerala je sebe da misli samo o bebama, i tako da se smiri. Milovala je stomak i pričala bebama o djedu, baki, tati. Pričala je tako a Lola ju je u čudu gledala..

POGLAVLJE 9.

Maja se pitala koliko da im kaže? Hoće li prepoznati da je trudna? Da im odmah prizna sve? A šta da kaže njemu? I ovako ju je zivkao svaki čas, bio je polulud od brige kako će ona podnijeti susret sa roditeljima.

Svi su već oko nje postali sumnjičavi, ko je toliko zove. Teta Mara je bila najbliže istini. Rekla joj je da je ona dumajući (razmišljajući) došla do zaključka da je onaj stranac što je zaljubljen u nju sigurno stalno zivka i ne ostavlja na miru. I da ona to krije i neće da kaže da je on.

A sve zbog toga što se prije nekoliko dana dok je Maja pričala s njim pojavila kod nje u stanu.

On i Maja su razgovarali, dok je ona govorila po njegu zaključila da on gleda nešto iza nje i da se ućutao. Okrenula se i vidjela Maru kako je izbečila oči i zinula gledajući u njega.

Onda je mumlajući nešto nerazumljivo uperila prst u njega i dogejala do kompjutera da provjeri. Uzela je naočale pozamašne dioptrije koje su joj visile oko vrata, natakla ih, i šokirala se...

- Aaaa – graknula je, to je on, to je on!!!

Maja i Filip su se jedva suzdržavali od smijeha.

- Ko to on, teta Maro? Ovo je jedan gost iz vile - trudila se Maja...

- Ma kakav gost! Zatreskan je u tebe vidi se na kilometar – uspuvala se ona ljutito. Vidiš da te “jede” očima! – odreže bijesno Maji sve tresući glavom.

Nju su našli da zafrkavaju... Odjednom se lupi po čelu.

- Sad mi je došlo ko je! Pa to je onaj stranac od ljetos što te jurio u šest ujutro. Pa on je bio i na kapiji prije nekoliko dana! Uff..uff...uff, ma kako nisam povezala! – ljutila se Mara na sebe. Ali rekao mi je dobar dan na “naškom” zato me zbunio. Aaa, sad sam te upecala fićfiriću jedan!

- Ali teta Maro... - pokušala je Maja da prekine kanonadu.

- Dosta Majo! – naredi Mara strogo. Nemojte vi meni mutiti, nisam se ja juče rodila, gledaš i ti njega milo, nije ti mrzak! Sva kreneš da se “gnijezdiš” kad ga vidiš, ko da ćeš snesti jaje!

Maja više nije mogla da izdrži navalu smijeha...

A Mara se nagnula “nad njega”, zamalo da uđe u kompjuter.

- Slušaj ti mene, mali – ljutito mu reče prijeteći mu prstom – teško tebi ako nešto mutiš. Samo takni Maju pa ćeš imati posla sa mnom!

On nije razumio pa je razgoračenih očiju gledao u ljutitu ženu.

- Maja? – on na kraju tirade nesigurno upita. Vidio je da mu ona nešto prijeti ali nije znao šta se dešava, vidio je da se Maja savija od smijeha. Njemu niko ništa nije objašnjavao.

Mara se okrenu ni ne pozdravivši ih, i odmaršira valjajući kao tanker po uzburkanom moru.

Maja nije mogla od smijeha da mu prevede šta mu je žena poručila, bar je shvatio da je zabavno jer se ona smijala, ali nije mogao da shvati zašto je žena ljuta na njega. Prepoznao je da je to Mara, ona žena koja ga je dočekala na kapiji kad je tražio Maju. Ali zašto se ljutila nije mogao da poveže.

Onda mu je prevela šta je Mara rekla. On je pitao šta će biti s njim kad sazna da joj je napravio djecu. Maja se smijala i rekla mu šta ih je pravio kad se boji Mare, ko mu je kriv, nek se sad sam vadi.

Poslije je Maja rekla Lejli kako ga je “oprala” Mara. Obje su se smijale, a Lejla je komentarisala da njen brat voli da skače iz vatre u vatru. Kako će se sad izvaditi ispred njene porodice, još kad saznaju da mu je trudna.

Pitala se hoće li majka išta primjetiti. Za sada Maja nije imala neke izražene simptome trudnoće, osim što nije pila kafu, sve je teklo dosta mirno, ali s obzirom da su bili blizanci biće teže sakriti da je trudna.

Znala je da mora da pazi zbog njega, pa zbog njih, ali je ipak odlučila da se ne sikira nego da se čuva.

Htjela je samo da ga fino predstavi svojim roditeljima, ako izabere loš trenutak biće poslije jako teško ispraviti to.

Ali nije imala vremena da pripremi teren. Roditelji su stigli, Maja je morala otići u grad i nije stigla da ih dočeka.

Ali ih je dočekala Mara...

I fino im podnijela izvještaj o Maji. Nahvalila ju je da je divna, vrijedna, pametna, mirna, da bi mogla da bira za koga da se uda, ali "ima neki stranac što je zapeo za nju, jeste dosta zgodan mora se reći, non stop je zove i razgovaraju preko "one sprave". Prvi put ga je vidjela ljetos u šest ujutro, a ima nekoliko dana opet je došao. Ne daje Maji mira, a ona baš ljubazna prema njemu. Izgleda da joj je kupio i prsten, jer Maja neće da kaže odakle joj, a skup je da bi se za njega mogla kupiti manji stan vidjela je ona da su to neki brilijanti i dijamanti i ko zna šta još"...

I tako Maja nije morala ništa da objašnjava. A kad ju je s vrata vidjela majka, Maja joj nije stigla reći ni dobar dan, majka je šokirano izlanula: "Maja! Pa ti si trudna!"

Otac je gledao čas u jednu, čas u drugu. Ništa mu nije bilo jasno. A onda se sjeti... Marin stranac!

Bio je petak i on je išao kod sestre. Maja mu je rekla kad svi budu zajedno da će im ispričati šta je bilo. Kad je poslije pričala njemu, Lejli i Žanu oni su se toliko smijali da niko nije mogao da kaže nijednu suvislu riječ do kraja od navale smijeha.

Uzdišući im je objasnila da je Mara preduhitrila i rekla starcima da je jedan stranac juri i ne pušta na miru, da joj je kupio prsten za koji može kupiti manji stan, i još uz to da nije stigla reći ni dobar dan a majka joj je pred svima rekla da je trudna, a na to joj se otac skoro onesvjestio govoreći ošamućeno da je za sve kriv "Marin stranac".

I tako u roku od pola časa, cijeli Herceg Novi znao da je trudna.

Mučilo ju je da li je prsten stvarno tako vrijedan. Nju niko ništa nije pitao, pa je mislila da je sve u redu, a ispada da su komentarisali njoj iza leđa. Pitala je njega koliko je platio prsten.

On i sestra su se tajanstveno pogledali i nasmiješili. Rekao je da to nije važno, da je bio sretan što je našao ono što je smatrao da je dostojno nje. Ona je uporno pitala koliko je to “dostojno”, jer je to sad muči. Rekla mu je da je nekidan zaboravila prsten dok je polijevala baštu, da su joj ga našla djeca od komšije kraj česme i donijela.

Da je znala da je toliko vrijedan šlog bi je strefio kad je vidjela da ga nema na ruci. On joj nježno reče da nema ništa na svijetu što je vrijednije od nje. I nije htio dalje na tu temu.

Dva, tri mjeseca kasnije kad su kupovali nećakinji zlatnu narukvicu za rođendan, zlatar ju je odjednom uzeo za ruku diveći se njenom prstenu. Odmah je pogodio da nije kupljen ovdje i da je jako vrijedan.

Nju je to rasrdilo, kad je došla kući nazvala je Lejlu i rekla joj da mora sve da joj objasni oko prstena, inače će da poludi od sviju. Lejla se smijala i rekla joj kako su se stvari odvijale.

Jedan dan on joj je poslao slike dva prstena na telefon, i pitao je koji da uzme. Ona je rekla da ne zna Majin ukus i da će provjeriti prvo s njom. Filip se složio i onda je ona njoj, ako se sjeća pokazivala svoju ogrlicu da “ocijeni” koja je ljepša, a Maja se tad sjeti tog razgovora.

Ona nije znala puno o nakitu i nije je to baš interesovalo. Nije ga puno nosila. Kad joj je Lejla zatražila savjet, saopštila joj je da se ona ne razumije u nakit i da nema pojma koji je vrijedniji niti od čega je napravljen.

Tada je Lejla shvatila da je ona jednostavna kao što je bila i u drugim stvarima i rekla je bratu da ne kupuje neki koji će se puno isticati, nego neki diskretniji jer Maja se ne razumije u nakit i ako joj kupi nešto skupo biće opterećena s tim.

I tako je on odabrao onaj Majin prsten a ne onaj glamurozniji koji je bio još skuplji od Majinog. A što se tiče cijene stvarno je bio skup za Majina shvatanja. Maja je vrtjela glavom, nije imala pojma da će nastati takva fama oko jednog prstena.

Rekla je Lejli da je ispočetka razmišljala da kaže kako ga je dobila od roditelja, ali da joj se nekako nije dalo muljati. A ove su bile namazane svim mastima, i odmah shvatile da je vrijedan, i da takav prsten poklanja samo muškarac ženi. Ali nijedna od žena koje su je pitale za prsten, nije rekla nikakav komentar pa je Maja naivno mislila da je sve u redu.

A one su je ogovarale po Herceg Novom i već znale da ima muškarca koji je voli. Rekla je Lejli da će joj Filip platiti za ovo, namjerno ju je poslao ovako naivnu među hijene.

Znao je čim druge žene vide prsten da će shvatiti poruku da nekome pripada.

Lejla se smijala i rekla da ne krivi njega za to jer muškarci tako ne razmišljaju, on je htio da njoj pokloni nešto najljepše.

Da pokaže njoj, a ne drugima koliko mu je važna. Na to se Maja pokunji i shvati da je Lejla u pravu, on je jadan samo htio da joj pokaže koliko je voli.

Rekla je Lejli da je napokon priča o prstenu završena i da ga voli bez obzira na veličinu prstena, a kad ga je već on odabrao ona će ga s ponosom nositi.

Njemu je rekla da ne brine da je sve dobro prošlo, da im je lijepo objasnila, da joj je otac dosta zadovoljan objašnjenjem.

On je bio tužan, želio je da bude s njom u ovim trenucima. Maja ga je tješila da je ovo prošlo mnogo bolje nego su se nadali. Uspjeli su na brzinu riješiti da bar ne mora kriti od staraca i da joj oni sad mogu pomoći. On je želio da doleti da ih vidi dok su tu. I Lejla ga je podržavala. Maja im je rekla da će razmisliti i razgovarati sa ocem pa da će vidjeti.

Njen otac je bio realan i pametan čovjek od koga je Maja skoro sve naslijedila. Bila je u dušu ista kao on, imali su isti smisao za humor, pamet, dobrotu prema ljudima. Njemu je Maja rekla kakva je situacija, i da Filip želi da dođe dok su oni tu da ih vidi.

Rekla mu je za rastavu i da ona nema veze s tim, da je to krenulo prije nje. To mu nije bilo drago, posebno što će imati dijete prije nego riješe situaciju.

Iskreno mu je priznala da su svaki dan stariji, da ne mogu čekati toliko, jer možda će to potrajati i da je i ona željela dijete. Maja je nekako shvatila da je oca posebno raznježilo što nosi blizance.

Lejla je bila za to da oni sjednu na prvi avion i dođu k njima. Namjeravala je i ona doći s bratom i mužem. Maja i otac su sesložili.

I tako su u subotu oko dva popodne otišli po njih na aerodrom. U utorak su mislili krenuti nazad za Francusku.

Majin otac je odmah primjetio crnokosog čovjeka kako intenzivno gleda prema njima. Bio je dosta zgodan, u odijelu i svijetlo ljubačastoj košulji. Ocijenio je da će mu ovaj zet biti dostojan kćeri.

Odgovarali su jedno drugom, ovaj je bio miran, stabilan i ozbiljan, vidjelo se već po njegovom stavu. Crnokosa žena s njim je mahnula Maji i ona njoj.

Vidio je da zet ne skida pogled s Maje, njega je samo okrznuo pogledom ali dok su im dolazili u susret samo je gledao u nju. Maja je očito donijela odluku da kulturno poljubi njega u obraz, onda Lejlu srdačno, i na kraju Žana.

Onda je predstavila Filipa ocu, rukovali su se i poljubili a onda je upoznao Lejlu i Žana. Pričali su engleski, Maja mu je prevodila.

Vidio je da je Filip diskretno iskoristio priliku dok su išli da preuzmu prtljag da uzme Maju za ruku. Maja se trudila biti pristojna, da se niko ne osjeća zapostavljen pa je vodila konverzaciju.

Slavko ode po kola rekavši njima da ga sačekaju ispred, a ujedno je kćeri htio dati priliku da se pozdravi na miru s njima. Dok je odmicao, vidio je da je Filip već šćepao Maju i da je strasno ljubi i da ga je ona obgrlila oko vrata odgovarajući mu. Osjećao je neki mir u srcu, zet je ovaj put bio pravi...

Čim se malo udaljio, Filip joj stisnu jače ruku i povuče je k sebi. Ona je gledala gdje joj je otac da ih ne vidi.

Šaputao joj je nježne riječi i ljubio je, pitao kako su bebe, je li joj ovo stresno, bojao se za nju, strašno mu je nedostajala. Lejla i Žan su stajali sa strane raznježeni njihovom ljubavi.

Maja je povukla Filipa k njima, nije htjela da se osjećaju izdvojeno, jer napokon oni su bili itekako umješani u njihovu ljubav. Rekla je Lejli da je jako srećna što je došla k njoj. Smatrala je da je Filip imao dosta sreće jer ona nosi blizance, a u porodici njene majke je to nasljedno pa se otac jako raznježio zbog toga.

Još jednom je toplo zagrlila Lejlu, srećna što je opet vidi. Lejla ju je pomilovala po stomaku pitala kako su joj nećaci. Maja se smijala.

- Ako je suditi po ovom do sada, samozatajni su kao otac! Samo čekam kad će krenuti da prave dar mar.

Djeca kao da su znala da im je otac kao podrška stigao, odmah su se sutra javili.

Sutra je Maja otkrila da je luda za lignjama, koje inače nije voljela.

Otac ju je začuđeno gledao dok je uzimala lignje čim bi ih skinuo sa žara. Jela ih je tako vruće i bez ičega. Pojela je sama skoro pola kila.

Filip je vidio da Majin otac začuđeno gleda u kćer pa je pitao Maju zašto joj se otac čudi. To je bio drugi znak promjena u trudnoći, jer kafu već nije pila.

Na kapiji su prvo ugledali Lolu. Ona veselo zalaja i potrči k njima. Filip se malo sakrio da je iznenadi. Maja, otac i Lejla su išli prvi, ona ih veselo pozdravi njuškajući ih dok su ulazili kapijom a onda se pojavi Filip...

Kad ga je vidjela Lola je četiri puta glasno zalajala i onda počela da cvili da je izgledalo kao da jeca. Bacila se na njega svom snagom, on se smijao i dočekao je u zagrljaj, cvilila je i lizala ga dahćući da su je svi gledali iznenađeno.

I on bi odmah čim bi vidio Lolu pokazao onu svoju najosjetljiviju stranu. Dozvolio joj je da ga svega izliže, nježno je ljubio i milovao šapućući joj Lola, moja Lola. Slavko je sad vidio da mu je kćer rekla istinu da ih je Lola spojila. Očito je obožavala zeta.

Kako je stigao, dok nije pošao više se nije odvajala od njega, gledajući ga sa blesavim obožavanjem. A on bi joj pričao, pokazivao Majin stomak, rekao da mora da pazi na nju da su tu sad i njihove bebe. Od subote do utorka bili su nerazdvojni. Vidjeli su i Lejla i ostali da pas prosto terapijski utiče na Filipa. Kao da ga je liječio i opuštao.

U kući je bilo šest apartmana, dva su pripadala Majinom ocu, dva stricu i dva tetki. To je bilo njihovo porodično naslijeđe koje su oni proširili i popravili. Maji je bilo nekako nezgodno da odvede Filipa u svoj apartman, stidjela se pred ocem.

Njega samo što nije strefio šlog kad mu je rekla da neće spavati zajedno, ali je muški odlučio da to podnese i da napravi šta god treba da je ne dovede u nezgodnu situaciju pred ocem.

U jedan apartman su stavili Lejlu i Žana, u drugi Filipa, u trećem su bili Majini roditelji a četvrti je bio Majin. Ostala dva su bila slobodna, u prizemlju je bio i veliki dnevni boravak sa trpezarijom, kuhinja, ostavom...

Slavko je nosio stvari, a pomagao mu je Filip.

Kad je čuo da će Filip biti u Limun (tako su zvali zbog boje zidova) apartmanu, Slavko je za trenutak podigao obrve. Izgleda da Maja i zet neće zajedno spavati. Shvatio je da je kćeri neugodno da budu u istom apartmanu pred svima njima, pa ga je smjestila u drugi. Izgleda da se on s tim pomirio. To mu se svidjelo, ozbiljno je odlučio da istrpi sve što treba da zasluži njegovo povjerenje. Tada je odlučio da pomogne zetu...

Kad su se popeli gore, on otvori jedna vrata i reče da je to za Lejlu i Žana. Filip shvati da tu treba ostaviti sestrine stvari. Ostao je još njegov kofer. On ga povede k Majinom apartmanu. Kad su ušli, Filip je zbunjeno pogledao u Slavka.

- Maja... – zbunjeno reče.

Slavko mirno klimne glavom sa smješkom i odnese Filipov kofer u Majinu spavaću sobu. Filip ga je čekao u dnevnoj ne shvatajući još. On ga pogleda i reče:

- Maja, Filip i bebe – osmjehnuvši se šeretski. Kćer je imala njegov smisao za humor, pa ako je razumio Maju razumjeće i njega.

Onda vidi da je zet shvatio. Srećan i zahvalan osmijeh mu zasja na licu. Nježno potapša tasta po leđima i shvati da je on druga Maja i da ga je nemoguće nevoljeti. Dolje su se vratili sa svojom tajnom i novom bliskošću.

Majka joj je bila vesela i stroga. Shvatio je da dosta traži od Maje, jer je Maja stalno trčkarala tamo, ovamo.

To ga je brinulo, bila je trudna, nije bilo vrijeme da služi goste. Rekao je Maji da on hoće pomoći a da ona treba da odmori.

Pitao je gdje je Mara da pomogne njenoj majci, a Mara je imala slobodno vikendom kad nije bila sezona, pa je predložio da svi zajedno odu u restoran a ne da se one muče kuvati.

Lejla i Žan su otišli prošetati, Maja im je dala telefon da je zovu kad hoće da se vrate.

Slavko je vidio da je zet nešto zabrinut pa je pitao Maju šta ga muči. Maja reče da se brine oko spreme, da se ona ne umori, pa je predložio da iziđu u restoran.

Slavko se složio da odu do jedne poznate konobe, i da bi to bilo najbolje rješenje za večeru. Da ih malo izvedu a da ona i Filip mogu da se vrate ranije. I da bi bilo pametno da Maja pozove nekog od svojih prijatelja, koji pričaju engleski da im bude interesantnije.

Tako i urade... Maja pozove Branku i njenog muža objasnivši im situaciju. Iznenadila ih je viješću, a Filipu je rekla da će upoznati ženu čija je vila u koju ga je vodila. I tako su imali kasniji ručak, a na večeru neće ići prije devet sati. Do polaska na večeru su odmarali po naređenju njenog oca.

Maja je krenula u svoj apartman, i Filip je krenuo za njom. Njoj je to bilo u redu, sve dok nije shvatila da mu je kofer u njenoj spavaćoj sobi. On se smješкао čekajući njenu reakciju. Vidio je da je na mucu, da je željela da ostane.

Nježno joj prizna da je tako odlučio njen otac, lično i personalno, da njega nije pitao nego mu je rekao “Maja, Filip, bebe”. Maja je sva pocrvenila zbog toga. Pa kad se već otac složio...

Bojala se da ih neko ne bi tražio, pa ih zatekao, zato su samo ležali zagrljeni, milujući se, dodirivao je njen stomak, ljubio je. Bio je presretan što su zajedno pa je za sada i ovo bilo u redu.

Međutim, svi su bili uviđavni, niko ih nije ometao a Maja je tako opuštena zaspala. On nije mogao spavati, razmišljajući o svemu, stvari su se lijepo razvijale. Vidio je Majinog oca na staklenoj verandi, kako se zaljubio u njegovu kćer, tako se zaljubio izgleda i u njega. I s njim se razumio bez riječi kao s njom. Bila je sva na oca. Odlučio je da siđe do njega.

Slavko ga je primjetio i upita gdje je Maja, a on pokaže da spava. Onda odluči da povede zeta u vinski podrum.

Tamo su se zadržali isprobavajući vina. Pridružili su im se Lejla i Žan a stigla je i Branka s mužem.

Pošto su oni pričali engleski sve je dalje išlo lakše, Maja je još spavala. Fino su na terasi uživali, slušali more, pijuckali vino, jeli kolače, pili kafu. Branka je prevodila, odgovarala na pitanja... Filip joj je ponudio ako bude prodavala vilu da im kaže.

Branka ga je zafrkavala, pitajući jesu li “šta radili” u njenoj vili, ako jesu da im naplati. A pošto su sad zajedno, ako žele “častiće ih besplatnim boravkom u vili”.

Filip i Lejla su se smijali Brankinim nestašlucima, on je rekao da su tad bili stranci, i da su samo bili na terasi. Na to se Branka smijala, govoreći da je Maja uvijek bila spora i da bi kasno shvatila kad joj se neko udvara.

Probudivši se, Maja je vidjela da ga nema u sobi, za trenutak se prepala da je sve samo san. A onda ih je vidjela i čula kako razgovaraju na osvjetljenoj verandi.

Sišla je, pozdravila Branku i muža. Ona ju je ljubopitljivo zafrkavala kako joj je odjednom iskočio Francuz.

Filip je vidio da crveni i gleda u njega, shvatio je da je prijateljica zadirkuje. Pa da malo podgrije atmosferu povuče Maju nježno za ruku da sjedne do njega, skoro njemu u krilo držeći je oko pasa da ne pobjegne. Svi su smijali, pa i njih dvoje, jer su znali da ovo moraju da istrpe.

Filip je tražio od Maje da ako mogu pozovu njenu sestru, pitao je je li blizu može li doći. Želio je da se upoznaju. Uveče su svi zajedno poredani oko kompjutera zvali Zoricu. Ona je pričala s njima engleski što im je puno olakšalo konverzaciju.

Filip je gurkao Maju da je pita da dođe da će joj oni kupiti kartu. Ona mu reče da ona ima para da ne treba da joj oni kupuju ali da ne zna ima li kome ostaviti djecu.

Ipak, Zorica je pristala sutra u jedan popodne da sjedne na avion da dođe da ih vidi, djeca će biti sa svekrom i svekrvom a ona će se vratiti sa mužem u ponedjeljak.

Poslije su izašli u grad, večerali, oni su ostali da uživaju u muzici, a Filip i Maja su krenuli kući.

U kući su bili sami, ionako im niko nije trebao. Voljeli su se do jutra. Filip je bio presretan što mu se opet pružila prilika da je vidi, jako ga je mučilo kad će biti njihov idući susret, pogotovo od kad je saznao da joj roditelji dolaze u posjetu i da ona zbog toga ne može k njemu.

Strašno je teško podnosio što ona ne može doći u Pariz, njegov mozak i srce to nisu prihvatili. Želio je da je uz njega, da su zajedno sa svojim bebicama.

I tako su upoznali i Majinu sestru, bila je drugačija od Maje, nije imala njen smisao za humor, više je ličila na majku, realna, uzdržana. Filipu je bilo lakše da njoj kaže neke stvari jer nije htjeo da ih Maja čuje.

U nedjelju uveče ,dok je Maja otišla da se javi na telefon, on je zamolio Zoricu da popričaju sa njenim ocem a da ona prevodi.

Priznao mu je da je voli jako, da je spreman sve učiniti za nju i djecu, ako nikako ne bude išlo da ona može uskoro k njemu da će on kupiti kuću i doći k njoj.

U koverat je stavio novac za Maju, i zamolio ih da joj ni slučajno ne kažu, a ako vide da joj treba da joj daju.

Iako ga je Slavko uvjeravao da to nije potrebno on ga je molio da on to preuzme na sebe, da mu bar malo olakša što Maju ostavlja u ovakvoj situaciji. Reкао je da su u koverti još neki papiri, da ih ne treba dirati za sada samo neka ih čuva.

U slučaju da do Majinog porođaja on ne bude sredio situaciju u Francuskoj, da Maja može doći k njemu, onda će kupiti kuću u Herceg Novom i preseliti se on k njoj.

Slavko je shvatio zetove muke i da hoće da obezbjedi svoju ženu i djecu. Vidio je da mu je sestra upoznata s tim i da se slaže.

Zahvalio se Zorici i izvinio što je inzistirao da dođe ali da nije mogao da kaže ovo pred nekim ko nije član porodice pa nije znao drugačije kako to da uradi.

Na kraju imao je poklon za Zoricu i Majinu majku ali je smijući se rekao da ne kažu Maji dok on ne ode.

Neće da rizikuje da se naljuti na njega i da ga kazni. Svakoj je kupio komplet, ogrlicu, narukvicu i minđuše ali različite izrade i materijala. Znao je da Maja šizi na te skupocjene poklone ali nije mogao da dođe praznih ruku a pogotovo što još ništa nije mogao da ponudi njihovoj kćeri koja mu je beskrajno vjerovala i pristala da mu rodi djecu.

Još se sjetio da pita može li kupiti Maji bolji auto, ona je imala neko čudno auto, zvano “Prgavi Jugić”, ljutila se kad je on pokazao nepovjerenje prema njemu.

Na to su svi odvalili od smijeha, rekli su mu da dobro pazi da ga Maja ne čuje. To auto je njen ljubimac i ne bi ga mjenjala ni za kakvu skupu limuzinu.

Slavko ga je umirio da je to mnogo bolji auto od ovih današnjih, i reče šeretski da je Maja s njim pokupila pola stupića na parkinzima po Herceg Novom a da se to na njemu skoro ni ne vidi.

Da je to uradila sa modernim autom odmah bi morala limaru i to bi skupo koštalo.

Filip se pomirio s tim da Maja želi samo taj auto. Još ga je Slavko zafrkavao da će Maja sigurno povesti jugića u Francusku.

U ponedjeljak je stigla u sedam ujutro Mara. I zabava je bila zagarantovana. Maja je upozorila Filipa da Mara treba da stigne i da će vjerovatno opet da ga napadne.

Ovaj put je Filip odlučio da iznenadi Maru i napravi kontranapad. Čekao je blizu jedne magnolije da ugleda Maru na kapiji. Spazivši je da gega prema kući priljubi se uz jednu palmu da ga ne opazi. Kad je skrenula sa staze lijevo prema velikoj terasi, odjednom on izađe i stade ispred nje. Sa najšarmantnijim osmjehom koji je mislio da posjeduje, reče joj na srpskom: - Dobro jutro...

Oni u kući su čuli da je neko vani vrisnuo i svi su potrčali da vide šta se desilo, kad ono Mara mlatara rukama, izgleda da će se skljojati, Filip ispred nje smije se i pokušava da je uzme za ruku da joj pomogne da ne padne.

- Opet ovaj! Opet ovaj! – vrištala je Mara razgoračenih očiju. Ovo čudo još nisam vidjela, ma nema petnaest dana da sam te vidjela, nesrećo jedna, a tebe eto opet! Pa ovo je za poludjeti! Majo!!! Majo!!! – derala se Mara ne dozvoljavajući Filipu da joj pomogne.

Filipu je ovo bilo beskrajno smješno. Oni su se na verandi davili od smijeha. Zorica je prevodila Lejli i Žanu šta Mara govori Filipu.

Mara ugledavši na verandi Slavka pojuri prema njemu udarajući rukama po prsima od silnog šoka.

- Ma ovo još nisam vidjela! Moj Slavko, moj Slavko, pa ovaj stranac nije normalan! Pa kako ćeš mu dati Maju, pa zatvoriće je u kuću i neće joj dati da mrdne, ne odvaja se od nje... Ma od prvog dana samo govori Maja, Maja, Maja... Ko zna u kojoj zemlji živi a meni se čini da je stalno ovdje, zalijepljen za Maju kao taksena marka. Ma nije čudo što joj je napravio djecu, ma toliko ju je zaludio kad se od nje ne odvaja da se ona nije mogla obraniti!

Kuća se tresla od smijeha. Lejla je uspjela dobar dio ovoga da snimi za kasnije.

Za doručkom je cijelo vrijeme poprijeko gledala u Filipa, prigovarajući Maji što nije uzela njenog rođaka koji je lud za Majom a ne Francuza. Kad je Mara čula da je Filip Francuz, lupila se po čelu i rekla:

- Pa zato je on ovakvi, oni su svi nastranu, samo se “vataju” ništa drugo ne rade...

Zorica je sve tiho prevodila Lejli, Žanu i Filipu. Kad je Filip čuo da je Mara htjela Maji uvaliti rođaka, opominjući joj reče: - Maja moja - pokazujući najprije na Maju a onda na sebe.

- Vidi ti njega, kako zna šta govorim, i kako je zajunio da je Maja njegova! Znaš li ti, nesrećo jedna, koliko ima njih koji su zaljubljeni u Maju! Šta ćeš s njima? Dođe mi da im kažem, pa da te dočekaju i srede...

Zorica je opet prevela pa su se opet cijepali od smijeha.

Filip upitno pogleda u Maju kad ču da ima puno ponuda, ona samo odmahnu, da su to bezveznjaci, nježno mu tepajući.

Kad se okrenula k njemu, pomilovala ga i nježno poljubila, Mara uze tavu za ribu i raspali po stolu s njom da su svi poskočili. Gledala je namrgođeno u Maju. Opet je bilo smijanja do suza.

U toku dana je Filip više puta izludio Maru, kad bi ga vidjela da ljubi, grli Maju, da razmjenjuju nježnosti, mumlala bi i pivala vrteći glavom.

Žalila se Majinoj majci da on ne prestaje da “drpa” Maju, da joj je već napravio djecu pa šta još hoće, da će Maja “oslabiti”(smršati) jer joj on ne da mira, da je ljuta sramota koliko se “cmaču”...

Ako bi Mara srela Filipa samog nešto bi mu govorila sto na sat i bečila se na njega, Filip je bio siguran da ga grdi i psuje ali je ništa nije razumio. Za stolom ga je lupila kuvačom po ruci kad je htio da dodirne Maju i naredila mu da sjedne dalje od nje, da ona treba jesti a kako će kad je on stalno pipka.

Vjerovatno bi bilo mnogo teže sve to ispratiti da nije bilo Majine sestre. Ona se smješkala na sve ali je stigla i da prevodi da bi i gosti mogli da uživaju u Marinim napadima na Filipa.

Ta fina atmosfera je dosta uticala da zaborave da oni sutra ide nazad u Francusku. Proslavili su Novu godinu zajedno. Bila je zahvalna Lejli i Žanu na razumjevanju. Ostavili su svoju djecu kod Žanovih roditelja da bi bili s njima. Doduše, djeca su bila sretna što su dobila slobodu. Rekli su Lejli da slobodno još ostanu.

Opet su ih Maja otac odvezli, srdačno se i lijepo pozdravili, ostavivši Maji i Filipu prostora da se sami na miru pozdrave. On reče Maji da mu je bilo predivno, da se toliko opustio da mu je sad mnogo lakše nego kad je dolazio, posebno što zna da će sad na nju paziti roditelji.

POGLAVLJE 10.

Majka i otac su ostali s njom do sredine januara. Trudnoća je proticala mirno. Nakon njihovog odlaska Maja je znala da se treba ozbiljno pripremati za majčinsku ulogu. Iako se stomak još nije vidio, imala je dosta stvari da uradi jer kako bebe budu rasle tako će njena „pokretljivost“ biti manja.

Za sada su ona i Filip dogovorili da Maja kad bude u sedmom mjesecu trudnoće dođe u Francusku. Do tada željela je da bar malo nauči francuski, pošto je „pukla bruka“ i sad su svi znali da je trudna sa Francuzom neće je ispitivati zašto hoće da nauči i taj jezik. Mada su je svi zafrkavali da se ona i ovako bez znanja francuskog dobro „sporazumjela“ sa Francuzom.

Doktorica joj je rekla da treba da ide i na kurs za porodilje, da bi naučila neke vježbe i pravilno disanje. Maji je to opet bio povod za zafrkanciju.

Jedan dan kad su njih dvoje pričali preko kompjutera ona je cijelo vrijeme vježbala pravilno udisanje i izdisanje.

- Šta to radiš? – upita on pomalo zbunjeno. Nije shvatao čemu toliko uzdisanje i „huktanje“.

- Pa vježbam pravilno disanje za porođaj – objasni mu „stručno“.

- Tako ćeš da dišeš kad se budeš porađala? – bio je baš zbunjen. Od koga si to vidjela? – nije bio opet siguran da ga ne zafrkava.

- Jao, Filipeee... – pa gdje ću vidjeti, idem na Kurs za porodilje. Sad prvo učimo teoriju i vježbe za bolju kondiciju, a poslije kad budem u višoj trudnoći učimo tehnike disanja i pripremamo se za porođaj. Kako ću to u Francuskoj, em ću biti kao slonica, em ne razumijem francuski, pa zato bolje da ovdje bar nešto naučim.

- Pazi na sebe, ne znam ko vam to pokazuje, nemoj da ideš ako nisi sigurna da znaju kako to treba. Ja ću zvati Semija i pitati za to – rekao je zabrinuto.

- Zapravo, Filipe, nemoj ništa još govoriti Semiju. Ako mu kažeš šta ti treba onda mu moraš reći i da sam trudna. Bolje nemoj još. Pitaćemo Lejlu, ona sigurno zna, a i može se raspitati – razmišljala je ona bojeći se da se tamo ne pročuje za nju i Filipa.

- Dobro, ti se pazi tamo...

- Ama ne brini, tatice, idem u Školu za trudnice koju organizira naš Dom zdravlja, znači, ljekari i medicinske sestre, nisam se učlanila u karate klub.

- Ovo je pametna ideja, da pitamo Lejlu da nam pomogne, jer na ove kurseve idu i očevi pa bi bilo dobro da i ti nešto naučiš, da ti bude lakše, jer kad dođem tamo u sedmom mjesecu nećemo imati puno vremena za prilagođavanje.

- A ti ideš sama... – srce mu se steglo.

- Sad dolaze samo žene, bez partnera, na ovaj prvi dio, poslije idu i očevi. Mada, da mi je baš vidjeti koliko će ovih naših zatucanih biti na kursu. Koji dođe ne gine mu titula da je šonja, papučar, ženin muž i slabić.

Obično žene vode prijateljice ili nekog od rodbine, tako da neću biti usamljena, nemoj da brineš o tome. Ja ću povesti Branku ili nekoga ko bude htio ići. Bolje da ovdje odradim taj kurs, možda bi i ja pošizila, ako bi išla tamo u Parizu na taj kurs, kad bi vidjela te francuske papučare pa bi ih počela častiti kao ovi naši...

On se opet predao, nije mogao da se ne smije njenim biserima.

A onda je krenula na kurs francuskog... E tu je smijanje bilo zagantovano svaki dan. Em je voljela da se šali, em bi pogrešno izgovorila nešto pa je zabava bila svakodnevna. Ona bi mu prenosila šta je novo učila, a on bi onda vježbao sa njom, uživajući da je gleda tako veselu i lijepu.

Svaki dan je izgledala sve ljepša, Lejla mu je rekla da je to normalno, da tako ide kod dosta trudnica u početnim mjesecima trudnoće. Lejla je poslala neke audio snimke da nadopuni ono što je Maja učila. Ona ih je zafrkavala da izgovaraju neke riječi kao da se dave, ili da tako zvuči njen otac kad hrče...

POGLAVLJE 11.

Sa roditeljima se dogovorila da će doći bar mjesec dana u Beograd, k njima, da mogu da je paze i da ne bude sama dolje. Mada je Maja najviše voljela da ima svoj mir u stančiću, sad je ipak željela da provede vrijeme sa majkom i sestrom.

Sredinom februara otišla je za Beograd sa Lolom.

Pravi razlog njenog dolaska u Beograd bila je njena želja da bude sa nekim bliskim kad se počnu osjećati pokreti beba u stomaku. Nekako je slutila da će joj biti jako teško što Filip nije uz nju da može staviti ruke na stomak i osjetiti svoju djecu, pa je razmišljala da bude blizu svog oca, koga je najviše voljela, da on umjesto Filipa miluje svoje unuke.

Nikom to nije rekla, ni Filipu. Bojala se da bi ga onda jako rastužila i pitanje kako bi reagovao.

Nije znala da se njen otac i Filip redovno čuju i dogovaraju.

Slavko je obećao Filipu da će mu sve što bude u vezi Maje reći, da neće ništa sakriti od njega.

Tek sad kad je bila trudna Maja je razumjela koliko je bila usamljena, ali ona to nikad ranije nije tako doživljavala niti joj je ta samoća teško padala.

Ponekad bi se sjetila da je sama, da nema nikoga da je voli, da nema djecu ali bi se brzo povratila ne želeći da razmišlja o onome što nije mogla da riješi.

Provodeći dane sa roditeljima, koji su sad bili posebno pažljivi prema trudnici, opet je osjetila kako je to imati nekoga ko te voli, ko brine o tebi, ko te nekad i razmazi, daa ti savjet, uradi nešto za tebe...

Filip je isto odgovaralo što nije sama. Bilo mu je neobično na početku jer je navikao da je često zivka. Sad bi se često u kadru pojavio još neko, rijetko je bila sama. Morao je prvo poslati poruku, da vidi može li razgovarati.

Upoznao je i dvije njene prijateljice, još neku rodbinu, i sad je u stvari vidio kako funkcionišu kao porodica. Jako mu se to svidjelo.

Bili su divna porodica koja se lijepo slagala, pokazivali su mnogo ljubavi jedni prema drugima, nije bilo strogoće kao u njegovoj porodici. Majina majka je isto bila “tvrđa”, ali ni blizu kao Matilda, a sve je to nadoknađivao Majin divni otac.

Filip nije znao kako da joj kaže da bi želio da dođe k njoj. Ali Slavko je bio pametan čovjek, osjetio je da Filip želi da bude sa svojom ženom i djecom a da mu je neprijatno da ih pita može li doći. Zato je rekao ženi da treba da na posredan način kažu Maji da ga pozove, a da ne ispadne da se oni mješaju.

Dvije nedjelje nakon Majina dolaska dok se vraćala iz grada sretne oca ispred zgrade kako sa nekim momcima istovara nešto iz kamiona. Čudila se šta se dešava, nisu joj ništa rekli.

- Jesmo li mi nešto kupili ili neko od komšija? – nije joj bilo jasno. Nešto veliko je bilo u kamionu.

- To je krevet za tebe – reče mirno otac.

- Molim? Kakav sad krevet? – čudila se.

- Trudna si, a spavaš na krevetu za curice, pa smo ja i majka odlučili da izbacimo tvoj i Zoričin krevet i da ti ja napravim novi, bračni, pa kad Filip dođe da imate gdje spavati.

- Tata, pa kad će Filip doći ovamo, šta ti pada na pamet... - čudila se Maja, nije da nije željela to, ali bila je svjesna realnosti i da su male šanse za to.

- Kako neće doći? Pa jesi li ga zvala? Jesi li mu rekla da dođe? – pitao je mirno kćer. On je jako dobro osjetio da Filip jako želi da dođe k njima ali čekao je da mu Maja to predloži.

- Pa šta ima da ga zovem, niko mu ne brani, ako hoće da dođe, ali tata on ima posla i ne može svaki čas trčkati k meni... - razmišljala je ona.

- Ti njemu reci, pa nek on odluči kad može da dođe, i naravno pozovi mu i sestru i zeta. Imamo gdje da ih smjestimo i mislim da bi im bilo lijepo s nama.

I tako, kad ju je taj dan zvao vidio je da je soba u neredu i da se nešto dešava.

- Je li vi to nešto preuređujete? – upita Maju kad je vidio kako soba izgleda. Nisi mi ništa rekla da će te uređivati stan. Nemoj ti puno da se naprežeš, molim te. Ako treba uzmite nekog da vam to uradi nemoj da se vi mučite – molio ju je ozbiljno.

- Ama ne preuređujemo ništa, vidiš da je stan kao apoteka, nego mi je otac napravio krevet pa sad izbacujemo ova dva što smo ja i Zorica spavale pa ubacujemo ovaj veliki. Ne brini, to radi tata sam, ne trebam mu ja. Rekao je da nije u redu da kao trudnica spavam na krevetu za djevojčice, da mi treba veći. Da treba da imamo dovoljno mjesta ako i ti dođeš ovamo (to mu je rekla malo ispotiha, oklijevajući, nije bila sigurna ni da to treba da mu govori)...

On se sretno osmjehnuo, gutajući knedle. Napokon mu se učinilo da ga je pomalo stidljivo i uvijeno pozvala da dođe k njoj u Beograd. Bar se nadao da je dobro protumacio njene riječi. Znao je da to treba da zahvali Slavku.

Sutra kad je došao s posla zvao ju je, pretpostavio je da su svi kući, jer je želio da se zahvali Slavku.

Maja je vidjela da je zove na Skajp, i krenula u sobu da priča s njim. Međutim kad mu se javila on joj reče da bi želio da vidi i njenog oca pa se Maja vrati sa tabletom u dnevnu sobu gdje je njen otac gledao neki sport na televiziji.

- Tata, ako nisi zauzet Filip želi da nas vidi sve zajedno - reče mu Maja i sjedne pored oca na naslon njegove fotelje zagrlivši ga.

Filip se nježno osmjehnuo vidjevši ljubav oca i ćerke, pozdravio je Slavka i rekao Maji da mu se zahvaljuje na "posrednom" pozivu u goste, jer da je čekao da ga Maja pozove teško da bi to bilo uskoro...

Slavko se smijao gledajući kćer koja je bila potpuno zbunjena. Pravdala se da nije htjela da ga opterećuje, da se dosta i ovako napatovao zbog nje, da želi da on dođe ali da se boji da mu je to naporno.

- Pitaj ga je li slobodan za Uskršnje praznike, pa ako može mogao bi tad da dođe.

- Ali tata, pa vjerovatno će praznike provesti sa roditeljima i sestrom - dvoumila se Maja da li da mu kaže šta otac predlaže.

Filip je vidio da nešto razgovaraju, da je Maja u dilemi i da je ozbiljna. Čekao je da mu kažu o čemu je riječ.

- Filipe, tata kaže kad budeš imao vremena, ako želiš možeš da dođeš ovdje, k njima u goste... - rekla je oklijevajući i birajući riječi...

- Želim – odmah izjavi on mirno, ozbiljno i napeto čekajući da se ona napokon izjasni i da mu i ona kaže da želi da dođe.

Znao je da je zbog njega pažljiva, da ne želi da ga opterećuje ali on je želio da budu zajedno. Prošlo je dva ipo mjeseca od kad su bili zajedno, bilo je kratko, strašno mu je nedostajala.

Nadao se da će on ići k njoj u Herceg Novi, ali kad je odlučila da ide roditeljima situacija je postala komplikovanija, nije mogao da sam odluči da se ljudima odjednom pojavi na vratima.

Već danima se nadao da će ga ona pozvati, a poziv nikako nije stizao. Napokon ga je spasio Slavko, indirektno saopštavajući kćeri da treba da ga pozove u goste.

- Mogu odmah da dođem Maja – reče joj nježno.

Ona ga je začuđeno gledala. Čudila se kako odmah.

- Maja, ja cijelo vrijeme čekam da mi kažeš da dođem – napokon joj reče.

- Filipe! – sad ju je baš naljutio – pa zašto mi to nisi rekao? Ja neću da te opterećujem, a ti mi tu mutiš umjesto da mi kažeš šta želiš! Baš si me iznervirao sad! – prvi put se ozbiljno naljutila.

Njih dvojica su se smijala, Slavko nije razumio šta govori Filipu ali je vidio da je ljuta pa se smijao, a Filip je napokon odahnuo jer je dobio dugo očekivani poziv od voljene i bio je sretan, iako ju je naljutio, pa se smijao i on.

- Dobro Filipe, shvatila sam poruke, i očevu kad mi je uvalio krevet veličine bazena u sobu, i tvoje “fino francusko prenemaganje”!

Sad ti kažem da možeš da dođeš kad želiš, ovdje su tvoja djeca i ne treba ti ničija dozvola da bi došao k njima. Jesam li sad dovoljno jasna? – ljutito mu je izdeklamovala. Mada, Filipe da si mi sad bliže, najradije bi te kaznila – baš ju je pogodilo što je tako zaobilazio da joj kaže šta želi i osjeća.

- Jesi, jesi, baš si kristalno jasna – smijao se srećno. Evo, čim budem blizu, dozvoliću ti da me kazniš kako god želiš.

- Tata ima ideju da možeš dio praznika za Uskrs da iskoristiš i da dođeš...

- Želim da provedem cijele praznike s tobom, i ja sam isto došao na ideju kao i tvoj otac, a nije ni čudo, jer stalno po kalendaru tražim kad će biti neki praznici da mogu da dođem k tebi.

- A sa roditeljima i Lejlom?

- Njih mogu vidjeti kad hoću, a i kod nas se u kući ne slave ti praznici tako da ništa ne propuštam, a i ti si mi važnija od svih.

- Dobro, još ćemo se ja i ti detaljno dogovoriti, mogu onda i da zakažem pregled kad ti budeš tu da idemo zajedno da vidimo bebice.

- Jedva čekam najdraža, strašno mi nedostajete – reče on tiho i tužno.

- Oh, Filipe, pa ti si skroz neraspoložen – čudila se ona. Pa zašto mi ništa nisi rekao?- pitala ga je nježno.

- Samo mi još fali da tvoji roditelji vide kakav sam “pekmez” pa da zaključe da sam neka tamo plačljiva seka persa koja će njihovoj hrabroj kćeri pasti na grbaču.

- Joooj, Filipe, srećo moja, kako ti samo to može pasti na pamet. Volim te beskrajno, živote moj, nedostaješ mi u svakoj sekundi. I meni i bebama, jedva čekamo da si sa nama - rekla mu je očiju punih suza.

Od tog dana Filip je opet slobodnije pričao, nastavili su normalno kao kad je ona bila u Herceg Novom.

Dogovorili su se za praznike da on dolazi, još je odredio da uzme dva radna dana da bi mogao spojiti što više dana s njom.

I tako svi su ga nestrpljivo čekali u Beogradu, u kući se osjećala neka fina atmosfera, ili se to Maji činilo jer je ona živnula zbog njegovog dolaska.

Tu noć je Maja spavala s majkom a otac u dnevnoj sobi jer je madrac tek trebalo da stigne. Sutradan kad ju je zvao vidio je da sjedi na novom krevetu i isprobava madrac. Smijao se, komentarišući da gdje god dođu čeka ih novi krevet. Pitao je ima li čipke i za ovaj, na što mu je ona odgovorila da ne može da skandalizira roditelje pa da na krevet stavi izazovnu čipku. Na ovom će krevetu dobiti običnu posteljinu.

I onda je svanulo divno, sunčano i hladno jutro. Ona i otac opet su krenuli put aerodroma po Filipa. Kad je došao do njih i pozdravio se s njima, opet Slavko uviđavno reče da on ide po kola da ga oni sačekaju ispred. Nije uspio to ni izgovoriti a njih dvoje su već “davali umjetno disanje jedno drugom”, kako je to Slavko poslije opisao ženi.

Bili su presrećni što su zajedno. Izgledala mu je prekrasno, imala je neku pletenu kapu na svojim kovrdžama i sva je prosto sijala. Rekla mu je da je njegova djeca čine lijepom. Dok su išli u stan zajedno su sjedili na zadnjem sjedištu dok je Slavko mirno vozio i slušao radio. Njima je tih pola sata puno značilo da na miru mogu da se nagledaju jedno drugoga prije nego nastane gužva.

Filip je usput htio da kupe cvijeće Majinoj mami, ali ona nije htjela ni čuti.

Fino su ga dočekali, zajedno su doručkovali, poslije ga je Maja vodila u šetnju pa su se vratili na ručak a poslije ručka su Slavko i Mirjana uviđavno otišli kod “prijatelja na druženje”.

I tako su popode ostali sami. Maji je bilo čudno da rade “ono” u roditeljskom stanu. On se smijao i nije inzistirao kad je vidio da joj je neugodno, ali malo po malo, kako se navikla i oslobodila nakon dva zajednička sata izgleda da je zaboravila gdje su pa je polako, Filipu se činilo “izrazila izvjesne želje”...

Poljubi je da provjeri je li dobro shvatio, ona ga zagrla, ne puštajući od sebe. Znači, dobro je shvatio i sav sretan što mu se umilostivila odlučio da je njemu zadatak da ispuni svaku njenu želju. Skoro tri duga mjeseca bez nje, bez svoje djece, pitao se ponekad od čega je i kako sve to izdrži.

Slavko ih je uviđavno zvao da će se oni zadržati, da oni slobodno odu na spavanje ne čekajući njih. Oni su se smijali Slavkovoju "vidovitosti", jer su već bili u krevetu kad ih je on zvao.

Mislili su da ustanu da ih dočekaju, ali kad je on rekao da ne trebaju onda su odlučili da se sami zabave.

Zaspali su srećni, posebno ona, on od radosti nije mogao još da se opusti stalno gledajući je li ona stvarno pored njega, milovao joj je kosu, lice, stomak dok je spavala a onda je i on utonuo u san.

Ujutro se prva probudila Maja, sinoć su otišli rano u krevet, pa nije stigla da pojede svoju večeru, sad su se djeca bunila da su gladna. On je mirno spavao.

Odluči da samo otrči sebi napraviti doručak i da se vrati u krevet, još je bilo rano za ustajanje, a i nije htjela kad se probudi da je ne nađe pokraj sebe. Fino je nabacala pun tanjir svega i to donijela u krevet, namjestila se i dok je on spavao ona je lagano tamanila doručak.

Filipu se učinilo da čuje neko krckanje. Polako je otvorio oči. Vidio je tanjir pun hrane ispred sebe. Otkud sad to?- čudio se. A onda pogleda prema “gore” i shvati da Maja čisti sve sa tanjira.

Gledao je komično i krenuo da se smije. I ona se smijala kad je vidjela gdje gleda, nudeći ga. On je samo odmahnuo rukom nježno spustivši ruku na njen stomak i rekavši joj da “neka bebe samo papaju” da je njemu još rano. Nisu pričali dok je jela, jer mu se učinilo da je baš “u poslu” pa nije htio da je prekida samo ju je sretno gledao a ona mu se nestašno osmjehivala.

Popio je kafu i doručkovao sa Majinim roditeljima.

Obavijestili su ih da će oni prvo skoknuti do diskonta i da obave što imaju po gradu a onda da su svi zajedno pozvani na ručak kod Zorice. Dok oni ne dođu po njih imali su vremena da budu sami. Javili su se Lejli i Žanu i nastavili da uživaju.

Filipa je ganula Slavkova uviđavnost i želja da im pomogne koliko može. Tako su on i Maja cijelo prijepodne uživali sami sa svojim bebama.

Prije nego su krenuli kod Zorice Filip je dao neke pakete Majinu ocu rekavši da je to za Zoričinu djecu.

Fino su ih dočekali, Zorica je imala veliku kuću sa dvorištem pa su tu pravili roštilj i srneći gulaš. Donji dio je bio uređen kao lovačka koliba jer su oni često imali goste pa je sve već bilo uhodano. Tu su bili do kasno uveče. Slavko i Filip si malo popili pa je natrag vozila Maja.

Dok se Maja spremala za spavanje Filip i Slavko su gledali neku utakmicu, sporazumijevajući se pomoću Slavkovog prevodioca. Kad ga je pozvala da ide da se sprema pružio je ruku da dođe k njemu. Nježno ju je uhvatio za ruku i privukao k sebi.

Stajala je uz njegovu fotelju a on se potapša po nozi gledajući u nju. Maja je zblanuto gledala... Pa je li to on hoće da mu sjedne u krilo? Majin zapanjen pogled susretne očev, Slavku su se već naduli obrazi od prigušenog smijeha.

- Ajde, ajde Majo, zet te zove da mu sjedneš u krilo – sad se smijao otvoreno zafrkavajući zblanutu kćer.

- Vi to mene obojica zafrkavate – puvala je Maja, tobože se ljuteći.

A onda polako sjede voljenom u krilo zagrlivši ga oko vrata. Gledali su se u oči cijelo vrijeme pričajući bez riječi. Nakon nekoliko minuta upita ga hoće li ići na spavanje da je bebama potreban san. Pozdravili su njenog oca i držeći se za ruke pošli na spavanje.

Idući dan su išli na pregled zajedno. Maja je htjela da idu kolima ali je on rekao da je bolje taksijem jer su onda slobodni pa mogu kud žele.

Bili su kod nekog starijeg ljekara kod kojeg je išla i Zorica. On je bio fin i prijatan, rekao je da su bebe dobro, da lijepo napreduju.

Maja odluči da ga pita ono što je mučilo.

-Hoće li se bebe uskoro pomjeriti, znate ono da se vidi. Otac im je tu još nekoliko dana. Nadala sam se da će se oglasiti dok je tata tu...

-To je teško predvidjeti, ali svakako će biti brzo.

Filip je gledao u nju. Vidio je da je nešto htjela od doktora i da nije baš zadovoljna odgovorom. Kad je sreća njegov pogled reče da će mu objasniti kasnije.

Nakon pregleda izišli su malo u šetnju a onda su sjeli u taksu i otišli do Kalemegdana. Dok su šetali on je pogledavao i da čekao da mu objasni šta se dešava i zašto nije zadovoljna.

Zaustavila se, ne puštajući njegovu ruku. On je stao ispred nje gledajući je.

- Znaš da sam već prešla četvrti mjesec trudnoće? – reče mu. Uskoro bi trebalo da se bebe pomjere, znaš ono da me šutnu nogom u stomak... - reče mu šaljivo.

On diže obrve.

- Zašto da te šutiraju? – upita začuđen.

- Filipe one se vrte i namještaju u stomaku, pa kad se okreću onda nožicama udare u stijenke stomaka.

- Aaa too... Sad je Filipu malo postajalo jasnije, ali samo malo, i dalje nije razumio zašto ona nije zadovoljna.

- Sad ću ti reći šta hoću. Htjela sam da se bebe jave dok im je tata ovdje. Da, ako već krenu da me šutiraju da to urade dok si ti tu, pa da im ti zaprijetiš da moraju da paze kako se ponašaju sa majkom... - šaljivo mu reče.

- Hoćeš da ih istučem po guzi? – upita veselo.

- Ne mili, možeš za sada da istučeš samo mene po guzi, nego sam htjela kad se jave da se i ti njima javiš da si tu, da spustiš ruke na stomak kad to urade i da se javiš svojoj djeci... - sad je već bila na rubu suza.

On je nježno zagrlji i ona njega. Stajali su tako zagrljeni bez riječi. Znači, to ju je cijelo vrijeme mučilo. On onda odluči da nema toga što ne bi za nju učinio pa joj reče:

- Znaš šta? Ovako ćemo se dogovoriti...

Ja nemam namjeru da odem dok god ne popričam sa svojom djecom i ne objasnim im da moraju slušati majku.

Ona ga je zbunjeno gledala. Pa to može potrajati, ali jako se nadala da će u idućih nekoliko dana koliko je on još trebao biti tu, i to da se desi.

Filip uopšte nije imao dilemu, ako treba čekaće s njom još i petnaest dana ali je ovakvu neće ostavljati.

- Ako se budemo voljeli svaki dan mislim da će naša djeca napokon shvatiti da im je otac tu - reče joj sugestivno.

Ona se veselo nasmijala na njegov "marketing", rekla mu je da ne laje ker radi sela nego radi sebe...

Sutra se već činilo kao da je Filip s njima godinama. Njen otac je odlučio da ga vodi u svoju radionicu.

A Filip je dao svoju karticu Maji, da povede majku, sestru i djecu i da im svima kupi nešto što žele.

Odmah je htjela da se buni ali on je rekao da neće da čuje.

I tako su one čoporativno otišle švrljati po trgovačkim centrima. Maja je inače ludjela od toga, iako je bila žensko nikako nije voljela šetnje po šoping centrima. Ali danas joj se činilo podnošljivo.

Zoričina kćerka je napokon dobila rolšue, majka nove cipele i maramu, Zorica haljinu a Zoričin sin novi telefon. I za sebe je uspjela naći jako lijepu trudničku haljinu.

Možda haljina i nije bila trudnička ali je kroj bio idealan. Divno joj je stajala. Kupila je ocu prsluk na sniženju, vrlo kvalitetan a Zorici se isto svidio pa su u drugoj boji uzeli i njenom mužu.

Cijelo vrijeme je gledala tražeći nešto za voljenog. U jednom butiku vidi prekrasan džemper u ljubičasto lavanda boji. Već je vidjela da mu košulja slične boje jako lijepo stoji...

Kad je zvala Filipa i pitala treba li da dođe po njega on se smijao i rekao da nema potrebe. Bilo mu je dobro sa njenim ocem, na "plovećoj kućici". Pecali su sa očevim prijateljima a on im je bio potrčko.

Donosio im je pivo, pribor i šta već treba.

Nisu ga zvali imenom, nego "Majin Francuz".

Uveče kad su stigli ona ga je jedva dočekala, rekla mu je da više neće nigdje da ga pusti. Zbog te izjave voljeli su se cijelu noć.

Sutra su otišli do grada da pokupuju još neke sitnice a iduće dane su većinom provodili sami, zajedno. Vodila ga je u jedan prašnjavi i zapušteni antikvarijat gdje je za Lejlinog sina našla strip na francuskom koji je štampan u samo nekoliko primjeraka a donio ga je nečiji otac koji je studirao u Francuskoj davno.

Majini roditelji su gledali da im što manje smetaju. Otac bi otišao da radi u radionici ili bi otišao do prijatelja. Majka bi otišla na pijacu, u trgovinu ili na kafu kod prijateljica ili neke rodbine.

Oni bi doručkovali pa bi ga vodala i pokazivala mu grad i okolinu. Kad je morao nešto da radi onda bi ga pustila u sobu da može mirno da razgovara. Otac mu je montirao radni stol u spavaćoj sobi da mu bude zgodnije.

Napokon, nakon nekoliko dana nadanja, ujutro kad je krenula da napuni sebi tanjir pa da se vrati u krevet odjednom u stomaku osjeti leptiriće. Jedva se osjetilo, ali bebe su bile male, a Maja je bila sigurna da je to to...

Što je mogla mirnije vratila se u krevet. Filip je još spavao okrenut na stranu. Nije znala kako da ga okrene, i da stavi njegove ruke na svoj stomak. Legla je priljubivši se uz njegova leđa i zagrlivši ga. Neke bebe osjete da je njihov tata uz njih. Nakon nekog vremena kad se počeo buditi Filip osjeti da ona leži uz njega, da ga je zagrlila i da ga miluje po leđima.

- Maja? – prošaputao je.

- Mmmm... - javila se.

On se onda okrenu prema njoj. Vidio je da mu se osmjehuje.

- Jesi li se najela? – upita je šaljivo.

- Zašto pitaš moliću lijepo?

- Ako si sita, onda ja imam neke ideje.

- Aaa neee... danas ja imam neke ideje – reče mu pokazujući prstom da obrati pažnju.

- Oho, baš se veselim tvojim idejama – reče obradovan. A kakve su to ideje?

- Moraš nagovoriti svoju djecu da ti se jave.

On je u čudu gledao.

- Jutros sam osjetila treperenje, kao leptiriće u stomaku. Mislim da je to to. Mislim da su se bebe javile mili moj – reče mu nježno.

- Eto sad možeš da im pričaš, da ih miluješ ili... da se volimo – šta bi ti od toga?

- Sve redom, pa šta upali...

Milovao joj je stomak osluškujući, onda je nježno ljubio po stomaku a poslije su se voljeli. I sutra su ponavljali istu proceduru Popodne nisu htjeli nigdje da idu, a otac i majka su otišli u grad da kupe neke stolice za očevu ploveću kućicu koje su vidjeli na akciji.

Oni su gledali neki sport na televiziji. Filip je sjedio na sofi podigavši noge na tabure, a ona je ležala pored njega naslonivši glavu na njegove grudi.

Jednom rukom ju je držao u zagrljaju a drugu je držao na njenom stomaku. Dok je reporter sa televizije urlao da je bio čisti jedanaesterac, da se sudija ogrešio o domaći tim Filip odjednom osjeti neko treperenje pod rukom. I ona je shvatila šta se dešava.

Pogledi im se sretnu, on ju je gledao iznenađeno i upitno. Pitao se šta to bi? A ona mu klimnu glavom, nasmješivši se. To je bilo to... Bebe su se opet javile...

- Tatino najdraže, ko se to javio svome tati – tepao im je Filip nježno na francuskom, iznenađen i očaran onim što se desilo. Sad ju je napokon razumio zašto je toliko željela da se djeca jave dok je on tu.

Grlio ju je u tišini, oboje su bili na rubu suza. Njoj je pao ogroman teret sa srca, Filip je za dva dana trebalo da krene, nikako nije htjela da ga zadržava i napravi mu problem.

Iduća dva dana do njegova polaska još dva puta su se djeca javila, to je nekako još više učvrstilo neku nevidljivu vezu između njih. Kao da su tek sad postali svjesni da su dvoje ljudi koji su stvorili nove male ljude.

Nakon toga, svakim danom bebe su bile aktivnije i češće su se javljale. Maja mu je bilježila, slikala i snimala zanimljive događaje.

Ispratili su Filipa, pa je za nekoliko dana i Maja je sa prijateljima i Lolom krenula za Herceg Novi.

Roditelji su namjeravali da dođu uskoro k njoj, da ne bude sama. Zaželjela se svog stana, bila je mirna i zadovoljna, velika želja da tata bude sa svojim bebama kad se jave joj se ispunila, nakon toga ušla je u novu fazu svog života, ozbiljniju, postala je svjesna da nije samo žena koja voli nego i nečija majka...

Maja se vratila uobičajnim aktivnostima, a Filipu je opet trebalo vrijeme da se navikne da je opet sam, da su mu najdraži daleko.

Velika utjeha mu je bila sestra, smirivala ga je i hrabrila. Samo ih je oboje brinuo Filipov razvod. Lejla je rekla da više ne može da bude galantan, a on se bojavao ako napadne Pilar da se to nekako ne odrazi na Maju i djecu.

Svaki dan nekoliko puta su se čuli, uveče bi mu pokazivala stomak koji je polako rastao, sad je već bila lijepo zaokrugljena. Vodila je i dalje dnevnik tako da je znao kad god su se bebe pomjerile. Opet je isto pitanje visilo u vazduhu, kad će se vidjeti?

Maja se već bila u petom mjesecu trudnoće, u duši se nadao da će ona u ovo vrijeme već biti s njim, ali... Sad je shvatio da je možda bila u pravu i da će morati čekati do sedmog mjeseca da ona dođe. A to mu je izgledalo strašno.

Svaki dan mu je samokontrola bila na ispitu, bilo je dana kad mu je falila samo sekunda da zatvori firmu, sjedne u kola i ode Maji.

Ona ga je molila da bude strpljiv, da ne upropasti sad sve, da mu treba još jako malo da sve uspije riješiti i da budu i oni sretni i zadovoljni. Samo ga je njena moć ubjeđivanja sprečavala da ne napravi nešto impulsivno.

Njena veselost, pozitivnost ga je držala, skoro svaki dan bi ga zasmijavala sa nekim svojim biserima.

POGLAVLJE 12.

Jednog od tih dana Maja je bila u elementu, bio je vikend, Filip je to koristio da radi ali od kuće pa ju je zvao ujutro, pa opet oko podne, pa oko pet. Tih dana kad je bio kući tražio je da joj je Skajp non stop uključen, da ne mora da priča, ali da želi da je gleda.

Maja je poslije ručka prilegla, probudila se malo prije pet. On je nježno gledao kako spava, duša ga je boljela što ne spava u njegovom krevetu, što ne može da je dotakne.

Kad je vidio da se razbudila, zvao ju je da pričaju.

Ona se izgleda probudila loše volje, počela je da gundā što je gledao dok spava. Onda mu je rekla da mu mora nešto reći...

- Kakva je tvoja majka? – upita ga iznenada.

- Kako misliš kakva? – čudio se pitanju.

- Pa opiši mi njen karakter, znam da je zahtjevna ali opiši mi поблиže.

- Zašto te interesuje? – čudio se Filip.

- Znaš, postajem čudna. Kao da je dio mene ja a drugi dio mene neka zafrkana, sumnjičava i zahtjevna osoba.

Filip je digao obrve, čudeći se.

- Znaš ja mislim da je to ova druga beba. I mislim da liči na tvoju majku. Jer ja takvu osobu ne poznajem i nemam u porodici. Sin nam je na tebe i tatu, a kćer je na nekog koga ne poznajem.

Filip je bio zapanjen. Krenuo je da se smije. Šta joj sve neće pasti na pamet. Nije znao samo da li ga opet zafrkava ili misli ozbiljno.

- Imaćemo sina i kćer? Pa kad si saznala, zašto mi nisi danas rekla? Kako si zaboravila? Kad si bila kod doktora? Zašto si bila? – imao je milion paničnih pitanja.

- Ej, alo, tata, tata, zaustavi se malo... Nisam bila nigdje ali mislim da su sin i kćer.

A zašto mislim da je na tvoju majku? U nekim trenucima sam mirna, opuštena, ona ja koju poznaješ, a nekad me obuzmu misli koje ja ne poznajem, način razmišljanja meni potpuno stran. Pa evo tad mi je palo na pamet da je Filip zgodan, da je sam u Parizu da ima tamo neku rezervnu ženu za koju niko ne zna, i to trudnu, plus još ima i vjenčanu ženu, da su svi Francuzi, kako Mara kaže, žestoki na “onu stvar”, pa i kao muškarac a još i kao Francuz pride, možda se nećeš moći obraniti...

Filip nije mogao da dođe sebi od smijeha.

- Pa taj dio mene, koji ja ne poznajem mi kaže, ‘ajde glupačo zgrabi bar Marinog automehaničara, šta ćeš kad ti Francuz odleprša...

Odjednom je vidjela da se uozbiljio, lice mu je imalo bolnu grimasu. Pitala se šta se desilo. Ona je htjela da ga razveseli.

- Filipe, šta ti je? Šta ne valja dušo? – nježno ga je upitala. Bila je zbunjena.

- Ja ovo više ne mogu da izdržim Maja... - rekao je tužno. Poludjet ću bez tebe - jedva je govorio. Moramo nešto skoro riješiti jer ja neću moći ovako dugo izdržati. Dvadesetičetiri časa mislim na vas, ne mogu više ovako da funkcionišem.

- Jao, dušo... I ti nama nedostaješ, vjerovatno sam zato ovako luda da mislim da mi kćer liči na tvoju majku. A ja se prepala da automehaničar Mile nije dobar izbor...

Opet je uspjela da ga nasmije.

- Stvarno misliš da su dječak i djevojčica? – upita sretno i raznježeno. Dogovorili su se da ih ne interesuje spol i da neće doktora pitati za to.

- Sigurna sam, zato sam tražila da mi kažeš kakve ti navike i razmišljanja majka ima. Ja ću joj izgleda biti dostojan protivnik jer nosim njenu unuku koja mi govori kako baba razmišlja i što je još važnije kako da je sredim.

- Srećo moja... - nježno joj prošaputa na francuskom.

Nije tražila prevod jer je znao ponekad da joj tako priča na francuskom... gledali bi se, ona bi se naslonila na ruku, ili bi ležala na jastuku, i ništa ne govoreći slušala njegove izljeve. To se posebno dešavalo kad bi ga mučila čežnja jer su razdvojeni.

Cijelu noć je razmišljao o bebama i njoj. Do sad su bile bebe, nešto neodređeno, a sad su postali sin i ćerka. Već je mislio šta da im uzme, kako da im opremi sobu... Bio je u oblacima.

Sutra je bila nedjelja i čekalo ga je jedno neprijatno iznenađenje. Loše je spavao, pred zoru je tek zaspao, nije htio da budi nju već joj je rekao da pošalje poruku kad se probudi. Bilo je osam ujutru kad se oglasi telefon. Majka ga je zvala. Sjetio se Majine priče.

Kad se javio, ona mu uz bukvicu o nejavljanju reče da dođe na ručak kod njih, da mu ona i otac nešto žele reći. On joj odgovori da mu kaže sada jer da nema vremena, mora raditi. Ona se odmah uvrijedila pa je Filip da skрати priču rekao da dolazi za sat vremena ako mu šta žele reći.

Bojao se opet majčinih mudrovanja. Sjetio se samo kako mu je namjestila bivšu ženu.

Kad je pokrenuo razvod išao je kod roditelja da ih ozbiljno upozori da se prestanu miješati u njegov život. Rekao je majci da im je ovo posljednja šansa, i njima i Pilar. Budu li mu otežavali da će morati da reaguje. I da onda neće biti ni strpljiv, ni galantan nego da će svi dobiti što im sljeduje. Majka je, po običaju, čula samo ono što je ona htjela čuti.

Filipu je u ovih nekoliko mjeseci postalo jasno da se njih dvije neće urazumiti na lijep način, a njegova su djeca svaki dan rasla i morao je što hitnije da riješi to a da ne umiješa Maju i djecu.

Nazvao je Maju, bila je budna. Naravno, odmah je skočila na njega da ne žuri, da se čuva, da prvo doručkuje.

Nije htjela da ga pusti dok nije doručkovao ispred nje. Ona je jela svoje a on svoje. To im je bio običaj kad su bili kući da zajedno doručkuju, ručaju ili večeraju. Kad bi ona jela tjerala bi i njega.

Nije joj htio sada govoriti gdje ide da se ne bi brinula. Zato je nazvao sestru i rekao joj da ga roditelji žele vidjeti. Lejla se pitala šta hoće, sumnjala je da je u pitanju razvod.

Bila je u pravu, njima se približio termin za još jedno ročište jer se na prethodnim nisu mogli sporazumno dogovoriti pa je izgleda majka odlučila da posreduje, da „velikodušno“ ponudi Filipu da će se ona zauzeti za njega ako želi da se pomire. Otac je bio realniji i vidio da Filip odavno nema namjeru da se vraća bivšoj ženi, pa je bio uzdržaniji, nije silio Filipa nego mu je nudio mogućnost.

Filip im je mirno rekao da ako žele da učine nešto za njega da utiču na Pilar da se razvedu što prije da bi im bio jako zahvalan.

Rekao je da su iskoristile sve šanse, ako njih dvije nastave da ga gnjave da neće imati milosti više ni prema jednoj.

Majka je bila uporna po običaju, ne slušajući nikog nego sebe.

Tvrдила mu je da je on u godinama, da će mu Pilar dobro doći, gdje će sad naći slobodnu ženu, sve su razvedene sa djecom.

Filip više nije mogao da izdrži ovakvo stanje i odluči da je došlo vrijeme da se obračuna konačno s njima. I da majci napokon zada udarac od kojeg se neće lako oporaviti.

Rekao joj je da ona o njemu ne zna ništa, jer da zna znala bi da on ima ženu koju voli i da čeka svoju djecu i da mu ne treba ničija milostinja ni da se ona i Pilar „smiluju“ na njega.

Koji je to šok bio... Majka mu se skljojkala u stolicu, niko ništa nije progovarao. A onda se ona po svom običaju oglušila o ono šta joj je rekao i nasmijala mu se u lice govoreći mu da se samo šali da bi nju iznervirao. Nemoguće da ima drugu ženu kad nigdje ne izlazi i niko ga nije vidio s nikakvom ženom.

On je na to slatko rekao neka pita Lejlu je li istina. E, ovo ju je pokolebalo, ali se opet nije dala, Lejla i ona se nisu slagale pa je možda Lejla držala bratu stranu i da bi nju naljutili.

Filip je mirno izašao iz kuće. Začudo, osjećao se napokon divno. I odlučio je čvrsto da ili Maja odmah dolazi ili on napušta posao i ide k njoj. Samo će jednom imati priliku da uživa u njenoj trudnoći i slatkom iščekivanju svoje djece, nikad neće moći da ponove ove trenutke i zaključio je da nema više šta da se čeka.

Samo nije htio to reći Maji da se ne brine, već je htio pričati sa Slavkom ali nije znao kako da dođe do njega a da Maja ne posumnja. Onda se sjetio Zorice, bila je diskretna, Maja još nije saznala za poklone koje su dobile od njega, znači mogao se u nju pouzdati.

Nazvao je prvo Lejlu a onda će Zoricu. Lejli je rekao šta se desilo, ona je bila presretna što se prekida ova trakavica, podržala ga je, željela je da Maja što prije dođe, nedostajala joj je, htjela je da zajedno uživaju u njenoj trudnoći, da mazi i pazi nećake.

Poslije je zvao Zoricu i zamolio da kaže Slavku da bi pričao sa njim ali da Maja ne čuje.

Filip se izvinio na ovoj tajnovitosti i priznao mu da je rekao roditeljima za Maju, da ih je uhvatio nespremne, sad čeka da se to slegne a onda ili Maja dolazi k njemu ili on njoj, u idućih petnaestak dana to će biti riješeno.

Slavka je brinulo kako će mu roditelji to podnijeti. Filip je rekao da mu je otac realan, a da je majka dokona i voli da se petlja u svašta. Da su i oni krivi jer su joj to dozvolili.

Lejla je potvrdila sve kad ju je majka zvala, ono što majka nije znala a čula je od Lejle da je ta žena strankinja, nije uopšte bila Francuskinja. Matilda je bila van sebe.

Lejla je s užitkom saopštavala majci “šokantne” vijesti, napokon sigurna da sluša ikog osim sebe. A onda je uslijedio novi šok za Matildu... Dalje, kćer joj je rekla da Filip namjerava da se odseli iz Francuske k toj ženi ako ne uspije da dobije uskoro razvod i da će zatvoriti firmu u Parizu. Matildi je trebalo puno truda da se sabere.

Pitala je gdje ju je Filip našao? Lejla je rekla da je ona ustvari njena prijateljica. Da je jako fina, divna, duhovita i da je Filip voli a i ona isto.

Onda je pitala je li istina da je trudna. Lejla je to potvrdila i rekla da čeka blizance. Majka nije mogla doći sebi, pitala se kako su to mogli kriti od nje. Željela je da je vidi, upozna, da provjeri da joj ne muljaju...

Ali najviše je zainteresovalo što je bila trudna i to sa dvojkama. Željela je unuke... Jako... Zato se trudila da Filipa vrati ženi jer se bojala da ako se razvede neće ni stići naći ženu da ima djecu s njom. Jedva je uspjela nagovoriti Pilar da razmisli da imaju dijete pa da ga tako veže za sebe. Njoj se još nije žurilo, htjela je da uživa a Filip je već imao godina i bilo je vrijeme da postane otac.

Kad se vratio u stan i nazvao je, osjećao je da mu je neki teret pao s leđa, i da će sve biti dobro. Tražio je da mu skenira jučerašnji zapis iz dnevnika koji je vodila za njega a dnevnik je nasloвила "Mama i bebe za tatu".

Pisala bi svaki dan šta se dešavalo, njena razmišljanja, kako su se bebe ponašale i onda bi to sutra skenirala i poslala njemu da čita. Sad je bila u petom mjesecu trudnoće, već se vidio stomak prilično, iako je Maja bila visoka i lijepe građe za rađanje, ipak su dvije bebe tražile mjesta pod njenim srcem.

Ostatak dana Filip je proveo mnogo opuštenije radeći ili pričajući s njom. Bila je svaki dan sve gladnija, a voljela bi se najesti oko tri popodne i onda bi zaspala. Filip se smijao i rekao bi joj da kad se preždere jako hrče. Ona mu nije vjerovala, rekla je da je samo ljubomorana na njen „zdrav apetit“. Ujutro i po danu bi jela normalno ali popodne bi nastupila kriza. Ručala bi, onda još natrpala kolača, voća i sve to potamanila.

Dok su pričali oglasio se interfon. Neko mu je zvonio na vrata. Kad je pogledao na ekran vidio je da je majka.. Bila je uporna, nije priznavala ništa što joj se ne sviđa. Maja mu reče da zove poslije, da će prekinuti, da ide vidjeti ko je.

Pustio je majku u stan, začudo nije bila goropadna, bila je više kao na mukama i vrlo radoznala. Rekla mu je da pretpostavlja zašto je došla.

Da joj kaže ozbiljno je li to istina da voli drugu ženu ili samo želi da iznervira nju.

Rekao je da je to jedina žena koju je u životu volio, da se zove Maja, da je predivna, da je Lejla isto voli i da je u petom mjesecu trudnoće...

Nije razumjela zašto sad nije s njim ako je sve tako. Rekao je da ne želi da se miješa u njegov razvod i postane kamen spoticanja.

- Pa ako je trudna onda je umiješana, ti još nisi razveden.

- Upoznao sam je kad je razvod već bio pokrenut, a i tada se nismo čuli mjesecima tako da ona nema veze s tim.

- Pa gdje se sastajete? – upita ga.

- Zašto te to interesuje?

- Pokušavam da shvatim kad ste stigli da napravite djecu ako je ona strankinja i ne živi ovdje.
- Snašli smo se – odgovori mirno. Nije joj namjeravao reći ništa više, ni gdje Maja živi ni kako se viđaju.
- Znači ti želiš tu ženu i želiš da okončaš što prije razvod? A ja sam nagovarala Pilar da se pomiri s tobom.
- Nema Pilar šta da se miri sa mnom, ja sam napustio nju, ne ona mene. Njoj treba budala koja će nju sponzorirati i udovoljavati joj, ne treba joj muž ni porodica. Meni treba žena koja me voli i koja želi djecu. Ti si me uvalila u ovo sa Pilar, ti si tvrdila da je porodična žena.
- I šta ćeš sad? - upita ga. Željela je da joj se sin sredi i da ima porodicu a sad je Pilar bila problem a ne rješenje.
- Šta mogu? Ona mi ne da sporazumi razvod, mogu samo čekati. A Maja i djeca ispaštaju zbog toga. Lijepo me je Lejla upozoravala.

A ja rekoh hajde imam dosta godina, kad se nisam zaljubio do sada vjerovatno neću nikada, pa dovoljno da isto razmišljamo i želimo porodicu valjda će to biti dosta. Ali majko, sad sam prestao da se ljutim, jer očito je trebala da mi se desi Pilar da bi došao do voljene žene. Možda se nikad ne bi sreli da ja nisam bio u situaciji u kojoj sam bio...

Majka ga je gledala zamišljeno.

- Hoćeš da razgovaram sa Pilar? Moram da razmislim šta da joj kažem da je ubijedim da te pusti.

- Kako hoćeš, budem li morao čekati neće dobiti ništa, a ako se riješi brzo spreman sam biti galantan. I da ti nije palo na pamet da kažeš da je Maja trudna, neću da se moja djeca povlače po sudu a još se nisu ni rodila. Od toga kako ćeš se sada ponašati dalje zavisi naš odnos. Učiniš li išta na štetu moje djece i Maje onda smo raskrstili.

Vidjela je da je jako ozbiljan.

- A to sa selidbom? – upitala je nesigurno.

- Ukoliko u iduća dva mjeseca ne sredim stanje ovdje ja se selim. Neću da mi se djeca rode a da sam ja daleko od njih.

Majka ga je gledala širom raširenih očiju. Izgleda da je i čvrsta Matilda imala slabosti...

- Mogu li je vidjeti preko kompjutera? – upita oklijevajući.

I on je oklijevao. Bojao se još majke. Da uvrijedi Maju poludio bi. Odluči da dopusti ipak, želio je da se pohvali cijelom svijetu sa voljenom ženom. Ako vidi da se nešto sprema prekinuće vezu. Majka nije govorila engleski, a Maja nije znala francuski, tako da nisu mogle komunicirati bez njega.

Zvao ju je. Dugo je zvonilo, a onda se sva zadihana javila.

-Alo moliću, koga ste trebali – zafrkavala ga je. Namještala je tablet a uz nju je vidio nestrpljivu Lolu.

- Prekini Lola, ne guraj me - grdila je Lolu.

- Lola, Lola, lijepo moje nemoj da guraš Maju molim te, rekao sam ti da treba da je paziš – zvaao je on svoju ljubimicu.

Ona je nabila glavu u kameru tako da Filip nije vidio ništa osim njene njuške. Onda je zacvilila tužno tražeći ga iza tableta.

- Opet te traži... Misli da si iza tableta.

- Šta si radila, zašto si trčala? - prekori je nježno kad je napokon uspjela da namjesti tablet da je može vidjeti.

- Ama nije mi ništa, bila sam gladna pa sam išla dolje u kuhinju a vrata ostavila otvorena i onda sam čula Skajp. Ko te tražio?

- Neko koga možda želiš da upoznaš, bar si neki dan izrazila želju?

- Ja? – čudila se ona.

- Da najdraža, čak si rekla da nam jedno dijete liči na nju.

- Tvoja majka! – zaprepasti se ona šokirano. Jao, Filipe jesi li u problemu? Jao Bože, dušo... - bila je na rubu suza.

- Šššššš, sve je u redu, majka želi da te upozna i da pozdravi bebe... - reče joj nježno smirujući je.

- Stvarno? – začudi se Maja. Žena Zmaj hoće da me upozna? I neće bljuvati vatru? – razmišljala je naglas...

Opet ga je nasmijala do suza.

Majka je vidjela kako pričaju, nije razumjela engleski, ali nikad nije vidjela sina ovakvog, raspoloženog, nasmijanog, nježnog. Žena s druge strane je bila kovrdžava, krupnih svijetlih nježnih očiju, dosta lijepa, očito vesela, jer se njen sin smijao onome što je ona govorila. Pratila je sve njene reakcije, najprije se iznenadila, pa je onda Filip smirivao a onda se smijao na njene komentare.

- Pa dobro, da se upoznamo, sjedi je ispred kompjutera ali ne preblizu, možda ipak ispusti koji vatreni oblak pa ti spali kompjuter.

Opet se srećno smijao. Rekao je Maji da će on da prevodi. Ona je rekla da pričeka dok se ne sredi, musava je. I da bi možda bilo dobro da stavi kacigu, odnosno šeširić za svaki slučaj.

Majka ga je začuđeno gledala. Šta je ta žena pričala kad se on tako smijao.

- Napokon se na ekranu pojavila njegova majka. Zbunjeno je gledala u ekran. Maja je pogledala sa veselim osmjehom mašući joj za pozdrav. Ona zbunjeno se osmjehnu i odmahnu Maji nesigurno gledajući sina.

- Pooozdrav babi! – ne znam treba li da svi troje salutiramo ako je tako stroga kao što ti i Lejla pričate.

Filip je opet krenuo da se smije.

- Preveo je da Maja i djeca pozdravljaju baku.

Osmjehnula se zahvalno i rekla sinu da i ona njih pozdravlja. I da bi je rado vidjela, i nju i unuke. Maja joj zahvali i reče da će joj ispuniti želju kad situacija to bude dozvolila.

Pitala je kada će je vidjeti, kad misli doći Filipu i gdje živi.

Maja joj diplomatski odgovori da će to uraditi čim budu mogli, a da živi na moru. Znala je da je ova pita u kojoj zemlji ali nije htjela da govori o tome nego je dozvolila da Filip kaže majci ono što smatra da može.

Rekla je da se brine za Filipa i oko ove cijele situacije.

Maja joj reče da bude strpljiva i pozitivna, i da “ako bude na visini zadatka”, moći će da izabere ime za curicu.

Ovo potpuno iznenadi ženu naviklu na kurtoaziju. Zbunjeno je gledala Filipa.

Filip je shvatio da Maja koristi svoju taktiku i bocka njegovu majku da bi je zbunila.

Filip joj reče da Maja misli da su dječak i djevojčica, i da je djevojčica specifična pa pošto nije ni na koga od njene porodice, niti na njega niti na Lejlu, onda misli da je na nju.

Gospođa je zbunjeno treptala. Pa je li ova luda...

Pokušavala je nešto da kaže ali nije mogla. Filip je vidio da ona ne razumije humor, pa joj reče da se Maja šali, da bi se ona opustila i da joj ne bude neugodno.

Nasmijao se od srca. Nikad u životu nije vidio majku tako zbunjenu i bez teksta, uvijek bi se dočekala na noge ali izgleda da ju je Maja sredila.

Ali gospođa je jedan dio jako dobro zapamtila, nakon dva dana oporavka od upoznavanja sa Majom zvala je Filipa da pita kako se to beba “koja je ista ona” ponaša.

Cijelo je vrijeme razmišljala o tome da ima unučicu i još je po tvrdnji nove snahe ista ona. Bila je mlada, dok su Lejlina djeca bila mala, radila je i nije ih puno viđala a sad je jako željela unučad da se može družiti s njima. Pogotovu bebe. I to dvije. Maja je rekla da je sin na Filipa a da je kćer na nju. I tako joj se vesela Maja uvukla u srce...

Sad je zvala Filipa svaki drugi dan, raspitivala se, jedno popodne su došli ona i otac k Filipu.

Otac mu je čestitao od srca, rekao mu da je majka poludjela i da se ne može smiriti od kad je čula za bebe.

Tužno je rekao da Maja još ne želi doći jer on ima tu neriješenu situaciju a i ona ima tamo svu njegu i pomoć a ovdje bi bila sama. Ona ne govori francuski nego engleski pa je samo Lejla razumije.

Majka je na to vatreno rekla da neka onda bude kod Lejle. Filip je vidio da je iskreno zapela da dovede Maju. I on je to jako želio ali Maja je ostala uporna da do sedmog mjeseca neće doći u Pariz. Računala je da se i onda prijevremeno porodi sve će biti u redu, a sad još su bebe bile male i ako bi nešto krenulo krivo ona ne bi mogla ništa uraditi u stranoj zemlji.

E onda je gospođa Matilda odlučila da ide bebama u posjet. Rekla je mužu da se pakuje i da idu... Nije je bilo briga što ne zna jezik, jako je željela da dodirne svoju unučad, da osjeti da su vezani, da bude s njima.

Rečeno – učinjeno... Filip nije imao namjeru da dozvoli da majka ide sama u posjeti Maji.

Sjeo ih je u kola i ovaj put u nadi da će Maja pristati da ide s njima u Pariz krenuo kolima jer od kada je trudna nije htjela avionom. Namjerio je da roditelje stavi na avion a on i ona dođu kolima. Jako je želio da pristane.

Stigli su u rano jutro. Ona ih je već čekala, i njen otac, smjestili su ih u apartman, pustili da se odmore. Ali prilikom dolaska, kad su se sreli to je bilo opet komično...

Maja je šaljivo viknula: -Djeco, stigla baba i tata iz Pariza! I zagrlila veselo svekrvu cmoknuvši je zvučno u namazane obraze.

Filip se opet smijao zagrlivši najdivniju ženu na svijetu. Slavko je uveo Filipove roditelje u kuću dok su se oni još pozdravljali. Već ih je čekao na stolu doručak.

Iako se nisu razumjeli tu im nije trebao prevodilac. Maja i Filip su im se pridružili, a kad je vidjela da je Matilda sjela na sofu a ne za stol sjedne polako do nje, osmjehne joj se i pokaza prstom na bebe očima je pitajući.

Matilda je shvatila šta je ova vesela žena pita. Nudila joj je da dotakne svoju unučad. Maja je pozvala rukom Filipa da im se pridruži. Kad je došao stavila je njegovu ruku na svoj stomak i to tako da je gurnula Filipovu ruku pod džemper da je dotiče direktno po goljoj koži. On se srećno osmjehnu.

- Sin – reče mu.

Onda pogleda svekrvu koja je sa zanimanjem gledala šta radi i polako uze njenu ruku. Stavi Matildinu ruku polako na desnu stranu stomaka i gledajući je u oči reče: ćerka.

Filip je preveo majci da Maja misli da je lijevo sin a desno kćer, ali je Matilda to i sama shvatila i osmjehnu se neobičnoj snahi.

Baš je bila neobična. Nježno je pomilovala stomak gledajući Maju koja je osmjehom hrabri da se ne suzdržava i reče joj da ona tako po sat vremena gladi stomak pričajući djeci.

Da bi se navikli na francuski jezik, pušta im šansone Šarla Azanvura koje je slušao njen otac.

Rekla im je da malena nije baš oduševljena, da se odmah namrgodi a da sin voli tu muziku i da opušteno uživa, zato ona stavi jastuk na onu stranu stomaka gdje je malena, da malenoj muzika bude tiša kad je već ne simpatije...

Opet ih je sve nasmijala a posebno sretnog Filipa. Bio je totalno neprepoznatljiv.

Matilda nije bila umorna, sve ovo joj je bilo novo, Filip je u ovoj porodici već bio odomaćen, vidjela je da ga Majin otac voli i da se razumiju bez riječi. Majka im je stalno nešto spremala, kao da su im organizirali da svaki trenutak lijepo provedu.

Matildu je najviše osim neobične snahe fascinirao vlastiti sin. Bio je sasvim neki drugi čovjek, opušten, sretan. Malo, malo pa bi se smijao čim bi ona nešto rekla, a imala je stvarno talenat da sve nasmije pa i ozbiljnu Matildu.

Kad su oni išli razgledati apartmane i mjesto Filip je ostao sa Majom. Vidjevši da je zaboravila džemper Matilda se vrati uz stepenice ali prije toga spazi kako njen sin grli Maju koja je sjedila na sofi.

Vidjela je da je skoro povukao na sebe da joj priča na francuskom dok je ljubi. Ona mu je nježno milovala lice gledajući ga sa smješkom izgleda i ona sretna što je tu. Čula je da mu nježno tepa papi, papi.

Nakon šetnje, Filip je rekao da bi bilo dobro da odmore pa će kasnije ići u grad. Želio je biti s Majom shvatili su i oni. A i cijelu noć nisu spavali pa im je trebao odmor. Kad su došli u sobu Filip se pitao smije li je ponuditi da se vole. Njegovu dilemu riješi ona polako otkopčavajući njegovu košulju.

Kad je spustio na krevet ona mu prstom pokaže da pričekaj i uzme neku knjigu. Začudo je pitao hoće li sad krenuti da čitaju. Ona mu se osmjehnu i pokaza neku sliku. Kad je bolje pogledao vidi da je to poza za parove koji očekuju dijete.

Vrtio je glavom smijući se i pitajući se odakle Maja vadi sve te bisere. Nježno joj reče da će oni sami naći pozu koja im odgovara ali da pristaje da isproba svaku iz knjige. Poslije su sretni i zagrljeni zaspali, on ju je dobro pokrio i ušuškao.

Matilda i muž su ustali, fino su se odmorili a onda su sišli da vide gdje su ostali. Dolje su bili samo Majini roditelji. Majin otac ih pozove i pokaže im tablet. Onda ga približi i nešto reče. Na ekranu se pojavio prevod na francuskom.

Oni su oduševljeno gledali, mogli su uz pomoć sprave da se sporazumijevaju a da ih oni ne čuju. Slavko im je rekao da moraju govoriti razgovjetno i da ne smije biti dvosmisleno jer da to zbuni program. I idući sat su oni tako malo pomoću sprave, malo pomoću ruku i nogu razgovarali. Neki prevod je bio dobar a neki čudan, niko nije savršen.

Filip se čudio kako su se sporazumjeli a oni mu slavodobitno pokazaše tablet. Izgledalo je kao da se četvoro djece lijepo zabavlja. Maja mu je rekla da je to nabavila ocu. Otišli su s njima do grada, opustili se, uživali u morskom vazduhu i mirisima procvjetalog cvijeća neopterećeno ćaskajući kao složna porodica.

A onda je stigla nova zabava u vidu Mare. Ujutro kad je dogegala čula je da se neko čuje u kuhinji.

Tamo je bio Slavko sa dvoje ljudi, sjedili su, pili kafu i gledali u nešto. I on je primjetio nju. Zaključio da će Maru trebati ili pridržavati ili je bolje da odmah sjedne kad čuje ko su gosti.

- Dobro jutro Maro... Ajde sjedi malo sa nama da te upoznam.

- A ko su gosti? Neki turisti? – upita Mara radoznavo.

- Maro... Sjećaš li se ti onog Majinog stranca koji joj je napravio djecu? - upita šaljivo Slavko.

- Ma šta sjećam! Imam noćne more od njega! – uvrijeđeno reče Mara...

- Eee, pa Maro... ovo su njegovi roditelji.

- Štaaa!!! – dreknu Mara zaprepasteno. Sad je dovukao i roditelje! Crna Majo, crna Majo u šta si se uvalila! Joj, meni joj - kukala je Mara.

Slavko se davio od smijeha i snimao na tablet.

- Pa to znači da su i ovi Francuzi! Pa Slavko imaš punu kuću Francuza! – Mara je teško disala od šoka. Pa ovih Francuza ima ko Kineza!!!

Matilda je začuđeno gledala u ovu ženu kako nešto vrišti. Nije im ni pružila ruku, niti ih pogledala, dok joj nešto Slavko nije nešto rekao, a onda se izbečila u njih, i nešto je spominjala Francusku, to je Matilda razumjela. Njoj je izgledalo da je žena luda.

U to u sobu uđoše Filip i Maja. Tek tad nastade ludnica.

- Aaaa – Mara totalno odlijepi kad ugleda Filipa.

Filip je pogledao Maju i počeo se smijati, nikako nije mogao da smota Maru, još uvijek je bila nepovjerljiva prema njemu. Matilda je začuđeno gledala u ženu koja je potpuno šenula kad je ugledala njenog sina.

- Nesrećo jedna opet si došao! I ni to ti nije dosta dovukao si pola Francuske sa sobom! Ma koliko to imaš rodbine! Ako ćete dolaziti da posakrivamo sve cure jer se od vas ne možemo braniti! Nije ti dosta baksuzu jedan što si nam oteo Maju – prašila je Mara Filipa...

Matilda je sad zbunjeno gledala u muža tražeći pomoć. Pitala se šta ova žena hoće od Filipa.

Filip kroz smijeh objasni majci da gospođa Mara nije sretna što je Maja izabrala njega a ne njenog rođaka.

Matilda tad pokaže zašto je žena zmaj. Stane ljutito ispred Mare i počne da praši po njoj na francuskom. Šta ona misli ko je... Ko je ona da govori Maji koga da odabere... Ona je Filipova majka i ima da je poštuje inače će zahtjevati od Slavka da je izbací iz kuće...

Mara je u isto vrijeme dok je Matilda govorila njoj, pričala svoju priču... Nijedna se nije htjela zaustaviti...

Filip, Maja, Slavko i Bernar su se smijali slatko ovoj predstavi. Ovaj put je Mara naišla na dostojnog protivnika. Napokon Mara odustade, pogleda ljutito Matildu i odmaršira uzdignute glave u kuhinju prijeteći da će naći mišomor i ovoj vještici od žene sipati u ručak.

Matilda nije razumjela šta je rekla ali zadovoljno se uspravi i popravi frizuru smatrajući da je izašla kao pobjednik.

Filip pogleda u Maju smijući se tiho da ga majka ne vidi. Pitao je Maju na uvo šta je Mara rekla majci. Ona mu je šapnula da će mu reći poslije. Kao djeca su se držali za ruke i čekali priliku da šmugnu.

Poslije kad su bili sami Maja mu reče čime je Mara „častila“ Matildu i kako je prijetila da će joj staviti mišomor u ručak. Filip se od srca smijao.

Htio je da pričaju o temi koja ga mučila. Kad joj je rekao gledala ga je ozbiljno.

- Filipe jesam li ja učinila do sada sve što si tražio od mene? Jesam li se trudila dovoljno da te usrećim kad sam god mogla? – upita ga.

- Ti me usrećuješ više nego iko, ispunila si mi svaku želju i više od toga – priznao je.

- E sad je vrijeme Filipe da uradim nešto prvi put za našu djecu kao buduća majka. Imam odgovornost prema našoj dječici i prema tebi. Vi ste mi na prvom mjestu. A neki osjećaj mi mili govori da treba da budem ovdje, da izdržim do sedmog mjeseca a onda da dođem tebi.

To je još tri nedjelje, brzo će proći a sad kad se vratiš krenućemo zajedno da nam namještamo sobu i da ti i Lejla kupite sve što meni bude trebalo kad dođem. Imam osjećaj Filipe da ništa nećeš propustiti, a da dva mjeseca kad će se dešavati najveće promjene ti ćeš biti uz mene. Zato te molim, najdraži, da ako možda to i nerazumiješ, da to ipak prihvatiš i podržiš me.

Filipu nije preostalo ništa drugo nego da to prihvati. Za dva dana krenuo je sa roditeljima nazad u Pariz.

S Lejlom su se čuli svakodnevno, ona je već čekala spremna da pomogne Filipu da kupe i namjeste što treba za Majin dolazak.

A gospođa Matilda je imala zadatak, koji je sebi dala, da nagovori bivšu snahu da Filipu daa razvod.

Jednog dana ju je pozvala ništa drugima ne govoreći. Kad su se srele reče joj da treba da pusti Filipa i da je za njih kasno. Jer da on voli drugu ženu, da ju je ona vidjela i mora priznati da odgovaraju jedno drugom. Rekla joj je da je Filip ljut na njih dvije i da je odbio da pregovara s njom.

Izjasnio se da joj ništa neće dati nego će čekati da se razvedu. Da mu se ne žuri i da je ova žena prihvatila da ga čeka.

Sad kad vidi da od pomirenja nema ništa reče da se ona osjeća krivom jer je ona ohrabrivala pa bi htjela da joj sad pomogne da bar dobije određenu satisfakciju od Filipa ako se razvod uskoro potpiše.

Pilar se dvoumila, htjela je da nervira Filipa ali je vidjela da on počinje da ima sve manje prihode ili ih krije, da je često odsutan i od nekih je čula da razmišlja o otkazu i da zatvori firmu. Ako bi to bilo tačno, alimentacija bi joj bila mala a imovinu je imao prije njihovog braka, naslijedio je od djeda pa na to nije mogla računati. Dobila je stan, ali nije bio otplaćen a ako Filip prestane raditi neće moći da ga otplaćuje. Mislila je da on to namjerno radi ali to nije mogla dokazati.

Pilarini roditelji su od nekud načuli da ju je Filip napustio jer nije htjela djecu, a ona im je do tada pričala da djecu ne želi on. Otac je rekao da će pitati Filipa je li to istina, a to joj nikako nije odgovaralo.

Zato je smatrala da je bolje da se dogovori sa Filipom nego da padne u nemilost kod roditelja.

Filip je već nakon nekoliko mjeseci braka shvatio da se ona jako interesuje za njegova primanja i imovinu i da pravi računice bez krčmara. Maštala je gdje će ići šta će kupovati i prodavati. Najviše ga rasrdilo što je htjela prodati djedovu kuću koja nije bila nešto skupo ni veliko ali su se generacije iz njegove porodice tu rodile. Navalila je da to proda pa da kupi kuću na moru. Filip je tad postao oprezan.

Nije bio zaljubljen u nju pa je brzo vidio kakva je i oprezno je od početka radio stvari. To mu se kasnije kad je došlo do problema isplatilo jer ona nije znala za pola stvari iz njegovog života i nije ga mogla ucjenjivati.

Ali sad kad joj je Matilda rekla da voli drugu ženu bila je šokirana, mislila je da mirni Filip nema tu vatru u sebi.

Sa njom je bio mlak, rijetko bi planuo, sad je željela da ga kazni i da mu se osveti. Ali kako? Da li je bilo tačno da mu se ne žuri ili samo blefira.

Ako ima novu ženu u životu sigurno želi da se riješi nje, ali s njom je bio galantan ali oprezan, nije trošio koliko je ona željela niti ga je zanimalo da udovoljava njenim prohtjevima. Šta ako joj ne bude htio dati ništa? Imao je argument, ona nije željela još djecu on jeste, možda će ih imati sa ovom ženom, a onda će njeni roditelji saznati da veći dio krivice za raspad braka snosi ona.

Za sada on nije potegao pitanje djece, bio je galantan, nije htjeo sa njenim roditeljima da razgovara o razlozima razvoda, ali joj je zaprijetio da će to uraditi ne pristane li na razvod. Morala je da ispita stvar.

Nakon nekoliko dana i pokušaja da ga nazove, a on joj se nije htio javiti, pojavila se u firmi. On joj je rekao da nemaju o čemu razgovarati, da pita advokata sve što je zanima i okrenuo se da ode.

- Je li istina da imaš drugu? – upita ga.

- Da, pa šta to tebe briga. Nađi i ti drugog – reče joj mirno.

- Pa kako ti se ne žuri za razvod? – čudila se.

- Zašto bi mi se žurilo, to me obezbjeđuje da ne srljam opet, da sam slobodan možda bi se oženio, ovako sam oženjen, imam djevojku, ne žurim nigdje, taman ćemo vidjeti da li odgovaramo ili ne – Filip je blefirao držeći fige iza leđa.

Majka ga je upozorila da je pričala sa Pilar i da se spremi da će sigurno htjeti da provjeri. A Maja je trebala za desetak dana doći u Pariz.

Silno je želio da bude slobodan bar kad im se djeca rode. Izgledalo mu je kao da vara Maju.

Nju je to pokolebalo, čim ima novu djevojku znači neće moći iz njega ništa izvući. Na početku je htio da se dogovore a sad više to nije želio, izgleda da je odlučio da dobije što manje i što kasnije. Najviše se bojala, što vrijeme odmiče, da će se stvari razvijati na njenu štetu.

Za sad je imala status napuštene žene, ali ubrzo će se, progovori li Filip, pročitati za pravo stanje stvari.

Zaključila je mudro da bi bilo fino kinjiti ga ali ako će zbog toga ostati bez ičega onda bi bilo bolje da izvuče što može, jer napokon i ona će naći nekoga drugog, nije patila za njim a već je razgledala šta se nudi...

- Dobro kad imaš drugu, ja ti neću stajati na putu – reče naizgled velikodušno.

- Ali? – upita Filip podrugljivo. Znao je da ta sloboda ima cijenu.

- Treba da se dogovorimo šta meni pripada.

- Tebi ne pripada ništa i nećemo se dogovarati, mogla si na početku da si pristala na razvod dobiti puno a sad u najboljoj varijanti, i to da ja poludim ne možeš dobiti ni 20% onoga što sam ti tad bio spreman dati samo da te se riješim.

Okrenuo se i otišao. Jednostavno nije želio da joj da ništa, želio je da daa onima koji to zaslužuju, Maji i djeci, a ne da svoju imovinu za koju se trudio i on i njegovi preci daa jednoj sponzoruši.

Ali bio je spreman da popusti samo da bi bio sa onima koje voli. Dogovorio se s majkom da joj daju dio i da pri tom odigraju igru s njom da ih ne bi zavljučila. Sad je trebalo da je majka nazove i pita šta se dogovorila, onda da joj ponudi da joj ona pomogne da ipak dobije dosta za nju. Nadao se da se upecala. Želio je da joj da sve samo da je se riješi a opet to nije bilo u redu da Maju i djecu zakine.

Za dva dana ga je zvala majka i rekla da pažljivo dogovori sa advokatom i da pričeka da ih zove njen advokat. Tako je i bilo zvao ih je njen advokat i dva dana su proveli u pregovorima. On ništa nije govorio Maji osim da je voli i da jedva čeka da dođe. A ona je trebala da krene za četiri dana k njemu! Pri pomisli da će je dočekati slobodan čovjek ludio je od sreće ali se nije smio glasno radovati.

Htio je da ide po nju, je Slavko rekao da ne brine, da će je oni dovesti.

Dva dana prije Majina dolaska jedno jutro sastali su se Pilar i on sa advokatima i napokon potpisali sporazumni razvod.

Razmišljao je da mu je ova nedjelja najsrećnija do sada u ovoj godini. Dolazi Maja sa svojim stomakom, kako mu je ona to rekla, i napokon se riješio greške u životu.

A majka je bila glavni organizator dočeka. Pomagala je Lejli u kupovini, sve kordinisala, bila je ona Matilda kao nekada kad su bili mali. Filipu je bila potrebna majčina pomoć.

Ono što nije Maji rekao želeći da je iznenadi, je da su kuću koju je ona našla preko interneta, sredili i djelomično namjestili. Filip je želio da ona odabere što više, da bude po njenom ukusu. Kuću je uzeo u najam da bi vidio sviđa li se njoj a ako joj se dopadne prodaće stan i kupiti je za njih. Tako se dogovorio s vlasnicima.

I onda je svanuo divan dan, sretan dan, ona je stizala. Bio je umoran pa je uspio zaspati noćas. Nekoliko je dana bio kod roditelja, zbog radova u kući. Lejla i majka su organizovale čišćenje tako da je na dan Majinog dolaska taj prvi dio bio spreman. Imali su namještenu kuhinju, dnevnu sobu i spavaću.

POGLAVLJE 13.

Krenuo joj je u susret. Nije mogao da izdrži. Niko nije mogao da ga urazumi. Mislio je da će od sreće iskočiti iz vlastite kože. Suze, smjeh, sreća, bol... Sve mu se miješalo. Tolike godine pod pritiskom.

Kad su vidjeli da ga ne mogu urazumiti zvali su Maju i rekli da dolaze pred njih i da će ih čekati otprilike sedamdesetak kilometara pred Parizom u jednom mjestošćetu. Naselje je bilo malo, pa se nisu mogli mimoići. Slavko je sišao sa autoputa da bi došli na dogovoreno mjesto.

Lejla, Bernar i Filip su išli pred njih. Odlučili su da Lejla vozi Filipova kola nazad a da Bernar pređe u Slavkova. Filip joj je poslao sliku puta, sliku mjesta gdje ih čekaju. Pored samog puta je bila pumpa i neki trgovinski centar, nisu mogli promašiti.

Bio je van sebe, jedva je disao.

Kad je ugledao Slavkova kola nije mogao da se pomjeri. Slavko je stao tik ispred njega. Zadnja vrata se otvoriše i on ugleda nju... i veselu Lolu koja je sretno lajala. Ona je sa osmjehom bez riječi gledala u njega, i pružila mu ruke. Polako joj je pomogao da izađe, kad je stala na svoje noge, i kad je pogledao i nježno zagrlio plakali su oboje.

Grlio ju je i nije puštao. Milovala ga je po kosi, grlila oko vrata uzvraćajući mu poljupce slane od suza.

Drugi su ih gledali s nježnošću, sretni zbog njih, čekajući da se pozdrave, da shvate da su zajedno. Nakon nekoliko minuta kad su postali svjesni okoline pozdravili su se srdačno sa ostalima.

Nakon pola sata odmora Maja je bila ona stara. Već se njen duh i optimizam proširio na sve njih. A u Filipovoj duši je zavladao mir i spokoj napokon.

Lejla je vozila njegova kola, njih dvoje su sjedili na zadnjem sjedištu, pričali, gledali se, mazili zajedno bebe i govorili im da su napokon sa svojim tatom. Lejla je cijelo vrijeme mirno vozila, sažaljivo ponekad gledajući njih dvoje.

“Jadni, koliko su se napatili oboje”...

Stigavši pred kuću on i sestra su se osmjehnuli gledajući Maju. Nisu joj rekli da je Filip uzeo kuću koja joj se svidjela, već je mislila da idu u Filipov stan. Čim je izašla iz kola, shvatila je gdje je.

Pogledala ga je s osmjehom i šaljivo mu pripretila prstom.

- Filipe, Filipe, nestaško jedan! Nisi mi rekao šta si uradio! Sram te bilo – ali bilo je jasno da joj ne smeta.

Trebalo je odmah po dolasku da preda dokumentaciju i da se dogovori sa novim doktorom. Željela je da to bude žena ali je Filip inzistirao da idu kod njegovog dugogodišnjeg druga i prijatelja. Posebno jer je Maja bila trudna s blizancima, bila je već starija prvoročka a još je uporno inzistirala da hoće prirodan porođaj.

Lejla joj je rekla da je Semi porodio nju, a Maji je bilo čudno da ona dozvoljava da joj kućni prijatelj „viri dolje“. To je dobro nasmijalo Filipa i Lejlu.

Maja je mislila da je zafrkavaju a da Filip zbog toga što je strankinja i što prvih sedam mjeseci nije bila pod nadzorom u Francuskoj nema povjerenja u druge doktore nego želi da to vodi onaj kome on vjeruje.

Nakon tri dana otišli su na pregled, prijatelj mu je bio Marokanac, upoznali su se. Obavili su sve preglede studiozno, opušteno pričajući i smijući se.

Maja mu je samo napomenula dok su bili sami na pregledu da je prije dvadesetak dana imala grčeve ali da je sve dobro prošlo i da to nije rekla Filipu jer bi poludio.

Shvatio je to iz njene dokumentacije ali je smatrao da nema razloga za brigu, da je to prošlo i da će dalje sve teći normalno. Maja mu je rekla da želi prirodan porođaj ako bude sve teklo normalno. Semi je smatrao da je sigurnija varijanta carski rez ali rezultati su joj bili odlični pa se dvoumio. Reкао joj je da su bebe krupne i da vjerovatno neće trebati boravak u inkubatoru. Napomenuo joj je da se ova dva mjeseca mora strogo paziti i da će je on često obilaziti.

Bio je zadovoljan njenom kondicijom i fizičkim stanjem, nije pušila, pila, nije bila gojazna, zaključio je da je u jako dobroj formi. Kad su opet bili svi zajedno Semi je rekao Maji da je i on onaj dan bio na brodu, i da šteta što Lola nije došla njega da probudi, da mu je Filip probio uši poslije pričajući samo o njoj.

Maja se jako svidjela Semiju, bila je lijepa, vesela, jednostavna i zrela osoba. Prava žena za Filipa. Kad je već bio Filipov prijatelj rekla je da ga pozove k njima kući a da sada, ako Filip ima želju, kaže ako vidi da li su dječak i djevojčica. Filip je sretno i oduševljeno čekao da mu on kaže pol beba.

- Sin – uzviknuo je Semi, pružajući Filipu ruku da mu da pet. Maja je to razumjela. Vidjela je kako je Filip presretan, nježno je pogledao i sagnuo se da je poljubi.

- Kćer – opet slavodobitno uzviknu Semi opet pružajući ruku Filipu.

Onda je na francuskom rekao da ako nije dečko sa malom pišom da je ovo kćer.

Filip je rekao da je nemoguće da je dečko jer da u njegovoj porodici niko nema malog pišu. Smijali su se obojica.

Maja pokaza na ekranu djevojčicu i reče: - Matilda...

Na to Semi i Filip odvale od smijeha. Filip mu reče da Maja misli da djevojčica ima karakter njegove majke. Semi je jako dobro poznao strogu gospođu Matildu pa su mu sad suze išle od smijanja pri pomisli da će biti još jedna „Matilda“.

Filip mu je još ni sam ne vjerujući rekao da se majka „normalizovala“ od kada je čula za Maju i bebe i da je sada sasvim podnošljiva, koliko ona uopšte može biti normalna, i da su im se odnosi mnogo popravili.

Puno mu je pomogla oko razvoda, namještanja kuće i svega. Bili su skoro cijelo prijepodne na pregledu.

Dok Semi nije saznao sve što ga je interesovalo.

Na kraju su nešto pričali njih dvojica na francuskom i smijali se, vidjela je da se Filip malo zbunjeno osmjehuje i da ga Semi zadirkuje. Očito su vodili neki muški razgovor pa Maja nije htjela da ih ispituje nego se polako oblačila i spremala za polazak.

Bila je jako zadovoljna, Semi joj je objasnio proceduru, još će joj poslati na imejl svu potrebnu literaturu, a dolaziće i kod njih da joj bude pri ruci.

Kad su izašli bila malo umorna ali se osjećala dobro. Trudila se da svaki dan bude aktivna, da šeta, da radi po kući, nije htjela da leži. Filip je bio u sedmom nebu, ljubio ju je na parkingu i grlio, koliko je čekao na ovo. Da su zajedno, da se zajedno vesele bebama, da idu na preglede, da idu u grad, da su u njihovoj kući. Kad se vrati kući da ga ona dočeka. Činilo mu se da su mu se svi snovi ostvarili.

Nije htio da čuje da bude sama. Prvih sedam dana kad je stigla njeni roditelji su bili s njima. Slavko je uspaničenom Filipu objasnio da nema potrebe da ostaju do Majina porođaja, da će doći kad se Maja porodi da joj pomognu.

Filipu niko nije mogao objasniti da Maja može sama. Dogovorio je sa majkom i Lejlom da svaki dan dio vremena dok njega nema s njom provedu majka a onda Lejla. Maja se bunila ali nije pomoglo.

Onda je predložila Matildi da namjeste sebi jednu sobu kod njih da ne bi morali svaki dan trčkarati tamo vamo i da ne gnjave toliko Lejlu. Matilda se odmah složila, tako će imati sve pod kontrolom.

Filipu to nije bilo pravo, pala mu je roletna na oči kad je shvatio da će se majka stalno vrzmati oko njih. Otac ga je umirio i rekao da će oni biti tri dana da će Lejla biti dva a da vikend imaju za sebe. I tako bi svakog ponedjeljka gospođa Matilda stigla sa koferima k njima.

Filip nije imao zašto da brine, i nju je Maja sredila kao i sve ostale. Rekla mu je da je zaprijetila svekrvi ako ga bude ljutila da će ovamo dovesti Maru da joj pomaže, a pri pomenu Mare, Matildi bi narasli rogovi.

Filipu ništa do sada u životu nije bilo toliko lijepo kao doći svojoj kući gdje te čeka voljena žena. Kad je prvi dan išao na posao, jedva je izdržao do podne, sjeo u kola i odjurio kući. Zatekao je Maju kako sređuje po kući, raspakuje što je uspjela dovesti a iz kuhinje je osjetio mirise. Kuvala im je ručak.

Kad ga je vidjela začuđeno ga je gledala.

- Filipe, dušo, da se nisi zbunio, trebao si ići na posao... On se sretno nasmijao i rekao da nije mogao više izdržati pri pomisli da ga kući čekaju ona i djeca. Nastavili su zajedno da rade po kući, razmjenjujući nježnosti, poslije su ručali, pa odmarali.

Maja je slijedećih dana objašnjavala Filipu šta se sad dešava u trudnoći, kakav im je ritam, šta mora da radi, da bi on mogao da se navikne. Bebe su se ritale a on je to posmatrao sa nevjericom.

Otprilike im je to postala rutina, skoro svaki dan neko im je bio u gostima, Matilda je kao vjetar, kupovala, dovlačila, namještala, kačila zavjese. Maja ju je pustila i nije se bunila, ipak je voljela da je neko s njom a Matilda joj je dovela i učiteljicu za francuski koja bi joj održala jedan čas predavanja a onda bi ona i Matilda zajedno vježbale.

Maja je zadobila Matildino poštovanje kad je ova shvatila da zna sve da radi, da i kreči i farba i kuva i sprema. Sporazumijevale su se već dosta dobro iako nisu znale jezik, ili bi zvale Lejlu da im prevede.

Maja je već bila prilično krupna pa bi svaka dva sata pravila pauze, ali je inzistirala da se kreće, a kad bi zajedno odmarale i ona i Matilda, Maja bi joj stavila ruke na stomak “da se javi svojoj unučadi”.

To je Matilda obožavala, Maja je vidjela koliko to želi pa je jedan dan namjestila u njihovom krevetu jastuk da Matilda može leći pored beba...

Spustila je poljubac na Majin stomak, a Maja shvati da je u stvari vrlo osjećajna žena koja to ne voli pokazivati. To je s vrata vidio Filipov otac pa je namignuo Maji da ga Matilda ne vidi. Filip nije odmah saznao za to, slučajno je čuo od sestre. Bio je zabezeknut, pitao je Maju je li to istina.

Tako se Matilda “izborila” za još jedan zajednički dan, naime petkom bi došle zajedno ona i Lejla, a četvrtkom sama Lejla. Mada, bili su sve povezaniji pa skoro i nije bilo više pravila kad ko dolazi, dolazili su i vikendom pa je sve teklo mnogo opuštenije nego su se nadali. Jednoga dana Maja je saznala da je Matilda curici odabrala ime: Natali.

Maji se svidjelo, rekla je ako se Filip slaže da je ona za. Matilda je stvarno imala ukusa, Maja nije imala nikakve primjedbe na ono što bi ona izabrala, samo joj je rekla da ne želi raskoš nego toplinu doma i porodice. Sad joj je bilo jasno od koga je Filip naslijedio dar za ljepotu i umjetnost.

Filip je skoro sam sredio dječiju sobu do njihove. Lejla je kao upućena kupovala robu i potrepštine za djecu, a nešto je donijela i od svoje djece. Kad se ne bi dugo zadržavale vodila bi Maju. Jedino Maja nije dala da kupe krevetiće, rekla je da će to njen stric ručno napraviti, da ima zlatne ruke. Kreveti će stići kad se Maja porodi dovešće ih njeni roditelji.

Odustali su za sada od toga da spavaće sobe budu na gornjem spratu, da Maja ne bi trčala gore svaki čas dok su djeca mala. Dolje je bila jedna velika spavaća soba i jedna manja kao radna uz spavaću. Nju su uredili za djecu. U suterenu je bio podrum koji je Filip namjeravao da uredi za igraonicu djeci i njima plus garaže i ostave.

Kuća je bila stvarno divna, posebno što je Filip znao šta treba raditi. Kad je srušio dio zida između hodnika i dnevne sobe, mogla se vidjeti bašta i zelenilo iza kuće. Maji se činilo kao da je kuća prodisala, potpuno drugačije se osjećala, kao da je uspostavio neki pozitivni protok energije kroz kuću.

Samo je stavio staklena vrata da bi odvojio ulaz u kuću i dio hodnika. Bila je oduševljena a on sretan što je zadovoljna.

Bio je to problem jer su morali prašiti, Maja ga je hrabrila da to uradi, da će ona biti OK, pa je pristao i taj dan Maju odveo kod Lejle gdje je trebala i prespavati. Uveče je Filip zvao da je zid srušen i da su sve iznijeli, onda je ona htjela k njemu, pa je došao po nju...

Bilo je otprilike oko dvije nedjelje do porođaja, Matilda se divila snahi kako je strpljiva, mirna i nimalo razmažena.

Nije se žalila na oticanje nogu, na to da je već mogla teško da se namjesti za spavanje.

Kad ne bi mogla spavati gledala bi Filipa kako spava, milovala ga ili pričala bebama o tati. Strpljivo je podnosila sve, da bi bebama i Filipu bilo dobro.

Imala je poseban režim za Filipa, namjestila bi da odmara bar dva sata prije nego bi on došao, tako da bi njemu uvijek izgledala lijepo i odmorno.

U dvorištu joj je montirao plastični bazen, pošto su bile vrućine tako da bi se ona brčkala pod budnim Matildinim okom. Rekao je da će im dogodine napraviti pravi bazen, ali Maja se bunila. Bolje da imaju livadu za igranje nego bazen. Popodne bi joj u bazenu Filip pravio društvo zafrkavajući je da polako ulazi u bazen jer da će poplaviti cijelo dvorište koliko podigne vodu u bazenu kad uđe onako krupna.

Nije ni znao da to baš nije tako lako nositi dvoje djece jer je ona pažljivo gledala da ga što manje opterećuje a što više da uživa u njenoj trudnoći i zajedničkoj sreći što je tu. Matilda ju je zato jako cijenila. Nije još uspjela razumjeti taj njen otkačeni smisao za humor, ali nije važno što ga ona ne razumije, važno je da joj sin nije nikad bio srećniji.

On je razumio njene šale, vidjela je da ga ona čini srećnim i opuštenim...

Upravo tih dana stigli su i papiri da je Filip i zvanično razveden. Bio je presrećan. Taj dan došao je kući, zagrlio je i šaputao joj: “Tvoj sam, potpuno tvoj, samo tvoj”. Oboje su plakali. Želio je da se što prije vjenčaju, a Maja je mislila da bi bilo ljepše da im na vjenčanju budu i djeca.

Išli su na kontrole, bebe su lijepo napredovale, Semi je bio zadovoljan a i oni. Pitao ju je da li joj noge otiču, da li ima grčeve, da li ima bolove u stomaku. Ona mu je pokazivala očima na Filipa koji je zabrinuto slušao ova pitanja i rekao da to Maja nema.

Maja je iza njegovih leđa vrtjela rukom da tako, tako, nije toliko strašno, da se može izdržati.

Pokazala je prstom Semiju da Filip to ne treba znati. On je to shvatio, jer se do sada milion puta uvjerio da su muškarci velike bebe, i da Maja ne želi da se Filip brine oko toga. Ubrzo će se poroditi pa će i to proći.

POGLAVLJE 14.

Kad su stigli Viktor i Natali njihova sreća je bila nemjerljiva.

Dvije divne bebe, crnokosa i namrgođena Natali i plavušan blagog osmijeha Viktor Slavko. Filip mu je dao ime po svom omiljenom djedi i po Majinom ocu. Rekao je da kad bi znao da će imati još jednog sina onda bi njemu dao Slavkovo ime, a pošto nije siguran onda bolje sad da to uradi jer maleni ionako liči na njega. Bili su centar oko koga su se svi vrtjeli. Babe, djede, tetke, nećaci. A tata i mama posebno.

Ali kad su krenuli u bolnicu Maja je mislila da je Filip “prolupao” i da nikad više neće biti normalan. Da nije bilo Matilde ko zna šta bi bilo s njim...

A Matilda je, iako je čvrsto obećala snaji, bila u velikom iskušenju da sinu zalijepi dva šamara, i jedva se, uz veliku samokontrolu, uzdržavala od toga.

A uzdržala se jer nije željela da se snaja u takvom stanju uzrujava. Vidjela je da Maja stalno motri na nju, kako će se ponašati prema Filipu. Bernaru je sve to skupa bilo smiješno. Trebala je da misli na sebe i porođaj a ona se, umjesto toga, brinula kako će to sve Filip izdržati. Doduše, sjetio se sebe kad se trebao Filip roditi. Bio je u istom stanju kao i sin mu sada.

Maja nije htjela još da krene u bolnicu dok ne vidi kako će Filip. Javili su Semiju, on je rekao da je slobodan i da će doći do njih. Maju nije brinuo porođaj, tvrdila je da je “dovoljno široka” i da će bebice “za čas poispadati”. Kad je to čuo jadnom Filipu se stanje dodatno pogoršalo pa je povraćao.

Matilda se, skupivši svu strpljivost koju je imala i onu iz petnih žila, trudila da što više umiri sina. Dala mu je tabletu za smirenje, on je to poslušno popio, ne znajući da mu je još jednu “krknula” razmućenu u vodi.

Smatrala je da mu je doza mala i da mu treba više, mada bi mu dva šamara mnogo više pomogla...

Semi je stigao, pregledao je, bilo je sve u redu. Bebe su se fino namjestile za izlazak, a ono što je bilo jako čudno da je Maja izdržala do četrdesete nedjelje trudnoće. Obično su se blizanci rađali ranije, vrlo rijetko da bi trudnoća došla do kraja. Maja je tvrdila da su to “brdski” geni, i njena tetka je rodila blizance u tridesetšestoj i to joj je bila prva trudnoća.

A jasnog je Filipa tješila da je to sve zbog njega. Da je uporna da izdrži do kraja samo da se on ne plaši i da mu dokaže da je to za nju “prosto ko pasulj”. On bi je jadan gledao i pitao šta to znači “prosto ko pasulj”, nemoćan da se odupre panici. Čudila se kako uopšte radi i ide na posao. Čula je od Danijela da ga tamo štede jer su vidjeli u kakvom je stanju.

Kad je došlo vrijeme, Maja je htjela da krene u bolnicu sa Bernarom, ali Filip nije htio da se odvoji od nje. Buncao je da je muško đubre, kako je mogao to da joj uradi, zašto je dala da joj napravi djecu, obećao da nikad više neće da to radi ponovo samo ako ona bude dobro.

Iskušavao je strašno Matildine tanke živce, a kad su došli Lejla i Žan postalo je komično. Lejla nije mogla da vjeruje šta čuje i vidi.

Filip je dalje lupetao da je voli, da je voli od prvog dana i da je zato bio opsjednut da zatrudni, bojao se da ih nešto ne razdvoji. I dok je on tako “drobio”, Maji je bio neugodno od nekih detalja koje je spominjao, dok su se ostali pogledavali.

Semi, Bernar, Lejla i Žan jedva su se uzdržavali od smijeha a Matilda se jedva uzdržavala da ne eksplodira i začepi sinu usta.

Semi je zvao bolnicu da provjeri je li sve spremno, gledajući i daveći se od smijeha u kakvom je stanju Filip. Dozvolio je da ga povedu, daće mu dati inekciju za smirenje u bolnici.

I tako su svi čoporativno krenuli, kao da idu na piknik. Maja se uzdržavala što je više mogla, gledajući muža, koji je bio u gorem stanju nego ona. Nije dozvolila sebi da ga još više preplaši.

Stigli su u bolnicu, Maja je obavila pripreme, dok su Filipa sjeli u kolica. Semi je opet pregledao, rekao da je sve u redu, i da još nije vrijeme da krenu u porođajnu salu.

Dok je Semi pregledavao i pričao joj kakvo je stanje i šta slijedi nisu ni vidjeli da se Filip onesvjestio. Kad ga Semi pogledao vidio je da mu je glava čudno nakrivljena. Pozvao je bolničara i Lejlu i rekao da odvedu Filipa u drugu sobu da tamo dođe sebi i da ga “našpricaju”.

Matilda je vrtjela glavom i rekla da će ona brinuti o sinu. Bar će biti neke koristi što “cvika” od nje. Jer kad se probudi i ugleda je neće smjeti da opet izvodi. Ali kad je otvorio oči, iznenadio se, majka mu je mirno i nježno pričala, smirujućim glasom, a onda je napravila nešto što je Filipa šokiralo više nego da je dobio dva šamara. Poljubila je svoga sina.

Nježno, majčinski u čelo, pa u obraz, držeći mu glavu u krilu i rekavši mu da ne treba da ga čudi njegova reakcija na Majin porođaj jer mu je isti takav bio i otac kad je ona trebala da rodi njega.

Cijelo vrijeme mu je pričala nježno ga milujući po kosi. Koliko se Filip sjećao prošlo je bar trideset i pet godina od kad ga je tako ljubila i držala u krilu.

Čekali su skoro cijeli dan, i već kad su mislili da će trebati pokrenuti porođaj Maji je pukao vodenjak. Dosta brzo se porodila, sve je išlo prirodnim putem, nekoliko sati nakon dolaska u bolnici, Viktor Slavko i Natali su ugledali novi svijet. Semi je bio zadovoljan bebama i njenim stanjem pa je pustio i ostale da ih vide.

Maja je željela da vidi Filipa. Dovezli su ga u kolicima, a kad ju je vidio suze su mu potekle, i ona je plakala, nježno ju je držao za ruku, očima joj sve govoreći.

Nakon toga, trebao je da upozna svoju djecu, ali čim su mu približili dva “zamotojka”, nije izdržao i opet se onesvjestio. Maja ga je gledala nježno i dalje mu nepuštajući ruku. Kad su mu prinjeli bebe uzela je njegovu ruku i dotakla jednu pa drugu bebu. Neka znaju da im je i tata tu.

Onda je došao Semi, rekao da je dosta posjeta za danas i izbacio sve iz sobe. Maja je molila njih da paze na Filipa, posebno gledajući svekrvu. Matilda je raznježena divnim unučićima, bez protivljenja, klimnula snaji glavom da se slaže da i dalje obavlja tu dužnost.

POGLAVLJE 15.

A kako je Maja uspjela da “izdejstvuje” poseban tretman za Filipa kod Matilde? Osjećala da se dan porođaja bliži. Zato je cijele nedjelje neko bio s njom, i ujutro i popodne, jer nikako nije željela da je uhvate trudovi dok je sama sa ionako već uznemirenim Filipom.

Njen otac se raspitao kako zet podnosi sve. Znajući da je jako osjetljiv i vezan za Maju pretpostavljao je da mu nije lako, pa je mirno, preko Maje pokušao da ga umiri, da mu kaže da su svi oni to proživjeli ali da to tako mora i da je to priroda udesila a da on gleda da pusti one koji su vješti da to odrade i da ne paniči.

Jadni Filip je jedva uspjao da se osmjehne zahvalno tastu, pognuvši pogled jer čim bi neko spomenuo porođaj i da brzo dolazi njega bi uhvatila panika.

Najgore mu je bilo što su smatrali da ona treba da se porodi carskim rezom u trideset i sedmoj nedjelji a ona je tvrdoglavo to odbijala i rekla da će izdržati što duže i da je bebama lijepo u maminom stomaku.

Maja je rekla Semiju da mora da joj pomogne oko Filipa, da mu da neke tablete ili nešto za smirenje, jer ona slabo spava zbog visoke trudnoće a on slabo spava od panike. Semi se smijao, ali znao je osjetljivog prijatelja pa je ipak pripremio nekoliko mogućih varijanti da bi bili spremni kad se to desi.

Ove cijele nedjelje sa Majom su bile i Lejla i Matilda. Lejla je bila prijepodne a Matilda i muž su spavali kod Maje i Filipa. Jedan dan ona je zamolila svekrvu i Lejlu da je saslušaju. I da Lejla prevedu majci šta Maja traži od nje. Lejla je klimnula glavom a svekrva je gledala podignutih obrva.

- Filip... - rekla je zabrinuto gledajući u svekrvu i zaovu.

Na to se Lejla nasmijala i rekla da to ne mora prevoditi.

- Mama (prvi put je svekrvu tako oslovila), očiju punih suza, molim Vas, i najviše se uzdam u Vas jer ste najhladnokrvniji, a doduše Filip i cvika od Vas (hahaha), da mi nešto obećate...

Lejla joj prevede. Matilda je gledala snahu ozbiljno. I reče nešto Lejli.

- Kaže da ništa ne obećava dok ne čuje šta tražiš, a ako tražiš poseban tretman za svog uplašenog muža, može samo da dobije dvije pljuske od nje... - smijala se Lejla prevodeći.

- Mama! – šokirano i uplašeno reče Maja. O Bože, šta je snađe... Neće imati ko da joj se brine o mužu. Kakve su ove Francuskinje, nemaju nimalo milosti.

Od te pomisli i od hormona krenula je nezaustavljivo da plače. Lejla se rasrdi na majku pitajući je zar nije mogla bar jednom pokazati malo srca. Lejla je zagrlila Maju tješeci je i umirujući, govoreći da ne shvata ozbiljno njenu majku jer da ju je do sada dobro upoznala i da zna da ne voli pokazivati osjećaje, ali kad treba da se može osloniti na nju.

- Ali šta da radim sad Lejla? – jecala je. Kako da ga ostavim samog. Mislím da će u idućih sedam, osam dana krenuti porođaj, i ne plašim se, jedva čekam bebice, ali samo me muči kako će on.

Znam da ćeš mu se ti naći kad se to desi, nedaj da bude sam u kući, budite vi s njim, ali bojím se trenutka kad porođaj krene. Ako budemo sami on neće biti u stanju da me vozi, a opet ako se onesvjesti u kući a ja moram da idem kako ću ga ostaviti takvog?

Onda se sjeti...

- Zvaću oca! Zvaću ga da dođe da bude sa Filipom! Ja ću otići taksijem u bolnicu a tata neka čuva Filipa. Tata je smiren i sposoban, on i Bernar će se brinuti o Filipu.

I opet je nezaustavljivo krenula da plače.

Lejla je znala da su to trudnički hormoni, pa se svim silama trudila da ne prasne u smijeh od Majinog zaključivanja.

Onda iznenada Maja skoči ljutito sa kreveta i kao da nije u devetom mjesecu trudnoće skoro otrči u dnevnu sobu. Kad ju je vidjela Matilda uplakanu, vrteći glavom na snajino “dramljenje”, nešto joj reče. Maja pogleda u Lejlu koja je došla za njom.

- Majka kaže da se slaže – reče joj Lejla, sa zanimanjem prateći duel dvije žene.

- Slaže se? – upita Maja sretno, ne vjerujući da je dobro čula.

- Da - smijala se Lejla.

- Znači paziće na Filipa? – pogleda nježno i molećivo svekrvu.

- Nije rekla kako – možda ona dva šamara ostaju dalje u ponudi – nastavi Lejla da se šali.

Maja opet prestrašeno pogleda u svekrvu. I odjednom pojavi se ona žena, mirna, stabilna, jaka, od čijeg pogleda bi se Filip odmah vratio u život...

- Reci joj da ću to smatrati ličnom uslugom.

Sad su pregovori bili na “evropskoj razini”...

- Kakva bude prema Filipu, takav će imati tretman u ovoj kući. Ovdje je Filip prvi i jedini. Ako mu pomogne, lično će zadužiti mene... - reče Maja mirnim i čvrstim glasom.

Lejla shvati snagu ove žene. Bila je spremna da ga brani životom i svako ko ga omalovažavao i nije poštovao postajao je njen neprijatelj. Ona je bila jaka, ali vidjevši Maju u ovom izdanju ostala je bez teksta.

Reče majci da je snaja očajna, da je jako vezana za brata i da svako ko njega krivo pogleda postaje njen neprijatelj, i da treba da joj popusti. Rekla joj je da od kada je ona u njihovom životu svaki dan im je divan, ispunjen smjehom, a da su se kod Maje družili više za ova dva mjeseca nego u prethodnih petnaest godina.

Shvatila je to tvrda Matilda. Priđe snaji i nježno je pomiluje po kovrdžama. Maja joj se sretno kroz suze osmjehnu zagrlivši Matildu i pruživši ruku ka Lejli da i nju zagrlji. Tako su tri žene i dvije bebe stajale zagrljene na sred kuće.

Lola je to sve sa čuđenjem gledala, ne shvatajući šta žene rade. Ali kad se grle one može i ona s njima, pa se ugura između njih veselo se umiljavajući...

Kad je Filip došao, nije odmah to vidio, ali kako je dan odmicao učinilo mu se da su njih tri nešto čudne. Pitao je Maju šta se dešava, a ona mu nježno reče da je sve u redu, da mu se čini, milujući ga po obrazu. Njemu se činilo da su sklopile neki pakt. Samo nije shvatao oko čega.

Kasnije mu je sestra, treći dan od Majina porođaja, rekla šta se sve dešavalo taj dan u kući i kako je tvrda Matilda morala obećati Maji da će brinuti o njemu i da joj je rekla da će to smatrati ličnom uslugom i da od toga kakva će biti prema njemu zavisi njihov daljnji odnos.

Lejla mu je rekla da je nikad nije vidjela takvu, da je mislila da će skočiti na Matildu, da mora da je takva bila u Herceg Novom kad je njega vratila u život, da je tek sad spoznala snagu “vesele” žene.

A on je tu noć, još pod tabletama, ležeći u njihovom krevetu, dok je Lola budno motrila na njega (jadnica se nije odvajala od njega zabrinuto ga gledajući i ne shvatajući šta ga je spopalo) imao sretan osmjech na licu. Malo od inekcije koje mu je Semi dao, a više od misli o voljenoj ženi.

Nevjerovatna, bila je stvarno nevjerovatna. A sjetivši se kako ga je majka spasila, shvatio je da je bila pripremljena na to i da je to morala htjela, nehtjela, da uradi jer je dala njegovoj ženi obećanje. Prvu noć ga je čuvao Žan, Lejlin muž, dok je on pod dejstvom inekcije spavao, Žan i Lejla su pucali od smijeha sjećajući se svega.

Drugi dan je htio Semi ali mu je on naredio da se ne odvaja od Maje, pa je onda spavao umjesto njega Danijel, kome su Žan i Lejla pričali šta se sve dešavalo a on je plačući od smijeha rekao da je odlučio da po ovome snimi komediju...

Te dane, Bernar je bio glavni taksista i prevoznik a Matilda general koji je sve vodio čvrstom rukom.

Lejla je bila u njihovoj kući da bi bila sa Filipom, kuvala, dočekivala. Tri puta dnevno Bernar je vodio sina (jer je i on obećao Maji da neće dozvoliti da Filip vozi) i ostale u bolnicu, vraćao ih, onda je brigu o njemu u kući preuzimala Lejla. Uz to, njih dvije su pokupovale sve što bi Maji i bebama moglo zatrebati.

U srijedu su stigli Majin otac i majka sa krevetićima, a nekako se njemu Filip najviše obradovao, imao je energiju kao Maja, smiren, jak, stabilan i pun razumjevanja za zeta.

Plakali su obojica kad su se sreli, jedan drugom zahvaljujući. Slavko Filipu na unucima, a Filip Slavku na njegovoj Maji.

Da se pitalo Filipa Slavko bi se doselio k njima zastalno. Ovaj put je Bernar i njima nabavio čuveni tablet da bi se mogli sporazumjevati pa su se sad prijatelji nastavili družiti, sretni zbog svoje djece i unučića.

Čim je Slavko stigao, u kući se osjećao neki mir i red. Nekako je atmosfera bila smirena, pozitivna, kao da su se svi znali šta treba da rade.

Ako bi nešto trebali obraćali su se Slavku, iako nije znao jezik, znao je skoro sve da radi. Popravljao bi po kući, namještao, farbao, sređivao dvorište. Rekao bi Bernaru šta mu treba, ovaj bi trknuo kupiti ili donijeti od kuće i onda bi se zajedno zabavljali.

Nisu znali da Slavko ima tako zlatke ruke inače bi Filip, koji je bio potpuno van sebe (pa su svi izbjegavali da ga gnjave ostavivši Lolu da ga čuva, samo ga zabrinuto gledajući i pitajući kako mu je), morao da angažuje majstore.

A on nije mogao da natjera sebe da se pokrene jer nije bilo nje u kući. Bez nje, nije imao volje nizašta. Ona je u bolnici bila puna razumjevanja za njegovo stanje, rekavši mu da je to normalno, da je u redu, da će on doći sebi kad ona dođe kući i da će onda sve normalizovati, da sad samo odmara i pusti ostale da brinu o svemu.

Slavko je sa ženom otišao posjetiti kćer i unuke u bolnicu, a Maja mu se silno obradovala. Odmah je i na nju djelovao smirujuće, rekla mu je kad je sad on stigao da je ona potpuno mirna.

Inače vidjeli su ih, odmah nakon što je Maja rodila (i sirotog onesvještenog zeta pokraj njih...), jer ih je Lejla zvala pa su se uključili preko Skajpa.

Lejlin sin Vensan je bio zadužen za slikanje i snimanje, kad je vidio ujaka onesviještenog pitao je treba li ga snimati ili da ga preskoči. Filip nije mogao da se slika s njom i djecom na porođaju, ali su to ponovili u srijedu popodne ispočetka, pa je sve bilo u redu. Maja je zamolila da dođe i da ih slika, nju i Filipa sa bebama, a onda se tu našao i Semi, Lejla koja je dovezla sina...

U četvrtak je već bilo bolje stanje, iako je Filip i dalje dobijao tablete. Bio je miran, usporen, Maja nije znala kako da ga „probudi“. Zvala je Lejlu da ona doveze Filipa na dojenje ako može, željela je da napokon počne reagovati.

Filip je bio smiren ali i dalje kao da nije bio svoj. Maja odluči da ga malo podbode. Kad su bebe stigle na hranjenje ona nahrani nestrpljivu Natali dok je on držao mirnog Viktora. Sin ga je uhvatio za prst praveći neke smiješne face.

Onda je Maja spustila nahranjenu Natali i odlučila da je vrijeme da Filip dođe k sebi.

- Filipe, daj Viktora Lejli pa dođi bliže, sad ćemo zajedno da ga nahranimo – mirno mu naredi.

On je začuđno pogleda. Kako će ga zajedno nahraniti?

Ona mu rukom pokaže da priđe još bliže i da sjedne na krevet s lijeve strane.

On zbunjeno poslušao ali sjedne naspram nje, ona reče da se okrene i nasloni na uzglavlje kreveta. Filip se nije uspio ni namjestiti kad mu se odjednom ona nađe u naručju. Iznenadeno ju je gledao. Skoro mu je ležala u krilu. Gledajući ga u oči uzme njegovu ruku i zavuče je sebi u spavaćicu.

Nemoguće je opisati Filipovo zaprepaštenje kad je to uradila. Lejla se već kidala od smijeha, sad joj je bilo jasno zašto je Maja tražila da ona doveze Filipa. Željela je da za ovaj trenutak sa mužem drugi ne saznaju.

- Filipe, sad ćemo zajedno da hranimo Viktora – reče mu mirno.

On je izgledao potpuno unezvereno i zblanuto. Nije mogao da kaže niti uradi ništa. Lejla spusti Viktora u Majino naručje. Beba je bila mirna, čekala je da ga mama nahrani. Ona uzme Filipovu ruku i namjesti je tako da je maleni mogao da počne da sisa. Filip je to gledao bez riječi. Ona mu je povremeno pomagala i namještala djetetu da bi bolje sisalo a kako su minute prolazile osjećala je da se on budi, da dolazi sebi, da počinje reagirati na ono što se dešava.

Nakon desetak minuta počeo je tiho da zapitkuje, sam je počeo da pomaže svom djetetu da se nahrani. To je trajalo skoro dvadeset minuta. Viktoru je već dojadilo, napapao se i htio je da spava.

Njih troje su smireno radili svako svoje, pričajući i tepajućći bebama. Lejla je uzela Natali da dijete podrigne dok su oni hranili brata. Kad su nahranili Viktora onda je i njega uzela da ga malo drži dok ne podrigne.

I taj dan je Filip napokon došao sebi.

Sutra nije htio tablete, sam se odvezao u bolnicu, opet su zajedno hranili i presvlačili djecu. Lejla im je objasnila da je Maja sredila stvar i probudila Filipa i da je sad dobro i da mogu da ga puste samoga da ide k Maji.

Iako je trebala da ostane do ponedjeljka, nagovorila je Semija da je pusti u subotu, da je Filip došao sebi i da će sad sve biti u redu.

Filip je iz bolnice javio da dolaze, svi su bili van sebe, ali Slavko je opet imao konce u svojim rukama. Svima je dao zadatke, Lejla da pripremi spavaću i dječiju sobu, Matilda da ode kupiti šta treba i pospremi kuću. Bertran je njemu pomagao da završe neke poslove što su počeli.

Ženi je dao zadatak da kuva i brine o hrani, Vensan je opet bio snimatelj, pa su ga zvali da dođe od kuće sa Žanom i sestrom. Željeli su svi zajedno da ih dočekaju. Filip se javio u devet a u podne nakon što su nahranili bebe, uspjeli su napokon krenuti kući.

Svi su bili spremni, fino su pozdravili bebe. Lejla je bila zadužena da pomaže Maji i Filipu oko djece.

Mada svaki dan je Filip bio sve vještiji i uključeniji, tako da nakon nekoliko dana pomoć mu skoro i nije bila potrebna.

Viktor je pored svoje mame i tate najviše volio djeda Slavka, stalno mu se osmjehivao a ono što je sve zaprepastilo bila je gospođa Matilda. Skakala je na svaki unukin mig, nije dala Natali nikome, svi su se smijali tome.

Prema svojoj djeci je bila stroga ali izgleda da ju je unuka vrtjela oko malog prsta. Filip i Lejla su samo odmahivali glavom.

Maja im je rekla da će ona razmaziti Natali a da će izgleda njoj zapasti dužnost da trenira strogoću sa Natali ako bude tvrdoglava na Matildu. Izgleda da je ovo Matildi bila karmička pravda, koliko je bila nepopustljiva prema svojoj djeci toliko je udovoljavala i skakala oko unučice....

Tri mjeseca nakon rođenja beba, vjenčali su se. Slavko i Mirjana su još bili kod njih. Filip im nije dozvoljavao da odu. I Matilda i Bernar su skoro stalno bili uz sina. A Lejla, Žan i djeca vrlo često. Navikli su se na “zajednicu”.

Na svadbu su došli svi Majini, unajmili su mini bus i tako stigli. I to sa čuvenom Marom, koja je lila suze i ridala kad su se vjenčavali.

I bebe su je čudno gledale. Nije im bilo jasno zašto žena od sto dvadeset kila plače kad oni od tri mjeseca ne plaču?

Malo po malo sakupilo se preko sto ljudi. Mislili su da će biti malo intimno vjenčanje ali je od planiranih četrdesetak spisak narastao na više od stotinu.

Nakon vjenčanja Bernar je odvezao Maju, Maru i Mirjanu kući. On, Mirjana i Maja su se vratili na svadbu a Mara je ostala da čuva bebe.

Imale su dovoljno mlijeka da ih Mara nahrani, pa bi mirno zaspale kad bi se najele, nimalo uplašene novom osobom u svom životu. U ova tri mjeseca navikli su da se mnogo ljudi vrzma oko njih. A Mara se topila milujući ih i pričajući im da im je tako držala i mamu.

Ipak, vjerovatno je najsretnija osoba na svadbi bio Filip. Tek sad je napokon odahnuo. Stalno u strahu da se ne desi nešto neplanirano, da ih nešto ne razdvoji, i ne uništi im život.

Sad mu je napokon sve bilo kako treba. Žena koju je beskrajno volio postala je njegova i pred zakonom. Rodila mu je prekrasnu djecu, bila je njegova podrška i snaga od prvog dana njihovog susreta.

Imala je dar da usreći sve oko sebe, nije samo njemu bilo bolje, svima oko njih je bilo bolje od nje.

Dvije godine ranije nije imao skoro ni jedan dan u godini kome se radovao, koga je slavio a sad ih je imao mnogo. Nije zaboravljao datum kad su se sreli u njenom gradu, pa kad je Maja došla u Francusku prvi put, datum kad su se u vikendici zaručili...

POGLAVLJE 16.

Svaki put kad bi Filip došao iz Francuske ili kad su zajedno dolazili, imali su običaj da se jave Bosančici. Maja je saznala da se zove Emina i da se sezonski zaposlila preko neke rodbine. Pitala ju je da li bi ostala da radi preko cijele godine ako želi.

Priznala joj je da nije baš sretna što radi u kafiću, brat joj je bio isto tu, radio na građevini a stanovali su kod rodbine.

Maja odlučila da zamoli prijateljicu da je primi u privatni hotel. Sredili su joj papire i tako od jeseni mala više nije radila u kafiću. Maji je nedostajao njen osmijeh, kad bi prolazila pored kafića uzdisala bi i željela da se vrati. A od prijateljice je saznala da su je i oni tamo zavoljeli kao i Maja i Filip.

Jednom kad je šetala sa djecom i majkom po gradu, začuje nečiji vrisak pa onda smijeh. Poznati smijeh. Okrene se, vidi Emina...

Bila je u društvu sa tetkom, koja je Maju znala po priči, jer joj je mala rekla da joj je Maja našla posao. Iskreno su se obradovale jedna drugoj.

Izljubila je Natali i Viktora i propisno ih ištipala za obraze. Rekla je Maji da joj je super u hotelu, da je vole, da su ona i brat našli stan zajedno, da joj je sad došao i mlađi brat. Bila je oličenje nevinosti i jednostavnosti. I sa malo je bila srećna i zadovoljna, a neki su imali sve pa su opet bili nezahvalni i nisu znali to da cijene.

Dok su Majina majka i Eminina tetka pričale i zabavljale se sa djecom, Emina i Maja su razgovarale. Emina je pitala je li i Filip došao sa njima. Kad joj Maja potvrdi da je i on tu, mala se povjerljivo nagne prema Maji.

- Ala si ga smotala sestro. Za jednu noć poludio za tobom i nepušta te. Baš si majstorica – hvalila ju je Emina razgoračenih očiju, potiho da ne čuje tetka i Majina majka. A svi mislili ti mirna, ni sa kim ne izlaziš – vrtjela je glavom u nevjerici.

Maji je došlo da se slatko nasmije od njenih zaključaka.

- Jel' to on tako i tamo u toj Francuskoj skače po tebi povazdan? – upita sva očarana Majinim “vještinama zavodjenja”.

- Nema tamo toliko vremena, ali čim dođe s posla... - šalila se Maja dalje. Više nije mogla da se suzdrži, počela je da se smije, a još kad se sjetila kako će se smijati Filip kad mu kaže... Eee, da je ovo bilo snimiti.

Tetka i majka su pogledale njih dvije, koje su se malo odvojile od njih, pitajući se šta je tako smiješno. Maja onda reče majci i Emininoj tetki ako imaju vremena da malo sjednu, da će im nešto naručiti i da pričuvaju Natali a ona će Viktora povesti s njima da ona i Emina malo prošetaju. Obje su se složile da hoće.

Pustile su Viktora da sam nesigurnim koracima istražuje okolinu držeći ga za rukicu. I tad je Maja odlučila da joj kaže istinu.

Da je tad sat vremena prija upoznala Filipa koji je zamolio, pošto priča engleski, da ga malo prošeta kroz grad, da tad nije znala ni kako se zove, da ih je u stvari spojila Lola koja je skočila na Filipa, jer da i ona sama poznaje Lolu koja voli praviti cirkus, i da ništa nije bilo tada. On se vratio na brod i otišao za Francusku.

Ali da su se tada zaljubili (na šta je ova očarano zavrnila okicama uzdišući od romantike) i da su se nakon nekoliko mjeseci opet čuli i da je tek onda krenula njihova veza. A usput joj je odmah prvi put kad su... hm...hm... napravio djecu.

Pa ovo je ljepše od najljepše bajke. Mala nije mogla da dođe sebi od tolike romantike. Da je meni naći takvoga.

-Znaš šta – reče joj Maja – ako ti 'oćeš da ti ja nabavim Francuza, onda ću ja da ti nabavim Francuza. Odlučila sam. Svake godine ću ti dovesti jednog Francuza, pa ti probaj koji ti bude odgovarao. Mala ju je gledala kao da je šenula.

- Ma kako svake godine po jedan? Pa šta ću ja s njima tolikima? A ako ne bude valjao šta ću onda? – sad su je mučila silna razmišljanja od silne navale Francuza.

- A kako ćemo pričati? Ja ne znam francuski a on ne zna naški.

- Ma pričaćete lako. Ako ga središ ko ja Filipa priča će ići lako. Samo da se svidite jedno drugom – zafrkavala se Maja dalje.

- Aaa ne znam... – trudila se mala dalje. Ma nisam ti ja majstorica ko ti. Ne mogu ja to. Onda kad si ga dovela ono jutro na kafu on je već bio zaljubljen do ušiju, blejio je u tebe ko tele u šarena vrata. Znala si ga sat vremena i već si uspjela da ga središ. A još mu nisi bila ništa ni dala... Znaš „ono“ mu nisi dala... - sad se sva jedna zapetljala.

- Aaa možda ti ne želiš Francuza – ispitivala je Maja dalje teren. Sviđa li se tebi neko ovdje?

Vidi mala se malo štrecnula na to pitanje. I oklijevala je s odgovorom. A onda zaključila da nema ovdje bliže drugarice od Maje pa da treba da joj kaže.

- Ma ima neka budala... Ma skroz budala... I to Bosanska... Kud meni ne zapadne neki Francuz ili Švabo ili Talijan nego bosanska bukva – tužno se vajkala.

- A sviđaš li se ti njemu? – oprezno upita Maja.

- Ma šta sviđam! On vidi samo pivu kad mu donesem. Kreten! Još mi sve naređuje ko da sam mu ja žena i robinja. Te donesi ovo, te donesi ono, te ovo ovako, te ono onako... Juuu, kako me nervira... – sad se žestoko rasrdila.

- Al' ipak je sladak? – opet upita Maja oprezno.

Mala se naškici i pogleda sa blaženim osmjehom u Maju.

- A sladak... Baš sladak... Ma budaletina jedna! – opet se rasrdi.

- Hmm – Maja jasno kako stoje stvari.

- A živi li ovdje? – nastavi je oprezno ispitivati.

- Ma živi u Sarajevu, ovdje radi kad je sezona. Radi sa mojim bratom na građevini i to u stričevoj firmi.

Rade neke kuće za Ruse. Meni plate da im nekad kuvam i spremim kuću. Dobro mi dođe još koji evro da pošaljem kući.

- O pa to nije loše – ohrabri je Maja – znači i tvoj ga brat zna. Možeš ispitati brata kakav je.

- Ma šta ću ga pitati, vidim kakav je. Sav pun sebe. Ma šta ti ja ovo pričam, šta me spopade, ne znam ni sama.

- A ima li kakvu školu? – nastavi Maja majčinsku brigu oko svoje „male“.

- Ma ima fakultet, ali je ipak konj! – ljutito reče mala.

Maja se skoro nasmija na to. Izgleda joj da se i ona njemu sviđala ali je bio iskusniji i nije joj htio dati do znanja da ona ne bi nešto umislila. Čim ju je tako „muštrao“, ali je i dalje stalno tražio da se ona brine oko njega nije htio drugu. Maji je to bio znak da tu nešto ima.

- Kakav fakultet?

- Ma neki propali od kojeg nema hljeba pa zato sad radi sa stricom na građevini.

- Pa to nije loše – zaključí Maja.

- Loše je, loše, sestro moja. Kud meni da zapadne tak'a budala. Evo jedna moja prijateljica našla tu finog momka, maminog sina, miran ko bubica, sve zna. I „gonjati“ usisivač i uključiti veš mašinu i sve joj pomaže. Ova budala neće da složi ni svoju robu, a soba mu je ko svinjac. A neće da mu teta Marija sređuje sobu nego sve će Emina. Emina će donjeti pivo, Emina će kuvati kafu, samo Emina, Emina. Ko da sam njegovo vlasništvo.

Maja se do sada sita nasmijala, ali u sebi. Smijaće se kad dođe kući i ispriča Filipu jade njihove miljenice. Izgleda da će Filip kao „otac“(ako joj je Maja „majka“) morati da sredi tvrdoglavog Bosanca.

Filip se smijao zajedno sa njom, i obećao da će pomoći oko tvrdoglavog Bosanca. Htio je da vidi tog koji je njihovoj ljubimici zadavao glavobolju i nije se dao uvesti u red.

I tako jednog dana Maja sa Filipom i djecom, kao fol, ode da traži Eminu. A Emina kao baš taj dan sređivala kuću kod „tvrdoglavog“.

Oni se upute šetnjom do te kuće da vide malu, i naravno da „ocijene“ je li kandidat odgovarajući za njihovu miljenicu.

Maja je pozvala Eminu kad su došli do kapije. Čim ih je vidjela istrčala je odmah pred njih zagrlivši Natali i Viktora. Pozvala ih je na terasu, pitala hoće li sok, kolače, ako su gladni ona upravo kuva ručak za sutra pa ima i za njih. Oni rekoše da neće smetati, sve gledajući je li on kod kuće.

Na terasu vidješe četiri muškarca gdje piju pivo i razgovaraju. Mala ih predstavi, visok momak, smeđ, plavih očiju i divnog osmijeha (sa jamicama na obrazima) bijaše onaj zbog koga su došli. Bio je baš momak ipo. Maji se svidio. Tu mu je bio i stric i još dva radnika. Maja im objasni da joj je muž arhitekta, Francuz a da su tu na odmoru pa su došli vidjeti „svoju miljenicu“ Eminu.

Sad je vidjela da je „tvrdoglavi“ iznenađeno gledao u Eminu, čudeći se kako ovako otmjeni i fini ljudi nju tako vole. Ona je jadna otrčala da svima donese pivo, sok, da donese kolače.

Maja tad pređe na plan B. Pogleda „tvrdoglavog“ i mirno mu uvali Viktora. On je zaprepašteno pogleda. Šta će on sa djetetom? Filipov i Majin pogled se sretnu i jedva se obuzdaše da oboje ne prasnu u smijeh. Ali stric i ova dva radnika se nisu suzdržavali. Slatko su se smijali Goranovoj izbezumljenosti. Zafrkavali su ga da vježba, da ga to ionako čeka. Maja im reče da ide pomoći njoj, da ne može sama.

Iznijele su kafu, kolače, pivo sokove a Goran je i dalje držao mirnog Viktora koji se nije bunio nimalo što je u naručju nepoznatog čovjeka.

Ispalo je da „tvrdoglavi“ solidno govori engleski. Filip je nešto naučio srpski pa su izgleda lijepo pričali.

Kad su stavile sve, Maja reče Emini da sjedne s njima pet minuta da se neće ni oni dugo zadržavati i napravi mjesta između nje i „tvrdoglavog“ za Eminu. Ona donese sebi stolicu i čim se namjesti odmah zatraži od „njega“ da joj daa Viktora. On sav srećan pruži joj dijete. Opet se Maja i Filip pogledaju.

Biće nešto, biće nešto...

Muškarci su dalje pričali o poslu, gradnji a one su se zabavljale sa djecom i pričale tiho među sobom. Maja joj je šapnula da je sladak, našta je ova sva pocrvenila.

Vidjela je Maja da ih „tvrdoglavi“ gleda pokušavajući da shvati kako su njih dvije, toliko različite, tako dobre prijateljice.

Popili su kafu, pa je bio red da krenu, da ne zadržavaju ljude, Maja im usput reče da bi htjela da Eminu povede sa njima u Francusku ili još bolje da joj nađe nekog dobrog Francuza jer da je ovdje „ponuda slaba i da se malo ništa ne sviđa“. Vidjevši Goranovu facu jedva se suzdržala od smijeha. Jedva... Digao je obrve i prosto zinuo kad je čuo Maju.

Eee, tako. Ako sad „tvrdoglavi“ ne popusti, neće nikad...

Nakon tri mjeseca, Maji na telefon stiže slika. Na njoj „tvrdoglavi“ i Emina zagrljeni. Bili su srećni i ona i Filip što su uspjeli da pomognu svojoj miljenici.

POGLAVLJE 17.

Gledao je opčinjeno u svoju ženu... Od sinoć je lebdio u oblacima, poznavali su se tri ipo godine a još uvijek je uspijevala da ga iznenadi.

- Aaaa – zaurla Filip trгнуvši se, kćer ga je ujela za prst.

Sam je bio kriv, držao je Natali dok je ona pila čaj iz bočice, a nije vidio da je odmakao bočicu i da je djetetu ispala iz usta, pa je pokušala da je dohvati. Umjesto bočice zagrizla je njegov prst. On je cijeli dan bio u oblacima ne skidajući oči sa svoje žene.

- Filipe, gledaj šta radiš! –ljutito se obrecnu Matilda na njega.

Ali Filipu se nije budilo iz snova. Jedva je čekao popodne i njeno obećanje da će ga opet voditi u uvalu. Pitao se šta mu danas sprema.

Hoće li se opet voljeti? Nadao se žarko tome. Hoće li ga opet iznenaditi. Ooo, kako ga je juče iznenadila, sad je već iskreno počeo da sumnja da je Morska vila. Cijeli dan je nesvjesno samo uzdisao čim bi se sjetio svega. Još nije mogao da sebe uvjeri da je to bila java a ne ljetnji san.

Izgleda da su ljudi u pravu, na moru se dešava ono što se ne može desiti kući. Ljudi se opuste, ožive, atmosfera je posebna i čini se sve moguće. A sad je i on to shvatio. Da je uz more i voljenu ženu sve moguće.

- Filipe! – opet dreknu Matilda kad je vidjela da je Natali prevrnula tanjir sa kašicom a on uopšte nije reagovao. Šta je tebi danas? Kao da nisi sav svoj! Jesi li spavao noćas? Izgledaš kao da si drogiran! – ljutila se ona na sina.

Na to se Maja veselo osmjehnu dok je stavljala voće na tanjir. Znala je šta „muči“ njenog muža. Sinoć je izronila vila iz morskih dubina i pozvala Filipa na igru. I zato sad jadni Filip nije mogao cijeli dan da kaže ni riječi, bio je šutljiv i zbunjen.

Donese im tanjir pun voća na stol i nježno poljubi muža u kosu, tako ga umirujući i govoreći mu da shvata šta ga zaokuplja. Uzela mu je Natali iz ruku da bi mogao da jede voće.

Slavko i Bernar su sve ovo sa zanimanjem gledali. A Mara je imala opet najpametniji i najbliže istini komentar...

- Opet se uzvrtio oko nje! Ta vidite li da se opet prilijepio uz Maju, ne odvaja se od nje. Sad će opet da joj napravi dijete vidjet će te!- ljutito je puvala Mara...

- Maro, da ne grešiš malo dušu – upita je šaljivo Slavko, meni se čini da je ovaj put sredila Maja njega.

- Ko je koga sredio ne znam, ali on se opet šepuri ko zaljubljeni paun - nije odustajala Mara.

Bernar je nestrpljivo čekao da mu prijatelj prevede preko tableta šta se dešava. Slavko je čekao da njih dvojica ostanu sami.

Onda mu objasni da po onom što on vidi, izgleda da je Maja sinoć vodila Filipa na neko specijalno mjesto i da je izgleda “bila nestašna” pa se Filip nada da će ga i danas voditi tamo. A da Mara tvrdi da je Filip opet odlijepio kao prvi put i da će opet napraviti dijete Maji.

Njih dvojica su se nakon toga kucnula čašama smijući se i nadajući da će dobiti još jedno ili možda opet dva unučeta...

Kad mu je Maja rekla da će popodne njih dvoje ići na kupanje da se malo odmore, a da se dogovorila sa svojim i njegovim roditeljima da oni čuvaju djecu, Filip nije ni slutio šta ga čeka...

Radovao se što će biti zajedno i malo sami jer od kad su dobili djecu rijetko su bili sami ili su se morali posvetiti djeci pa za sebe nisu imali vremena.

Oko pet popodne krenuli su, Maja je ponijela dosta stvari, rekla mu je da idu u jednu uvalu a da se tamo može doći samo kroz privatni prolaz jedne kuće. Ta kuća je bila u vlasništvu Slavkovog dugogodišnjeg prijatelja pa su imali ključ od metalnih vrata koja su bila skrivena stijenama. Izgledalo je kao da ih je neko izdubio u stijeni.

Otključala ih je pa su morali cijelo vrijeme sagnuti hodati oko tridesetak metara da bi izbili u neku čudnu uvalu okruženu stijenama.

Imala je ogroman "prozor" od kamena kroz koji se vidjelo otvoreno more. Spuštali su se stijenama nizbrdo do plaže u obliku polumjeseca, ne veće u dužini od pet metara.

Kad bi bila oseka, plaža se vidjela a kad bi došla plima potopila bi plažu toliko je bila mala, ali prekrasna. Ušuškama stijenama sa svih strana. Oni su vidjeli sve a niko nije vidio njih. Filipu se jako dopalo. Biće sami i moći će uživati.

Raspremili su se, malo istraživali, penjali se, Maja mu je pokazivala kako se koji dio zove kad bi nešto ugledali. Onda su se odlučili okupati, pa su se brčkali jer je još bilo vruće. Za nedjelju dana sin i kćer će im napuniti dvije godine pa su se dogovarali kako napraviti prvo slavlje u Herceg Novom.

Prvi rođendan su proslavili u Francuskoj, svi su došli na rođendan a Matilda je bila glavni organizator. Sve je proteklo predivno... Ove godine su odlučili da svi zajedno ljetuju u Herceg Novom i tu proslave djeci rođendan.

Dok su se sunčali Filip je stavio glavu ženi u krilo da ga mazi. Volio je da ga Maja miluje po kosi i tako smiruje, često puta bi joj zaspao u krilu. I sada, još uvijek umoran od puta, od vrućine i gužve utonuo je u dremež opijen tišinom i morem.

Odjednom kroz polusan Filipu se učini da ga neko zove. Još je spavao i činilo mu se da sanja. Ali opet je čuo glas, mješao se zvukom talasa ali ga je čuo.

Dozivao ga je.

- Filipe... Filipe...

Počeo se buditi, i pokušavao da shvati gdje je. Ležao je na peškiru, pod glavom mu je bio jastučić a Maje nije bilo na vidiku. Pitao se gdje je. Opet zatvori oči želeći da još malo uživa, ali opet začuje glas kako ga zove.

Pridigne se malo pokušavajući da shvati odakle dopire.

- Maja – zvao je ženu, ali nje nije bilo u blizini.

Opet začuje glas.

- Filipe dođiii – ovaj put razazna šta mu glas govori.

Sad već zabrinut, on skoči ali nije znao kud da krene.

Odjednom pedesetak metara ispred njega, u moru kod jedne stijene iz mora izroni nešto, dok je on pokušao da vidi prilika nestade, pa zaključí da mu se učinilo. Onda opet začuje glas koji ga zove. Zbunjen krene prema toj stijeni.

Kad je doplivao nije bilo nikoga, Maja nije bila ni na obali. Stijena je bila dužine oko tri metra a širine oko metar ipo, obišao je ali Maje nije bilo. Onda opet začuje glas: Filipe... Ali ovaj put blizu, kad je krenuo da se okrene i otpliva sa druge strane stijena glas mu reče:

- Filipe ako želiš da upoznaš morsku vilu ne smiješ da gledaš u nju...

On je začuđeno slušao. To je morala biti Maja, ali opet nije bio siguran glas je bio drugačiji.

- Želiš li da upoznaš vilu Filipe?- pitao je glas.

- Želim – reče smijući se.

- Onda me slijedi – reče mu i nestade u morskim dubinama, nije uspio vidjeti kad je zaronila ali osjeti odjednom ruke koje ga dodiruju po struku, samo na čas i onda više nije vidio sjenu u vodi, nestala je opet.

Nakon otprilike minutu, spazi je, odmakla je. Izronila je i opet zaronila glasno pljusajući nogama. Shvati da treba da je slijedi. Plivao je za njom oko sto pedeset metara, a tad vidje da se ispred nalazi još jedna stijena. More oko nje je bilo plitko, njemu ni do struka, a već kad bi se pomjerio dva metra dubina je bila veća. Bila je skroz ravna, kao isklesana a sa jedne strane je imala kao nastrešnicu. Kao mala pećina. Stao je na taj dio i čekao dalje.

- Znači, želiš upoznati vilu? – upita ga glas.

- Želim – reče mirno. Srce mu je tuklo od očekivanja tog susreta.

- Onda moraš poštovati dogovor, ne smiješ me gledati, jer ako me pogledaš čarolija će nestati... Ako budeš poštovao dogovor ispuniću ti želju koju zaželiš – reče mu “Morska vila”.

- Poštovaću dogovor – odvrati on.

Nije uspio to ni reći kad osjeti da mu ona prilazi pokraj nogu, nagonski je htio pogledati ali se sjeti dogovora. Ona opet nestade...

- Htio si pogledati Filipe, kršiš dogovor!

- Oprosti, sjetio sam se pa sam se zaustavio, iznenadila si me...

I opet nije to uspio ni reći osjeti da ga je dodirnula prolazeći pored njega. Nije shvatao kuda nestaje. Kao da je odlazila negdje dolje ispod kamena a ne okolo, za čas bi nestala. Već je sigurno bilo blizu osam uveče, tako mu se činilo i znao je da će ubrzo pasti mrak pa je još slabije mogao da prati njeno kretanje.

- Znači nećeš gledati šta god da se desi? – opet ga upita.

- Neću, obećao sam – reče joj svečano.

Tad začu pljusak, skočila je u vodu i za čas se nađe ispred njega. Filip je vidio kroz vodu da dolazi ali onda se sjeti obećanja. Učini mu se da je naga.

Potpuno naga vila.

Dodirnu ga rukama po nogama, po struku, osjeti da ga skida i da ga dodiruje.

Opet je nestala, napeto je čekao i kad se začuo pljusak on se okrenu u smjeru iz kojeg je došao pljusak u vodu ali se ona odjednom pojavi iza njegovih leđa.

Nije smio da mrdne ni da se okrene. Osjeti da ga ljubi i miluje po leđima. Ječao je, jedva stajao i isprekidano disao. Nestala je opet u moru. Čekao je dalje... Očešala mu se o nogu, pitao se je li ona to upravo prošla između njegovih nogu?! I opet to napravi. Sad je bio siguran da se provukla tuda, ali kud je nestajala?! Želio je da zaroni, da vidi šta je ispod stijene, kuda to ona prolazi. Ali obećao je...

- Obećao si Filipe da nećeš gledati, a ipak si pogledavao – reče mu ona. Zato sada moraš da žmuriš. I šta god da se dešava ne smiješ da se pomjeraš...

- Dobro – složi se on jedva dišući.

Zažmurio je i čekao šta će dalje biti... A onda se desilo ono od čega jadni Filip nije mogao danima da dođe sebi...

Vila ga je sredila, nije je vidio jer nije izlazila iz vode, nije smio da se pomjeri jer mu je tako naredila, mogao je samo da uzdiše i ječi. Kad je došao sebi ona je nestala, a on je nakon nekog vremena čuo Maju da ga doziva sa obale.

Kad je doplivao gledao je u nju. Ona se pravila da ništa ne zna krišom se smješkajući pri pogledu na zbunjenog muža, pitajući ga gdje je toliko dugo nestao. Pustila ga je još malo da dođe sebi ali već je bio mrak i lampom su se popeli do izlaza.

Kad su krenuli kući on je zaustavi uhvativši je za ruku...

- Moram ti nešto reći – reče joj.

Ona podignu obrve.

- Napala me je vila i sredila – reče joj.

Ona se čudila.

- Kad se to desilo? – upita.

On je samo gledao...

- Slušaj, ako si me prevario sa vilom kažu da se to se ne računa, čula sam da vile znaju da zavode, ali to nije nevjerstvo. Opraštam ti – reče mu smješkajući se. Približi mu se čekajući poljubac...

On je poljubi dajući joj tim poljupcem svu ljubav koju je imao u srcu samo njoj. Vrtio je glavom u nevjerici.

- Je li ti se svidjelo? Možemo i sutra da odemo tamo, možda je opet sretnoš, ali kažu da ne voli često da se pojavljuje.

- Možemo da idemo, biću zadovoljan i svojom ženom ako se vila ne pojavi – nježno joj reče.

- Ne znam jesam li ja sposobna kao vila – smijala se...

I tako je začarani Filip čekao sutrašnje popodne, još ne mogavši da vjeruje šta mu se desilo. A Maja nikako nije htjela priznati da je to bila ona. Smijala mu se i govorila da ga to grize savjest pa zato hoće da je to bila ona a ne vila...

Muž joj je bio nestrpljiv, i čim su spremili djecu odmah ju je odvukao do uvale.

Ali ovaj put nije htio da spava niti da je pušta od sebe. Ali dobio je ideju od vile... Ovo je proglasio njihovom uvalom i odlučio da svake godine dođu bar nedjelju dana u ovu uvalu. Nazvao ju je "Laguna morske vile". Onda ju je sav sretan odveo u more, na kupanje, pun ideja kako da se "zabave"... Maja se smijala pitajući je li ga to naučila morska vila.

Opet su se voljeli, u moru, on je bio romantičan, zaljubljen, a ona presrećna osjećajući koliko je on voli. Namjeravala mu je reći nakon nekoliko dana da se nada da su možda u ovoj laguni začeli svoje treće dijete. Ako jesu, Filip će ovo posebno pamtit, jer prvi put su bili u grču, haosu, razdvojeni a sad je sve bilo savršeno. Natali i Viktor su bili francuske bebe, a ova će biti morska, i to začeta uz pomoć "Morske vile" koju je njihov tata "sreo".

Prvi dan nakon Morske vile Filip je jedva progovorio od šoka šta mu se desilo, drugi dan je već došao sebi nadajući se opet nekom iznenađenju.

Treći dan su se svi već pitali šta je Filipu pa svaki dan hoće u uvalu na kupanje.

Postao bi toliko nestrpljiv i rasijan kako bi se približavalo pet popodne da su ga svi ispitivački gledali...

Požurivao ženu, pakovao stvari za plažu, jedva dočekaao da uvali djecu roditeljima i onda bi vukao Maju skoro trčećim korakom do uvale.

Slavko i Bernar su se samo pogledavali i dizali obrve smješajući se i navijajući za novo unuče. Rado su čuvali Natali i Viktora, a predveče bi ih odveli malo na plažu, nalili im plastični bazenčić morskom vodom i gradili im kule u pijesku. Djeca bi se izmorila pa bi slatko zaspala.

Četvrti dan Filip je bio skroz romantičan, preuzeo je inicijativu, bio je pun nježnosti, Maja je skoro plakala videći koliko je osjećajan. Rijetko je pokazivao tu svoju stranu, i to najčešće sLolom...

Možda nije bio ni svjestan toga, jednostavno bi to Lola izvukla iz njega.

Maja je u takvim trenutcima imala želju da zaštiti muža, da mu kaže da ga ona i njihova djeca brane i čuvaju i da neće dozvoliti da mu nijedna sijenka tuge padne na lice.

Peti dan je stizala rano ujutro Lejla i Žan, a za sedam dana doći će im i djeca koja su sad bila kod Žanovih roditelja. Filip i Maja su išli po njih na aerodrom. Srdačno su ih dočekali, nedostajale su jedna drugoj iako su se čule svaki dan. Idućih petnaest dana biće napokon svi zajedno.

Njih dvije su sjedile na zadnjem sjedalu i već su se došaptavale. Filip ih je gledao u retrovizoru i pitao se hoće li Maja reći sestri za njihovu uvalu. Nije bio baš raspoložen da se svi rugaju sa njim.

Ali Maja nije imala namjeru ništa reći, smatrala je da je to njihov intimni trenutak. Koji nije za dijeljenje. Htjela je da te nježne momente sa svojim mužem sačuva samo za njih.

Ali drugi nisu smatrali da treba ćutati. Kad je Lejla stigla saznala je da se Filip opet zalijepio za Maju i da je izgleda odlijepio kao na početku.

Jurio je opet i po svemu sudeći napraviće joj opet bebu. Svaki dan idu negdje, navodno na “kupanje”... Lejla i Žan su se slatko smijali.

Izgleda da će i ovih petnaest dana biti ludo i nezaboravno. Žan je zafrkavao Filipa da mu je prešlo u naviku da djecu pravi pred publikom.

Kad su dočekali Lejlu Filipa je mučilo kako će se danas izvući da idu u uvalu. Ali sestra je pokazala razumijevanje i nježnost prema svom bratu nježno ga poljubivši u kosu i rekavši mu da oni samo idu i da uživaju. Maja ju je zahvalno pogledala.

I tako su peti dan proveli u svojoj uvali, danas je Maja mazila muža, stavljala mu do znanja koliko joj je važan, koliko ga voli, on je slušao i uživao u ženinim pričama i milovanju...

A onda šesti dan kad je Filip već zaboravio na vilu, dok je istraživao verući se po stijenama odjednom začuje glas koji ga zove.

- Filipe... Filipe...

Filip odmah shvati. Vila ga je zvala. Njegova vila.

Ovaj put odluči da će iznenaditi on nju a ne ona njega. Ali Maja je bila u prednosti. Mnogo bolje je poznavala okolne stijene i špilje od njega.

Za današnje iznenađenje mu je ostavila mali bazen u stijeni u koji se moglo doći samo ronjenjem. Da bi ga malo zafrkavala ponijela je dječiju krunu za princeze da je zakači u kosu. Jadni Filip nije mogao da prati taj tempo kojim mu je žena pripremala iznenađenja.

Filip je pokušao da shvati odakle dopire njen glas. Napokon ugleda u nekoj čudnoj svjetlosti ženu sa nekon krunom na glavi. Začudoeno je pokušao da raspozna je li on to dobro vidio. Imala je neku krunu na glavi. I opet je negdje nestala. Skočio je u more i kad je htio da se popne na stijenu na kojoj je vidio zaključio da je nemoguće se tuda uspeti. Bila je strma i glatka do otvora je bilo oko dva metra. Kako li se ona uzverala?

Osjeti da ga nešto dotaknulo po nozi. Ali ona već nestade pred njim negdje u dubinu stijene. Samo je uspio vidjeti kako se kreće kroz vodu. Zaroni ne bi li je stigao.

Kad je bio pod vodom ugleda svjetlost negdje desetak metara ispred. Znači, bio je podvodni ulaz u špilju. On dopliva i izroni.

Ukaza se prekrasan bazen u stijeni nepravilnog promjera negdje oko svega tri metra. Kao neki veći đakuzi. Bilo je prekrasno i skriveno od ljudi. On se okretao tražeći nju. Izašao je iz vode razgledavajući okolo, nije bio veliki prostor, bilo je dosta nisko.

- Maja... - zvao ju je.

- Želiš li svoju ženu ili morsku vilu? – začuje glas koji odzvoni u pećini.

- Svoju ženu – odgovori smješkajući se, koja može ponekad da se pretvori u vilu. Drugu vilu ne želim.

Ništa se nije čulo, odjednom vidi kako se odnekle iz dubine bazena pojavljuje prilika. Zapanjeno je gledao. Odakle je mogla da izroni? Nije mu bilo jasno? Bazen je bio plitak kud je ušla? Izroni okrenuta njemu leđima. Imala je stvarno krunu na glavi! Filip je zbunjeno treptao. Opet ga je ostavila bez teksta...

- Jesi li siguran da želiš svoju ženu natrag? – upita ga opet.

- Siguran – potvrdi on spremajući se da uđe k njoj u bazen.

Tad vidje kako ona odnekle sa kostima uze vjenčani prsten i burmu i lagano ih vrati na prst. Potom, još uvijek okrenuta leđima otkači krunu koja pade u bazen. On je zadivljen posmatrao sve to...

- Hoćeš li da uđeš da provjeriš je li ti se vratila žena? – upita ga.

On sretno uskoči u bazen, priđe joj s leđa, jednom je rukom obuhvati oko struka a drugom joj skloni kosu sa ramena i vrata spuštajući poljupce tuda. Onda je objema rukama obgrli, uzdišući i ljubeći je, šapućući joj očarano, nije mogao riječima da joj iskaže koliko ga je oduševila, iznenadila, koliko je voli, i koliko je sretan što su se pronašli.

Na putu kući deset puta ju je zaustavio i ljubio nasred ulice, šetališta, nije ga bilo briga što ga prolaznici gledaju.

Već je bio mrak pa bi nekad stali pod borove, pa bi je povukao iza kioska, pa u dvorište neke kuće. Cijelo vrijeme su im ruke bile isprepletene. Put do kuće je trajao duže nego inače.

Sutra ujutro kad je stigla Mara, stigle su i svježije vijesti.

- Šta sam ja rekla! Šta sam rekla! – gundala je Mara gegajući prema kući.

Vidjevši Slavka kako zaliva cvijeće ustremi se na njega.

- A Slavko, tako ti Boga 'oćeš li ti išta učiniti sa tim svojim uspaljenim zetom! – ljutito se izbečila na njega. Čim sam jutros kročila iz kuće odmah me pekar zaustavio da pita je li naš zet Francuz još ovdje jer da je sinoć vidio nekog sličnog njemu i Maji kako se ne skidaju jedno s drugog cijelim putem do kuće. Kaže da su skupili cijeli buljuk klinaca koji su išli za njima i gledali šta rade. Moj Slavko, pa šta to tebi treba, Maja je bila mirna i dobra dok on nije došao, nikad nije dovela muško u kuću, a da jeste, ja bi sigurno znala! Znaš da ja sve znam! - ljutila se.

A sad vidi ovo. Pa on će nju satrati ako nastavi ovako „vrći“ po njoj.

Slavko se tresao od smijeha. E sa Marom nije bilo moguće ne nasmijati se...

Čuo je da se isto žali i Majinoj majci kad je ušla u kuću. Bernar je pogledao sa prozora, shvativši da se opet nešto dešava otrčao je do Slavka da pita šta je sad bilo.

Slavko mu preko tableta reče da su sinoć vidili Filipa i Maju kako se ljube u gradu pa sad Mara šizi kud je našla baksuznog Francuza da je bruka pred svijetom.

Njih dvojica su se veselo smijali i navijali da oni samo nastave jer su bili uvjereni da je unuča jako blizu ako ovi nastave ovako.

I Lejla je saznala od oca zašto je Mara opet ljuta na Filipa. Pitala je Maju je li istina. Maja joj je potvrdila da je moguće da su ih vidjeli da se ljube.

Onda je krenula da zafrkava zadovoljnog i smirenog brata, koga ništa nije moglo da izbací iz ravnoteže.

Ovi predivni dani provedeni sa porodicom i svojom prekrasnom ženom su učinili da se opusti kao nikada u životu.

Za večeras su namjeravali da Maja i Filip izvedu Lejlu i Žana na večeru i koncert, pa poslije na piće uz obalu. Bilo je prekrasno, opušteno, divno. Čak su se Lejla i Žan držali za ruke, uživajući u divnoj večeri. Maji i Filipu to nije smetalo, naprotiv bilo im je jako drago.

Zato odluči da odvede Lejlu i Žana do Brankinog apartmana, danas je bila tamo da pogleda je li sve spremno za goste koji dolaze za dva dana. Rekla je Filipu šta namjerava. Odveli su ih do apartmana, saopštili im da oni ostaju ovdje i da se lijepo provedu. Sutra će doći po njih.

Ko zna, možda se i Žanu posreći, pa ga te večeri posjeti morska vila i ispuni mu želju...

